RITUALE
ROMANUM
PAULI V. PONTIFICIS MAXIMI

JUSSU EDITUM,

ATQUE A FELICIS RECORDATIONIS

BENEDICTO XIV.

AUCTUM ET CASTIGATUM,

In quo, quæ parochis ad administrationem sacramentorum, benedictionem, et conjurationes necessaria censentur, accurate sunt posita.

NEAPOLI
EX TYPOGRAPHIA DANTIS
M D CCC LII.

LICENTIA ET APPROBATIO ORDINARII

Nihil obstat

DOMINICUS GARGIULO

CENSOR THEOLOGUS

Imprimatur

Neap. Pr. Id. Aug. MDCCCLII

IO: CANON. GALLO DEP. INT.

LEOPOLDUS RUGGIERO

A SECRETIS

SS. DOMINI NOSTRI

BENEDICTI XIV.

APOSTOLICÆ LITTERÆ

In forma Brevis de nova *Ritualis*, *Cæremonialis Episcoporum*, necnon et *Romani Pontificalis* editione, ex quibus selegimus quæ Rituale tantummodo spectant.

BENEDICTUS PAPA XIV.

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

Quam ardenti studio, incredibili sollicitudine, assidua cura, et indefesso diuturnoque labore, adhibitis etiam, accitisque undequaque viris in sacra doctrina, disciplinaque ecclesiastica versatis, æque ac de rerum Liturgicarum peritia peritissimis, sedulam operam navaverint, atque contenderint Prædecessores nostri Romani Pontifices, ut Rituale Romanum, Cæremoniale Venerabilium Fratrum Episcoporum, et Pontificale Romanum, sive emendatis erroribus, sive correctis inordinationibus, sive ablatis inutilibus, sive institutis necessariis, ad eam tandem formam, normamque, juxta quam de præsenti usui sunt, maximo cum omnium virorum ecclesiasticorum commodo et utilitate redigerentur: præstat in primis intelligere ex ipsis præsertim Apostolicis in simili forma Brevis litteris eorumdem Prædecessorum nostrorum, qui post S. Pium Papam V. felicis recordationis, Clemens VIII. Innocentius X. Paulus V. Urbanus VIII, et Benedictus XIII. ad gravissimum, dignissimumque hujusmodi opus omnibus numeris absolvendum sese pro viribus addixerunt.

Tenores autem memoratarum litterarum sunt, qui sequuntur. Ac primum quidem pro Rituali Romano.

Paulus Papa V. ad perpetuam rei memoriam. Apostolicæ Sedi per abundantiam divinæ gratiæ, nullis suffragantibus meritis, præpositi, nostræ sollicitudinis esse intelligimus, super universam Domum Dei ita invigilando intendere, ut opportunis in dies magis rationibus provideatur, quo, sicut admonet Apostolus, omnia in ea honeste, et secundum ordinem fiant, præcipue vero quæ pertinent ad Ecclesiæ Dei Sacramentorum administrationem, in qua religiose observari Apostolicis traditionibus, et SS. Patrum Decretis constitutos Ritus et Cæremonias pro nostri officii debito curare omnino tenemur. Quamobrem fel. rec. Pius Papa V. Prædecessor noster, hujus nostri tunc sui officii memor; ad resti-

tuendam sacrorum Rituum observationem in sacrosancto Missæ Sacrificio,divinoque Officio,et simul ut catholica Ecclesia in Fidei unitate, ac sub uno visibili capite B. Petri successore Romano Pontifice congregata, uuum psallendi et orandi ordinem, quantnm cum Domino poterit, teneret, Breviarium primnm, et deinde Missale Romanum, multo studio et diligentia elaborata pastorali providentia edenda censuit. Cujus vestigia eodem sapientiæ spiritu secutus similis memoriæ Clemeus Papa VIII, etiam Prædecessor noster, non solum Episcopis, et inferioribus Ecclesiæ Prælatis accurate restitutum Poutificale dedit, sed etiam complures alias in Cathedralibus et inferioribus Ecclesiis cæremouias promulgato Cæremoniali ordinavit. His ita constitutis, restabat, ut uno etiam volumine comprehensi sacri et sinceri catholicæ Ecclesiæ Ritus, qui in Sacramentorum administratione,aliisque ecclesiasticis functionibus servari debent ab iis, qui curam animarum gerunt, Apostolicæ Sedis auctoritate prodirent, ad cnjus voluminis præscriptum, in tanta Ritualium multitudine, sua illi ministeria tamquam ad pubblicam et obsignatam normam peragerent, unoque ac fideli ductu inoffenso pede ambularent cum consensu. Quod quidem jampridem agitatum negotium, postquam Generalium Conciliorum græce latineque divina gratia editorum opus morari desivit, sollicite urgere nostri muneris esse existimavimus. Ut autem recte, et ordine, ut par erat, res ageretur, nonnullis ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, pietate, doctrina et prudentia prestantibus, eam demandavimus, qui cum consilio eruditorum virorum, variisque præsertim antiquis et quæ circumferuntur, Ritualibus consultis, eoque in primis, quod vir singulari pietatis zelo, et doctrina bonæ memoriæ Julius Antonius S. R. E. Cardin. S. Severiuæ nuncupatus, longo studio, multaque industria et labore plenissimum composuerat, rebusque omnibus mature consideratis, demum divina aspirante clementia, quanta oportuit brevitate, Rituale confecerunt. In quo cum receptos et approbatos catholicæ Ecclesiæ Ritus suo ordine digestos conspexerimus, illud sub nomine Ritualis Romani merito edendum pubblice Ecclesiæ Dei bono judicavimus. Quapropter hortamur in Domino Venerabiles Fratres Patriarchas, Archiepiscopos, et Episcopos, et dilectos Filios eorum Vicarios, necnon Abbates, Parochos universos, ubique locorum existentes, et alios, ad quos spectat, ut in posterum tamquam Ecclesiæ Romanæ filii, ejusdem Ecclesiæ omnium matris et magistræ auctoritate constituto Rituali in sacris functionibus utantur, et in re tanti momenti, quæ catholica Ecclesia, et ab ea probatus usus antiquitatis statuit, inviolate observeut.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 17 Junii MDCXIV. Pontificatus nostri anno X.

S. Cobellutius.

Quæ vero pro Cæremoniali Episcoporum referuntur Bullæ Clementis VIII. incip. cum novissime, *Innocentii X.* Etsi alias, *Benedicti XIII.* Licet alias. *Item quæ pro Pontificali Romano Clemens VIII. Bulla incip.* Ex quo in Ecclesia: *atque Urbanus VIII.* Quamvis alias, *statuere, brevitatis gratia hic omittuntur. Sequitur Bulla:* Quoniam autem pro paterna charitate vehementer cupientes, ut Christi Fidelibus in articulo mortis constitutis, quoad fieri posset, universis Apostolica Benedictio nostro nomine impertiretur, et Plenaria omnium suorum peccatorum Indulgentia elargiretur, per alias nostras sub plumbo litteras ann. Incarn. Dom. 1747, Nonis Aprilis, Pontificatus nostri anno 7, datas omnibus Ecclesiarum Antistitibus hujusmodi facultatem sub certis modo et forma expressam tribuimus, atque insimul Formulam Benedictionis, et Indulgentiæ hujusmodi dandæ præscripsimus, quemadmodum Encyclicam etiam nostram Epistolam die 19. mensis Martii anno 1744. ad dilectos Filios Generales Ordiuum Regularium, quibus a S. Sede indulta, vel indulgenda erat facultas Pontificiam Benedictionem effundendi super populum statis diebus, scripseramus super modo et ritu, quibus prædicta Benedictio danda est.

Præterea ad nonnullas lites et controversias exortas e medio tollendas, itidem per alias nostras in simili forma Brevis litteras confirmaveramus leges et instituta Cæremonialia jussu nostro edita pro Provinciarum Præsidibus, Gubernatoribus, Prælatis et Apostolicis Vicelegatis, quæ sunt tenoris sequentis.

Bulla Benedicti XIV. incip. Quod Apostolus, *pro Cæremoniali Episcopi hic omittitur.*

Insuper formulam itidem Benedictionis, et Traditionis Pallii, ac jurisjurandi a Procuratoribus absentium Archiepiscoporum, antequam a Dilecto Filio nostro S. R. E. Cardinali Diacono idem Pallium accipiant, ipsorum Archiepiscoporum nomine præstandi per nostram Constitutionem die 12. mensis Augusti anno 1748. sub plumbo expeditam statuimus.

Porro accedit ad hæc Methodus quoque Scholæ Sacrorum Rituum in Gregoriano Collegio Romano hujus almæ Urbis nostræ Nobis approbantibus institutæ non sine uberi per hoc tempus in Sacris Ritibus addiscendis profectu, aliarumque ad instar ejusdem Scholæ, alibi jam erectarum, vel erigendarum, quæ methodus multis in libris, et præcipue in decimo operum nostrum volumine Romanæ editionis reperitur inserta, plurimumque a nobis commendatur, eamque plurimum studiosis Sacrorum Rituum prodesse compertum est.

Ea propter cum Nobis a quamplurimis supplicatum fuerit, ut typis iterum reimprimendi Rituale Romanum, Cæremoniale Episcoporum, et Pontificale Romanum hujusmodi, et non solum in iisdem antedicta omnia a nobis statuta addendi; verum etiam nostro jussu in lucem emittendi, licentiam de Apostolica benigni-

tate et auctoritate concedere et indulgere dignaremur: Nos itaque probe scientes, et experientia edocti quantum prosit, ut in uno volumine simul collecta ad manum sint ea omnia, quæ sparsim ac divisim impressa inveniuntur, et considerantes quantam hujusmodi collectio utilitatem memoratæ Scholæ Liturgicæ in Collegio Soc. Jesu ejusdem almæ Urbis nostræ a Nobis institutæ, aliisque ubique locorum erectis afferre possit; Apostolica Auctoritate tenore præsentium communibus tot insignium Virorum ac Præsulum votis et supplicationibus benigne annuentes, facultatem tribuimus et impartimur, ut Rituale Romanum, Cæremoniale Episcoporum, ac Pontificale Romanum sub iisdem modo et forma, quibus de præsenti impressa reperiuntur, et usui sunt, uno simul cum omnibus et singulis, quæ, ut superius relatum est, a Nobis præscripta, ordinata, et publici etiam juris facta sunt, necnon cum sæpe dicta methodo Scholæ Sacrorum Rituum in Operibus nostris jam editis inserta jussu nostro, non obstantibus quibuscumque in contrarium facientibus, typis reimprimantur, et in lucem emittantur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 25. Martii anno 1752. Pontificatus nostri anno 12.

Cajetanus Amatus.

DE IIS QUÆ IN ADMINISTRATIONE SACRAMENTORUM GENERALITER SERVANDA SUNT.

UT ea, quæ ex antiquis catholicæ Ecclesiæ institutis, et sacrorum Canonum, Summorumque Pontificum Decretis, de Sacramentorum Ritibus ac Cæremoniis hoc libro præscribuntur, qua par est diligentia ac religione custodiantur, et ubique fideliter serventur; illud ante omnia scire, et observare convenit, quod Sacrosancta Tridentina Synodus *sess. 7. can. 13.* de iis Ritibus decrevit in hæc verba: *Si quis dixerit, receptos et approbatos Ecclesiæ catholicæ ritus in solemni Sacramentorum administratione adhiberi consuetos, aut contemni, aut sine peccato a Ministris pro libito omitti, aut in novos alios per quemcumque Ecclesiarum Pastorem mutari posse: anathema sit.*

Cum igitur in Ecclesia Dei nihil sanctius, aut utilius, nihilque excellentius, aut magis divinum habeatur, quam Sacramenta ad humani generis salutem a Christo Domino instituta, Parochus, vel quivis alius Sacerdos, ad quem eorum administratio pertinet, meminisse in primis debet, se sancta tractare, atque omni fere temporis momento ad tam sanctæ administrationis officium paratum esse oportere.

Quamobrem illud perpetuo curabit, ut integre, caste, pieque vitam agat; nam etsi Sacramenta ab impuris coinquinari non possunt, neque a pravis Ministris eorum effectus impediri: impure tamen et indigne ea ministrantes, in æternæ mortis reatum incurrunt. Sacerdos ergo, si fuerit peccati mortalis sibi conscius (quod absit), ad Sacramentorum administrationem non audeat accedere, nisi prius corde pœniteat: sed si habeat copiam Confessarii, et temporis, locique ratio ferat, convenit confiteri.

Quacumque diei, ac noctis hora ad Sacramenta ministranda vocabitur, nullam officio suo præstando (præsertim si necessitas urgeat) moram interponat. Ac propterea populum sæpe, prout sese offeret occasio, præmonebit, ut cum sacro ministerio opus fuerit, se quamprimum advocet, nulla temporis, aut cujuscumque incommodi habita ratione.

Ipse vero antequam ad hujusmodi administrationem accedat, paululum, si opportunitas dabitur, orationi, et sacræ rei, quam acturus est, meditationi vacabit: atque ordinem ministrandi, et cæremonias pro temporis spatio prævidebit, et perleget.

In omni Sacramentorum administratione superpelliceo sit indutus, et desuper stola ejus coloris, quem Sacramenti ritus exposcit, nisi in Sacramento Pœnitentiæ ministrando occasio, vel consuetudo, vel locus interdum aliter suadeat.

Adhibebit quoque unum saltem, si habeat, vel plures Clericos, prout loci, et Sacramenti ratio postulabit, decenti habitu, et superpelliceo pariter indutos.

Curabit etiam, ut sacra suppellex, vestes, ornamenta, linteamina, et vasa ministerii integra, nitidaque sint et munda.

In Sacramentorum administratione eorum virtutem, usum ac utilitatem, et cæremoniarum significationes, ut Concilium Tridentinum præcipit, ex SS. Patrum et Catechismi Romani doctrina, ubi commode fieri poterit, diligenter explicabit.

Dum Sacramentum aliquod ministrat, singula verba, quæ ad illius formam et ministerium pertinent, attende, distincte, et pie, atque clara voce pronuntiabit. Similiter et alias Orationes, et preces devote ac religiose dicet: nec memoriæ, quæ plerumque labitur, facile confidet, sed omnia recitabit ex libro. Reliquas præterea Cæremonias ac Ritus, ita decenter, gravique actione peraget, ut adstantes ad cœlestium rerum cogitationem erigat, et attentos reddat.

Ad ministrandum procedens, rei quam tractaturus est, intentus sit; nec de iis, quæ ad ipsam non pertinent, quidquam cum alio colloquatur: in ipsaque administratione actualem attentionem habere studeat, vel saltem virtualem, cum intentione faciendi, quod in eo facit Ecclesia.

Illud porro diligenter caveat, ne in Sacramentorum administratione aliquid quavis de causa vel occasione, directe vel indirecte exigat, aut petat; sed ea gratis ministret, et ab omni si-

moniæ, atque avaritiæ suspicione, nedum crimine, longissime absit. Si quid vero nomine eleemosynæ, aut devotionis studio, peracto jam Sacramento, sponte a Fidelibus offeratur, id licite pro consuetudine locorum accipere poterit, nisi aliter Episcopo videatur.

Fidelibus alienæ parochiæ Sacramenta non ministrabit, nisi necessitatis causa, vel de licentia Parochi, seu Ordinarii.

Omnes autem, qui Sacramenta suscipiunt, loco et tempore opportuno monebit, ut remoto inani colloquio, et habitu, actuque indecenti: pie ac devote Sacramentis intersint, et ea qua par est reverentia suscipiant.

Librum hunc Ritualem (ubi opus fuerit) semper cum ministrabit, secum habebit, Ritusque et Cæremonias in eo præscriptas diligenter servabit.

Ceterum illorum tantum Sacramentorum, quorum administratio ad Parochos pertinet, Ritus hoc opere præscribuntur, cujusmodi sunt Baptismus, Pœnitentia, Eucharistia, Extrema unctio, et Matrimonium. Reliqua vero duo Sacramenta Confirmationis, et Ordinis, cum propria sint Episcoporum, Ritus suos habent in Pontificali præscriptos. Et ea, quæ de iis, atque aliis Sacramentis scire, servare, et docere Parochi debent, cum ex aliis libris, tum præcipue ex Catechismo Romano sumi possunt. Siquidem hic de iis fere tantum agere instituti operis ratio postulat, quæ ad ipsorum quinque Sacramentorum ritus pertinent.

Postremo quisquis Sacramenta administrare tenetur, habeat libros necessarios ad officium suum pertinentes, eosque præsertim, in quibus variarum parochialium functionum notæ ad futuram rei memoriam describuntur, ut ad finem hujus Ritualis habetur.

DE SACRAMENTO BAPTISMI

RITE ADMINISTRANDO.

SAcrum Baptisma, christianæ Religionis et æternæ vitæ janua, quod inter alia novæ Legis Sacramenta a Christo instituta, primum tenet locum, cunctis ad salutem necessarium esse, ipsa Veritas testatur illis verbis : *Nisi quis renatus fuerit ex aqua et Spiritu Sancto, non potest introire in regnum Dei* (Jo. 3.). Itaque summa ad illud opportune, riteque administrandum ac suscipiendum diligentia adhibenda est.

Cum autem ad hoc Sacramentum conferendum alia sint de jure divino absolute necessaria, ut materia, forma, minister; alia ad illius solemnitatem pertineant, ut Ritus, ac Cæremoniæ, quas ex Apostolica et antiquissima traditione acceptas et approbatas, nisi necessitatis causa omittere non licet; de iis aliqua præmonenda sunt, ut sacrum hoc ministerium rite et sancte peragatur.

DE MATERIA BAPTISMI

AC primum intelligat Parochus, cum hujus Sacramenti materia sit aqua vera ac naturalis, nullum alium liquorem ad id adhiberi posse.

Aqua vero solemnis Baptismi sit eo anno benedicta in Sabbato Sancto Paschatis, vel Sabbato Pentecostes, quæ in fonte mundo nitida et pura diligenter conservetur, et hæc, quando nova benedicenda est, in Ecclesiæ, vel potius Baptisterii sacrarium effundatur.

Si aqua benedicta tam imminuta sit, ut minus sufficere videatur, alia non benedicta admisceri potest, in minori tamen quantitate.

Si vero corrupta fuerit, aut effluxerit, aut quovis modo defecerit, Parochus in fontem bene mundatum ac nitidum, recentem aquam infundat, eamque benedicat ex formula, quæ infra præscribitur.

Sed si aqua conglaciata sit, curetur, ut liquefiat : sin autem ex parte conglaciata sit, aut nimium frigida, poterit parum aquæ naturalis non benedictæ calefacere, et admiscere aquæ baptismali in vasculo ad id paralo, et ea tepefacta ad baptizandum uti, ne noceat infantulo.

DE FORMA BAPTISMI.

QUoniam Baptismi forma his verbis expressa: *Ego te baptizo in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti,* omnino necessaria est, ideo eam nullo modo licet mutare, sed eadem verba uno et eodem tempore quo fit ablutio pronuntianda sunt.

Latinus presbyter latina forma semper utatur.

Cum Baptismum iterare nullo modo liceat, si quis sub conditione (de quo infra) sit baptizandus: ea conditio explicanda est hoc modo *Si non es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris, etc.* Hæc tamen conditionali forma non passim aut leviter uti licet, sed prudenter: et ubi re diligenter pervestigata, probabilis subest dubitatio infantem non fuisse baptizatum.

Baptismus licet fieri possit aut per infusionem aquæ, aut per immersionem, aut per aspersionem; primus tamen, vel secundus modus, qui magis sunt in usu, pro Ecclesiarum consuetudine retineantur; ita ut trina ablutione caput baptizandi perfundatur, vel immergatur in modum Crucis uno et eodem tempore, quo verba proferuntur, et idem sit aquam adhibens et verba pronuntians.

Ubi vero Baptismus fit per infusionem aquæ, cavendum est, ne aqua ex infantis capite in fontem, sed vel in sacrarium Baptisterii prope ipsum fontem exstructum defluat, aut in aliquo vase ad hunc usum parato recepta, in ipsius Baptisterii, vel in Ecclesiæ sacrarium effundatur.

DE MINISTRO BAPTISMI.

LEgitimus quidem Baptismi minister est Parochus, vel alius Sacerdos a Parocho, vel ab ordinario loci delegatus; sed quoties infans, aut adultus versatur in vitæ periculo, potest sine solemnitate a quocumque baptizari in qualibet lingua, sive Clerico, sive laico, etiam excommunicato, sive fideli, sive infideli, sive catholico, sive hæretico, sive viro, sive fœmina, servata tamen forma et intentione Ecclesiæ.

Sed si adsit Sacerdos, Diacono præferatur, Diaconus Subdiacono, Clericus laico, et vir fœminæ, nisi pudoris gratia deceat fœminam, potius quam virum, baptizare infantem non omnino editum, vel nisi melius fœmina sciret formam et modum baptizandi. Quapropter curare debet Parochus, ut fideles, præsertim obstetrices, rectum baptizandi ritum probe teneant et servent.

Pater, aut mater propriam prolem baptizare non debent, præterquam in mortis articulo, quando alius non reperitur qui baptizet; neque tunc ullam contrahunt cognationem, quæ matrimonii usum impediat.

DE BAPTIZANDIS PARVULIS.

OPportune Parochus hortetur eos, ad quos ea cura pertinet, ut natos infantes, sive baptizandos, sive baptizatos, quamprimum fieri poterit, et qua decet christiana modestia sine pompæ vanitate deferant ad Ecclesiam: ne illis Sacramentum tantopere necessarium, nimium differatur, cum periculo salutis, et ut iis, qui ex

necessitate privatim baptizati sunt, consuetæ cæremoniæ, ritusque suppleantur, omissa forma et ablutione.

Nemo in utero matris clausus baptizari debet. Sed si infans caput emiserit, et periculum mortis immineat, baptizetur in capite; nec postea si vivus evaserit, erit iterum baptizandus. At si aliud membrum emiserit, quod vitalem indicet motum, in illo, si periculum impendeat, baptizetur; et tunc si natus vixerit, erit sub conditione baptizandus eo modo, quo supra dictum est: *Si non es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris, etc.* Si vero ita baptizatus, deinde mortuus prodierit ex utero, debet in loco sacro sepeliri.

Si mater prægnans mortua fuerit, fœtus quamprimum caute extrahatur, ac, si vivus fuerit, baptizetur: si fuerit mortuus, et baptizari non potuerit, in loco sacro sepeliri non debet. Infantes expositi et inventi, si re diligenter investigata de eorum Baptismo non constat, sub conditione baptizentur.

In monstris vero baptizandis, si casus eveniat, magna cautio adhibenda est: de quo, si opus fuerit, Ordinarius loci, vel alii periti consulantur, nisi mortis periculum immineat.

Monstrum, quod humanam speciem non præ se ferat, baptizari non debet; de quo si dubium fuerit, baptizetur sub hac conditione: *Si tu es homo, ego te baptizo, etc.*

Illud vero, de quo dubium est, una ne, aut plures sint personæ, non baptizetur, donec id discernatur: discerni autem potest, si habeat unum vel plura capita, unum vel plura pectora, tunc enim totidem erunt corda et animæ, hominesque distincti, et eo casu singuli seorsum sunt baptizandi, unicuique dicendo: *Ego te baptizo, etc.* Si vero periculum mortis immineat, tempusque non suppetat, ut singuli separatim baptizentur, poterit minister singulorum capitibus aquam infundens omnes simul baptizare, dicendo: *Ego vos baptizo in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.* Quam tamen formam in iis solum, et in aliis similibus mortis periculis ad plures simul baptizandos, et ubi tempus non patitur, ut singuli separatim baptizentur, alias numquam licet adhibere.

Quando vero non est certum, in monstro esse duas personas, ut quia duo capita, et duo pectora non habet ut distincta; tunc debet primum unus absolute baptizari, et postea alter sub conditione, hoc modo: *Si non es baptizatus, ego te baptizo in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.*

DE PATRINIS.

PArochus, antequam ad baptizandum accedat, ab iis, ad quos spectat, exquirat diligenter, quem, vel quos Susceptores seu Patrinos elegerint, qui infantem de sacro Fonte suscipiant, ne plures quam liceat, aut indignos, vel ineptos admittat.

2

Patrinus unus tantum, sive vir, sive mulier, vel ad summum unus et una adhibeantur, ex Decreto Concilii Tridentini; sed simul non admittantur duo viri, aut duæ mulieres, neque ipsius baptizandi pater, aut mater.

Hos autem Patrinos saltem in ætate pubertatis, ac Sacramento Confirmationis consignatos esse maxime convenit.

Sciant præterea Parochi, ad hoc munus non esse admittendos infideles, aut hæreticos, non publice excommunicatos, aut interdictos, non publice criminosos, aut infames, nec prætcrea qui sana mente non sunt, nec qui ignorant rudimenta Fidei. Hæc enim Patrini spirituales filios suos, quos de Baptismi fonte susceperint, ubi opus fuerit, opportune docere tenentur.

Præterea ad hoc etiam admitti non debent Monachi, vel Sanctimoniales, neque alii cujusvis Ordinis Regulares a sæculo segregati.

DE TEMPORE ET LOCO ADMINISTRANDI BAPTISMUM.

QUamvis Baptismus quovis tempore, etiam interdicti, et cessationis a Divinis, præsertim si urgeat necessitas, conferri possit, tamen duo potissimum ex antiquissimo Ecclesiæ ritu sacri sunt dies, in quibus solemni cæremonia hoc Sacramentum administrari maxime convenit: nempe Sabbatum Sanctum Paschæ, et Sabbatum Pentecostes, quibus diebus Baptismalis Fontis aqua rite consecratur. Quem ritum, quatenus fieri commode potest, in adultis baptizandis, nisi vitæ periculum immineat, retineri decet, aut certe non omnino prætermitti, præcipue in Metropolitanis, aut Cathedralibus Ecclesiis.

Ac licet urgente necessitate, ubique baptizare nihil impediat; tamen proprius Baptismi administrandi locus est Ecclesia, in qua sit Fons Baptismalis, vel certe Baptisterium prope Ecclesiam.

Itaque necessitate excepta, in privatis locis nemo baptizari debet, nisi forte sint regum, aut magnorum principum filii, id ipsis ita deposcentibus, dummodo id fiat in eorum Capellis seu Oratoriis, et in aqua Baptismali de more benedicta.

Baptisterium sit decenti loco et forma, materiaque solida, et quæ aquam bene contineat, decenter ornatum, et cancellis circumseptum, sera et clave munitum, atque ita obseratum, ut pulvis, vel aliæ sordes intro non penetrent, in eoque, ubi commode fieri potest, depingatur imago sancti Joannis Christum baptizantis.

DE SACRIS OLEIS, ET ALIIS REQUISITIS.

SAcrum Chrisma, et sanctum Oleum, quod et Catechumenorum dicitur, quorum usus est in Baptismo, eodem anno sint ab Episcopo de more benedicta Feria V. in Cœna Domini. Curet Parochus, ut ea suo tempore quamprimum habeat, et tunc vetera in Ecclesia comburat.

Veteribus Oleis, nisi necessitas cogat, ultra annum non utatur: ac si deficere videantur, et Chrisma, aut Oleum benedictum haberi non possit, aliud Oleum de olivis non benedictum adjiciatur, sed in minori quantitate.

Chrisma, et Oleum sacrum sint in suis vasculis argenteis, aut saltem stanneis bene obturatis: quæ vascula sint inter se distincta, et propriam unumquodque inscriptionem habeat majusculis litteris incisam; ne quis error committatur.

Ad usum vero quotidianum minora habeantur vascula ex argento, si fieri potest, aut stanno, sive separata, sive etiam conjuncta: apte tamen distincta, et bene cooperta, et cum suis inscriptionibus, ut supra, ne Parochus aberret, et unum pro altero sumat, quod cavere debet diligenter. In ea igitur ex majoribus vasculis Chrismatis et Olei, quod sufficiat, infundatur, atque ut effusionis periculum caveatur, commodum erit, in his vasculis bombacium, seu quid simile habere, Oleo sacro, et Chrismate separatim perfusum, in quo pollex, cum opus est, ad inungendum immittatur. Hæc vascula ita parata in loco proprio, honesto, ac mundo, sub clave, ac tuta custodia decenter asserventur, ne ab aliquo, nisi a Sacerdote, temere tangantur, aut eis sacrilege quispiam abuti possit.

Parochus, quantum fieri potest, curet, ne per laicos, sed per se, vel per alium Sacerdotem, vel saltem per alium Ecclesiæ ministrum hæc Olea deferantur: caveat item, ne de iis quicquam ulli umquam tribuat cujusvis rei prætextu.

Sal, quod in os baptizandi immittendum est, sit benedictum sua peculiari benedictione, quæ infra præscribitur, neque utatur sale exorcizato ad benedicendam aquam, sitque prius bene confractum et attritum, siccum ac mundum: sal ita benedictum nemini tradatur, neque etiam iis qui benedicendum attulerint, reddatur, sed ad alios baptizandos servetur, aut in sacrarium abjiciatur. Cum igitur Baptismi Sacramentum jam administrandum est, hæc in promptu esse debent:

Vascula sacri Olei Catechumenorum et Chrismatis.

Vasculum cum sale benedicendo, vel jam, ut dictum est, benedicto.

Vasculum, seu cochlear ex argento, vel alio metallo nitidum, ad aquam Baptismi fundendam super caput baptizandi, quod nulli præterea alii usui deserviat.

Pelvis, seu bacile ad excipiendam aquam ex capite defluentem, nisi statim in sacrarium defluat.

Gossipium, alio nomine bombacium, seu quid simile, ad abstergenda loca sacris Oleis inuncta.

Stolæ duæ, ubi commode haberi possunt, una violacea, et altera alba (ut infra notatur) mutanda, sin minus, una saltem adhibeatur.

Medulla panis, qua inuncti Sacerdotis digiti, cum manus lavat,

abstergantur; et vas pro manuum lotione post Baptismum, qnod huic tantum usui deservire decet.

Alba vestis in modum pallioli, seu linteolum candidum, infantis capiti imponendum.

Cereus, seu candela cerea, baptizato ardens tradenda.

Hic denique Ritualis liber sit paratus; et item liber Baptismalis, in quo baptizati describuntur.

Omnibus igitur opportune præparatis, Sacerdos ad tanti Sacramenti administrationem, lotis manibus, superpelliceo, et stola violacea indutus, accedat: Clericum unum, seu plures, si potest, secum adhibeat, superpelliceo pariter indutos, qui sibi ministrent. Ita paratus accedat ad limen Ecclesiæ, ubi foris expectant qui infantem detulerunt.

Interroget (nisi de his bene sibi constet), an sit suæ parochiæ, masculus, an fœmina, an sit domi baptizatus, et a quo, et quam rite, et qui sint compatres, qui infantem teneant, pro eoque respondeant; quos pie ac decenter assistere, ac, prout opus fuerit, pro baptizando ad interrogationes respondere admoneat. Et quoniam iis, qui baptizantur, tamquam Dei filiis in Christo regenerandis, et in ejus militiam adscribendis, nomen imponitur, curet, ne obscœna, fabulosa, aut ridicula, vel inanium deorum, vel impiorum Ethnicorum hominum nomina imponantur, sed potius, quatenus fieri potest, Sanctorum, quorum exemplis Fideles ad pie vivendum excitentur, et patrociniis protegantur.

His igitur expeditis, et accepto nomine baptizandi, positi, si infans fuerit, super brachium dextrum illius, qui eum defert. Parochus ad Baptismum procedat, in hunc modum nominatim interrogans.

ORDO BAPTISMI
Parvulorum.

N. Quid petis ab Ecclésia Dei?
Patrinus respondet: **Fidem.**
Sacerdos: **Fides quid tibi præstat?**
Patrinus respondet: **Vitam ætérnam.**
Sacerdos: **Si ígitur vis ad vitam íngredi, serva mandáta. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut teípsum.**

Deinde ter exsufflet leniter in faciem infantis, et dicat semel: **Exi ab eo** (vel **ab ea**), **immúnde spíritus, et da locum Spirítui Sancto paráclito.**

Postea pollice faciat signum Crucis in fronte, et in pectore infantis, dicens: **Accipe signum Crucis tam in fronte ✠, quam in corde ✠, sume fidem cœléstium præceptórum: et talis esto móribus, ut templum Dei jam esse possis.** Orémus.

PReces nostras, quæsumus, Dómine, cleménter exaúdi: et hunc Eléctum tuum N. **Crucis domínicæ impressióne signátum perpétua virtúte custódi; ut magnitúdinis glóriæ tuæ rudiménta servans, per custódiam mandatórum tuórum ad regeneratiónis glóriam perveníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.**
℟. **Amen.**

Deinde imponat manum super caput infantis ac dicat:

Orémus.

OMnípotens, sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignáre super hunc fámulum tuum N., quem ad rudiménta fidei vocáre dignátus es; omnem cæcitátem cordis ab eo expélle: disrúmpe omnes láqueos sátanæ, quibus fúerat colligátus: áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut signo sapiéntiæ tuæ imbútus, ómnium cupiditátum fœtóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum lætus tibi in Ecclésia tua desérviat, et profíciat de die in diem. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Sacerdos benedicat salem, quod semel benedictum alias ad eumdem usum deservire potest. ℐ Benedictio salis.

EXorcízo te, creatúra salis, in nómine Dei Patris omnipoténtis ✠, et in charitáte Dómini nostri Jesu Christi ✠ et in virtúte Spíritus ✠ Sancti. Exorcízo te per Deum vivum ✠, per Deum verum ✠, per Deum sanctum ✠, per Deum ✠, qui te ad tutélam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit: ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre Sacraméntum ad effugándum inimícum. Proínde rogámus te, Dómine, Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificándo sanctífices ✠, et benedicéndo benedícas ✠, ut fiat ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens

in viscéribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Deinde immittat modicum salis benedicti in os infantis, dicens: N. Accipe salem sapiéntiæ: propitiátio sit tibi in vitam ætérnam. ℟. Amen.

Sacerdos: Pax tecum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEus patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súpplices exorámus, ut hunc fámulum tuum N. respícere dignéris propítius, et hoc primum pábulum salis gustántem, non diútius esuríre permíttas, quo minus cibo expleátur cœlésti, quátenus sit semper spíritu fervens, spe gaudens, tuo semper nómini sérviens. Perduc eum, Dómine, quæsumus, ad novæ regenerationis lavácrum, ut cum fidélibus tuis promissiónum tuárum ætérna præmia cónsequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Exorcízo te, immúnde spíritus, in nómine Patris ✠ et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei N.: ipse enim tibi ímperat, maledícte damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti déxteram porréxit. Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo

Fílio ejus, et Spirítui Sancto, et recéde ab hoc fámulo Dei N., **quia istum sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, et benedictiónem, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est.**

Hic pollice in fronte signat infantem, dicens: **Et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, numquam aúdeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.**

Mox imponit manum super caput infantis, et dicit: **Orémus.**

Ætérnam, ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, auctor lúminis et veritátis, super hunc fámulum tuum N.; **ut dignéris illum illumináre lúmine intelligéntiæ tuæ: munda eum, et sanctífica: da ei sciéntiam veram, ut dignus grátia Baptísmi tui efféctus, téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.**

Postea Sacerdos imponit extremam partem stolæ super infantem, et introducit eum in Ecclesiam, dicens: N. **Ingrédere in templum Dei, ut hábeas partem cum Christo in vitam ætérnam. ℟. Amen.**

Cum fuerint Ecclesiam ingressi, Sacerdos procedens ad Fontem cum Susceptoribus conjunctim clara voce dicit:

CRedo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli, et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine: passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, et sepúltus: descéndit ad ínferos, tértia die resurréxit a mórtuis: ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum: sanctam Ecclésiam cathólicam: Sanctórum communiónem: remissiónem peccatórum: carnis resurrectiónem: vitam ætérnam. Amen.

PAter noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie, et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris: et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo. Amen.

Ac deinde, antequam accedat ad Baptisterium, dicat: ℣ Exorcismus.

EXorcízo te, omnis spíritus immúnde, in nómine Dei Patris omnipoténtis ✠, et in nómine Jesu Christi Fílii ejus, Dómini et Júdicis nostri ✠, et in virtúte Spíritus Sancti ✠, ut discédas ab hoc plásmate Dei N. quod Dóminus noster ad templum sanctum suum vocáre dignátus est, ut fiat templum Dei vivi, et Spíritus Sanctus hábitet in eo. Per eúmdem Christum Dñm

nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Postea Sacerdos digito accipiat de saliva oris sui, et tangat aures et nares infantis: tangendo vero aurem dexteram, et sinistram, dicat: Ephpheta, quod est, Adaperíre: deinde tangit nares, dicens: In odórem suavitátis. Tu autem effugáre, diábole; appropinquábit enim judícium Dei.

Postea interrogat baptizandum nominatim, dicens: N. Abrenúntias sátanæ?

Respondet Patrinus: Abrenúntio.

Sacerdos: Et ómnibus opéribus ejus?

Patrinus: Abrenúntio.

Sacerdos: Et ómnibus pompis ejus?

Patrinus: Abrenúntio.

Deinde Sacerdos intingit pollicem in oleo Catechumenorum, et infantem ungit in pectore, et inter scapulas in modum Crucis, dicens: Ego te línio ✠ óleo salútis in Christo Jesu Dómino nostro, ut hábeas vitam ætérnam.
℟. Amen.

Hic deponit stolam violaceam, et sumit aliam albi coloris.

Subinde pollicem et inuncta loca abstergit bombacio, vel re simili: et interrogat, expresso nomine, baptizandum, Patrino respondente:

Credis in Deum Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli et terræ? ℟. Credo.

Credis in Jesum Christum Fílium ejus únicum,

Dñm nostrum, natum, et passum? ℟. Credo.

Credis in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam? ℟. Credo.

Subinde, expresso nomine baptizandi, Sacerdos dicit: N. Vis baptizári?

Respondet Patrinus: Volo.

Tunc Patrino, vel Matrina, vel utroque (si ambo admittantur) infantem tenente, Sacerdos vasculo, seu urceolo accipit aquam baptismalem, et de ea ter fundit super caput infantis in modum Crucis, et simul verba proferens, semel tantum distincte, et attente, dicit:

N. Ego te baptízo in nómine Patris ✠, fundat primo, et Fílii, ✠ fundat secundo, et Spíritus ✠ Sancti, fundat tertio.

Ubi autem est consuetudo baptizandi per immersionem, Sacerdos accipit infantem, et advertens ne lædatur, caute immergit, et trina mersione baptizat, et semel tantum dicit:

N. Ego te baptízo in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti.

Mox Patrinus, vel Matrina, vel uterque simul infantem de sacro Fonte levant, suscipientes illum de manu Sacerdotis.

Si vero dubitatur, an infans fuerit baptizatus, utatur hac forma: N. Si non es baptizátus, ego te baptízo in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti.

Deinde intingit pollicem in sacro Chrismate, et ungit infantem in summitate capitis in modum Crucis, dicens:

Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua et Spíritu Sancto, quique dedit tibi remissiónem ómnium peccatórum (hic inungit) ipse te líniat Chrísmate salútis ✠ in eódem Christo Jesu Dómino nostro in vitam ætérnam. ℟. Amen.

Sacerdos dicit: Pax tibi. ℟. Et cum spíritu tuo.

Tum bombacio, aut re simili abstergit pollicem suum, et locum inunctum, et imponit capiti ejus linteolum candidum loco vestis albæ, dicens: Accipe vestem cándidam, quam immaculátam pérferas ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam. ℟. Amen.

Postea dat ei, vel Patrino, candelam accensam, dicens: Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensíbilis custódi Baptísmum tuum: serva Dei mandáta, ut cum Dóminus vénerit ad núptias, possis occúrrere ei una cum ómnibus Sanctis in aula cœlésti, habeásque vitam ætérnam, et vivas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Postremo Sacerdos dicit: N. Vade in pace, et Dóminus sit tecum. ℟. Amen.

Si vero fuerint plures baptizandi, sive masculi, sive fœminæ, in Catechismo masculi statuantur ad dexteram, fœminæ vero ad sini-

stram; et omnia pariter dicantur, ut supra, in proprio genere, et numero plurali. Verum prima nominis interrogatio, exsufflatio, Crucis impressio, seu signatio, tactus aurium et narium cum saliva, abrenuntiationis interrogatio, unctio Olei Catechumenorum, interrogatio de Fide, seu Symbolo, et ipse Baptismus, inunctio Chrismatis, candidæ vestis impositio, atque accensæ candelæ traditio, singulariter singulis, et primum masculis, deinde fœminis fieri debent.

Si infans, vel adultus ægrotus adeo graviter laboret, ut periculum immineat, ne pereat antequam Baptismus perficiatur, Sacerdos, omissis quæ Baptismum præcedunt, eum baptizet, ter, vel etiam semel infundens aquam super caput ejus in modum Crucis, dicens: **Ego te baptízo in nómine Patris ✠ etc.** ut supra, p. 19.

Si non habeatur aqua baptismalis, et periculum impendat, Sacerdos utatur aqua simplici.

Deinde, si habeat Chrisma, liniat eum in vertice, dicens: **Deus omnípotens, etc.** ut supra, p. 20.

Postea dat ei linteolum candidum, dicens: **Accipe vestem, etc.** ut supra, p. 20.

Ac demum dat ei ceream candelam accensam, dicens: **Accipe lámpadem ardéntem,** ut supra, p. 20.

Si supervixerit, suppleantur alii ritus omissi.

Admonendi sunt Susceptores de spirituali cognatione, quam contraxerunt cum Baptizato, Baptizatique patre et matre; quæ cognatio impedit Matrimonium, ac dirimit.

Curet Parochus parentes infantis admoueri, ne in lecto secum ipsi, vel nutrices parvulum habeant, propter oppressionis periculum; sed eum diligenter custodiant, et opportune ad christianam disciplinam instituant.

Commonendi sunt etiam parentes, et alii, si opus fuerit, ne filios Hebræis, aliisque Infidelibus, vel hæreticis mulieribus ullo modo lactandos, aut nutriendos tradant.

Antequam infans ex Ecclesia asportetur, aut Susceptores discedant, eorum nomina, et alia de administrato Baptismo ad præscriptam formam in Baptismali libro Parochus accurate describat.

DE BAPTISMO

Adultorum.

Si quis adultus sit baptizandus, debet prius, secundum Apostolicam regulam, in christiana Fide, ac sanctis moribus diligenter instrui, et per aliquot dies in operibus pietatis exerceri, ejusque voluntas et propositum sæpius explorari, et nonnisi sciens et volens, probeque instructus baptizari.

At vero si quis, dum instruitur, in mortis periculum incidat, baptizarique voluerit, habita ratione periculi, vel necessitatis, baptizetur.

Adultorum Baptismus, ubi commode fieri potest, ad Episcopum deferatur, ut si illi placuerit, ab eo solemnius conferatur: alioquin Parochus ipse baptizet, stata cæremonia.

Decet autem hujusmodi Baptismum, ex Apostolico instituto, in Sabbato Sancto Paschatis, vel Pentecostes solemniter celebrari.

Quare si circa hæc tempora Catechumeni sint baptizandi, in ipsos dies, si nihil impediat, baptismum differri convenit.

Verum si circa, seu post tempus Pentecostes aliqui conversi fuerint, qui ægre ferant suum Baptisma in longum tempus differri, et ad illud festinent, instructique, ac rite parati esse noscantur, citius baptizari possunt.

Catechumenus instructus baptizetur in Ecclesia, seu Baptisterio, Patrinus ei assistat, et ipse Catechumenus ad Sacerdotis interrogationes respondeat: nisi mutus fuerit, aut omnino surdus, vel ignotæ linguæ: quo casu vel per Patrinum, si illam intelligat, aut alium interpretem, vel nutu consensum explicet suum.

Pro hujus autem veneratione Sacramenti, tam Sacerdotem, qui

adultos baptizabit, quam ipsos adultos, qui sani sunt, convenit esse jejunos.

Quare non post epulas, aut prandia, sed ante meridiem (nisi ex rationabili causa aliter faciendum esset), eorum Baptisma celebretur.

Admonendus est Catechumenus, ut peccatorum suorum pœniteat.

Amentes et furiosi non baptizentur, nisi tales a nativitate fuerint; tunc enim de iis idem judicium faciendum est, quod de infantibus, atque in Fide Ecclesiæ baptizari possunt.

Sed si dilucida habeant intervalla, dum mentis compotes sunt, baptizentur, si velint. Si vero antequam insanirent, suscipiendi Baptismi desiderium ostenderint, ac vitæ periculum immineat, etiamsi non sint compotes mentis, baptizentur.

Idemque dicendum est de eo, qui lethargo, aut phrenesi laborat, ut tantum vigilans et intelligens baptizetur; nisi periculum mortis impendeat, si in eo prius apparuerit Baptismi desiderium.

Sacerdos diligenter curet, ut certior fiat de statu et conditione eorum, qui baptizari petunt, præsertim exterorum. De quibus facta diligenti inquisitione, num alias, ac rite sint baptizati, caveat, ne quis jam baptizatus, imperitia, vel errore, aut ad quæstum, vel ob aliam causam, fraude, dolove iterum baptizari velit.

Omnes autem, de quibus, re diligenter investigata, probabilis dubitatio est, an baptizati fuerint, si nihil aliud impediat, sub conditione baptizentur.

Hæretici vero ad catholicam Ecclesiam venientes, in quorum Baptismo debita forma, aut materia servata non est, rite baptizandi sunt; sed prius errorum suorum pravitatem agnoscant et detestentur, et in Fide catholica diligenter instruantur: ubi vero debita forma et materia servata est, omissa tantum suppleantur, nisi rationabili de causa aliter Episcopo videatur.

Ceterum legantur, et serventur ea, quæ supra de Baptismo in communi præscripta sunt, p. 4.

ORDO BAPTISMI
Adultorum.

IN primis Sacerdos, paratis his quæ supra de observandis in administratione Sacramenti Baptismi Parvulorum dicuntur, indutus superpelliceo et stola, vel etiam pluviali violacei

coloris, cum suis Clericis accedit ad gradus altaris, et genibus flexis, pia mente ad Deum preces effundit, ut tantum Sacramentum digne valeat ministrare, et ad implorandum divinum auxilium, surgens, se signat, et si temporis ratio ferat, dicit:

℣. **Deus, in adjutórium meum inténde.**

℟. **Dómine, ad adjuvándum me festína.**

℣. **Glória Patri, etc.**

Postea incipiat, prosequentibus Clericis:

Antiphonam. **Effúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, dicit Dóminus.** Psalmus 8.

Domine, Dóminus noster,* quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium, et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum, et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum, * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus ? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirá-

bile est nomen tuum in univérsa terra!

Glória Patri, etc. Psalmus 28.

AFférte Dómino, filii Dei: * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas: Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dñi in virtúte: *vox Dñi in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confrínget Dóminus cedros Líbani.

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmodum filius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: * vox Dómini concutiéntis desértum: et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa: * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Glória Patri, etc. Psalmus 41.

QUemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis usque ad domum Dei.

In voce exultatiónis, et confessiónis: * sonus epulántis?

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui, * super me transiérunt.

In die mandávit Dñs misericórdiam suam: * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ: * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Glória Patri, etc.

Et repetitur Antiph. Effúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, dicit Dóminus.

Deinde dicitur, Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

OMnípotens, sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fidei, ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre unitátem: quæsumus, ut ejúsdem fidei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis. Oratio.

ADesto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus: et quod humilitátis nostræ geréndum est ministério, tuæ virtútis impleátur efféctu.

Oratio.

DA, quæsumus, Dñe, Elécto nostro, ut sanctis edóctus mystériis, et renovétur fonte Baptísmatis, et inter Ecclésiæ tuæ membra numerétur. Per Christum Dñm nostrum. ℟. Amen.

Si plures fuerint baptizandi, hæc tertia Oratio dicatur in numero plurali.

Deinde Sacerdos procedit ad fores Ecclesiæ, et stat in limine, catechizandus vero extra limen. Et si sunt plures, mares et fœminæ, illi ad dexteram Sacerdotis, hæ vero ad sinistram statuantur.

Sacerdos interrogat: Quo nómine vocáris?

Catechumenus respondet: N.

Sacerdos: N. Quid petis ab Ecclésia Dei?

℟. Fidem.

Sacerdos: Fides, quid tibi præstat?

℟. Vitam ætérnam.

Sacerdos: Si vis habére vitam ætérnam, serva mandáta. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut teípsum. In his duóbus mandátis tota Lex pendet, et Prophétæ. Fides autem est, ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte veneréris, neque confundéndo persónas, neque substántiam separándo. Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, ália Spíritus Sancti; sed horum trium una est substántia, et non nisi una Divínitas.

Et rursus interrogat: N. Abrenúntias sátanæ?

℟. Abrenúntio.

Interrogat: Et ómnibus opéribus ejus?

℟. Abrenúntio.

Interrogat: Et ómnibus pompis ejus?

℟. Abrenúntio.

Deinde Sacerdos interrogat de Symbolo Fi-

dei, dicens: Credis in Deum Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli et terræ? ℟. Credo.

Interrogat: Credis in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum? ℟. Credo.

Interrogat: Credis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, et vitam ætérnam?

℟. Credo.

Tunc Sacerdos exsufflat ter in faciem ejus, semel dicens: Exi ab eo, spíritus immúnde, et da locum Spirítui Sancto paráclito.

Hic in modum Crucis halet in faciem ipsius, et dicat: N. Accipe Spíritum bonum per istam insufflatiónem, et Dei benedictiónem ✠. Pax tibi. ℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde facit Crucem cum pollice in ejus fronte, et in pectore dicens: N. Accipe signum Crucis tam in fronte ✠, quam in corde ✠: sume fidem cœléstium præceptórum: talis esto móribus, ut templum Dei jam esse possis: ingressúsque Ecclésiam Dei, evasísse te láqueos mortis lætus agnósce, (horrésce idóla, réspue simulácra) cole Deum Patrem omnipoténtem, et Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Hic advertendum est, quod dicta verba (hor-

résce idóla, réspue simulácra.) dicantur Catechumeno, qui venit de Gentilitatis errore, seu de Ethnicis et Idololatris: Catechumeno vero Judæo, sive ex Hebræis venienti, loco horum verborum, dicatur: (horrésce judáicam perfidiam, réspue hebráicam superstitiónem.)

Sarraceno autem, vel Turcæ, aut Persæ, sive alii ex Mahumetanis ad fidem venienti Catechumeno, loco eorumdem verborum, dicatur: (horrésce Mahuméticam perfidiam, réspue pravam sectam infidelitátis.)

At Hæretico ad catholicam Ecclesiam venienti, qui, si in ejus Baptismo debita forma servata non est, baptizari debet, dicatur: (horrésce hæréticam pravitátem, réspue nefárias sectas impiórum.)

Vel exprimatur proprio nomine secta, de qua Catechumenus venit.

Si plures sunt Electi, omnia supradicta dicuntur singillatim super singulos. Orémus. Or.

TE déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, ut huic fámulo tuo N. qui in hujus sæculi nocte vagátur incértus ac dúbius, viam veritátis et agnitiónis tuæ júbeas demonstrári: quátenus reserátis óculis cordis sui, te unum Deum Patrem in Fílio, et Fílium in Patre cum Spíritu Sancto recognóscat, atque hujus confessiónis fructum, et hic, et in futúro sæculo percípere mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si plures sint Electi, præcedens Oratio dicatur in numero plurali. (Sequentes autem signationes fiant cum suis verbis singillatim super singulos.)

Deinde signet Electum signo Crucis cum pollice in fronte, dicens: **Signo tibi frontem, ✠ ut suscípias Crucem Dómini.**

In auribus. **Signo tibi aures, ✠ ut aúdias divína præcépta.**

In oculis. **Signo tibi óculos, ✠ ut vídeas claritátem Dei.**

In naribus. **Signo tibi nares, ✠ ut odórem suavitátis Christi séntias.**

In ore. **Signo tibi os, ✠ ut loquáris verba vitæ.**

In pectore. **Signo tibi pectus, ✠ ut credas in Deum.**

In scapulis. **Signo tibi scápulas, ✠ ut suscípias jugum servitútis ejus.**

In toto corpore, illud non tangens, manu producit signum Crucis, et dicit: **Signo te totum in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti, ut hábeas vitam ætérnam, et vivas in sæcula sæculórum.** ℟. **Amen.**

Orémus. Oratio.

Preces nostras, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi, et hunc Eléctum tuum N. **Crucis domínicæ, cujus impressióne eum signámus, virtúte custódi: ut magnitúdinis glóriæ tuæ rudiménta servans, per custódiam mandatórum tuórum ad regeneratiónis glóriam per-**

veníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen. Orémus. Oratio.

DEus, qui humáni géneris ita es cónditor, ut sis étiam reformátor, propitiáre pópulis adoptívis, et novo testaménto sóbolem novæ prolis adscríbe: ut filii promissiónis, quod non potuérunt ássequi per natúram, gaúdeant se recepísse per grátiam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tunc imponit manum super caput Electi, et dicit: Orémus.

OMnípotens, sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignéris super hunc fámulum tuum N, quem ad rudiménta fidei vocáre dignátus es: omnem cœcitátem cordis ab eo expélle: disrúmpe omnes láqueos sátanæ, quibus fúerat colligátus; áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut signo sapiéntiæ tuæ imbútus, ómnium cupiditátum fœtóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum lætus tibi in Ecclésia tua desérviat, et profíciat de die in diem, ut idóneus efficiátur accédere ad grátiam Baptísmi tui, percépta medicína. Per eúmdem Christum Dñm nostrum ℟. Amen.

Si plures sint, hæc, et præcedens Oratio, Preces nostras, etc. dicantur in numero plurali. Deinde Sacerdos benedicit sal.

Benedictio salis dandi Catechumeno.

EXorcízo te, creatúra salis, in nómine Dei Patris ✠ omnipoténtis, et in charitáte Dó-

mini nostri Jesu ✠ Christi, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti. Exorcízo te per Deum vivum ✠, per Deum verum ✠, per Deum sanctum ✠, per Deum ✠ qui te ad tutélam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit, ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre Sacraméntum ad effugándum inimícum. Proínde rogámus te, Dómine, Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificándo sanctífices ✠, et benedicéndo benedícas ✠, ut fiat ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Tunc pollice et indice accipit de ipso sale, et immittit in os Catechumeni, dicens: N. Accipe sal sapiéntiæ: propitiátio tibi sit in vitam ætérnam. ℟. Amen.

Sacerdos: Orémus. Pax tibi. ℟ Et cum spíritu tuo.

Oratio.

DEus patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súpplices exorámus, ut hunc fámulum tuum N. respícere dignéris propítius: et hoc primum pábulum salis gustántem, non diútius esuríre permíttas, quo minus cibo expleátur cœlésti, quátenus sit semper spíritu fervens, spe gaudens, tuo semper nómini sérviens. Perduc eum, Dómine, quæsu-

mus, ad novæ regeneratiónis lavácrum, ut cum fidélibus tuis promissiónum tuárum ætérna præmia cónsequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si plures sint, dicatur singulis: N. Accipe sal, etc. et præcedens Oratio. Deus patrum nostrórum, etc. in numero plurali.

Quod si Catechumenus fuerit Gentilis, seu ex Idololatris venerit ad Fidem, benedicto sale, priusquam ejus medicinam gustet, Sacerdos addat sequentem Orationem, dicens: Orémus.

Domine sancte, Pater omnípotens, ætérnæ Deus, qui es, qui eras, et qui pérmanes usque in finem, cujus orígo nescítur, nec finis comprehéndi potest: te súpplices invocámus super hunc fámulum tuum N., quem liberásti de erróre Gentílium, et conversatióne turpíssima: dignáre exaudíre eum, qui tibi cervíces suas humíliat ad lavácri fontem, ut renátus ex aqua et Spíritu Sancto, expoliátus véterem hóminem, índuat novum, qui secúndum te creátus est, accípiat vestem incorrúptam et immaculátam, tibíque Deo nostro servíre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si plures sint, præcedens Oratio dicatur in numero plurali.

Deinde Sacerdos dicat super masculum tantum: Ora, Elécte, flecte génua, et dic Pater noster.

Et Electus genuflexus orat, et dicit : **Pater noster.**

Et cum oraverit, et dixerit **Pater noster**, usque ad, **Sed líbera nos a malo,** inclusive, Sacerdos subjungit: **Leva, comple oratiónem tuam, et dic Amen.**

Et ille respondet: **Amen.**

Et Sacerdos dicit Patrino: **Signa eum.**

Deinde Electo: **Accéde.**

Et Patrinus pollice signat eum in fronte, dicens : **In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.**

Tum quoque Sacerdos facit Crucem in fronte ejus, ita dicendo: **In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.**

Et imponit manum super eum, et dicit:

Orémus. Oratio.

Deus Abraham , Deus Isaac , Deus Jacob , Deus, qui Moysi fámulo tuo in monte Sínai apparuísti, et filios Israel de terra Ægypti eduxísti , députans eis Angelum pietátis tuæ, qui custodíret eos die ac nocte: te quæsumus, Dómine, ut míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui simíliter custódiat et hunc fámulum tuum N. **et perdúcat eum ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum** ℟. **Amen.** Exorcismus.

Ergo , maledícte diábole , recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et

Spirítui Sancto, et recéde ab hoc fámulo Dei N., quia istum sibi Deus, et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est: et hoc signum sanctæ Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, numquam aúdeas violáre. Per eúmdem Christum Dñm nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Sed si plures sint Catechumeni, hic et in sequentibus Sacerdos dicat in numero plurali: Oráte, Elécti, fléctite génua, etc. ut supra, usque ad finem præcedentis Exorcismi, qui incipit: Ergo, maledícte diábole. Item super unum secundo dicat: Ora, Elécte, flecte génua, et dic Pater noster, et reliqua, ut p. 34. usque ad Orationem, Deus Abraham, exclusive: deinde imponit manum super eum, ac dicit: Orémus.

Deus immortále præsídium ómnium postulántium, liberátio súpplicum, pax rogántium, vita credéntium, resurréctio mortuórum: te ínvoco super hunc fámulum tuum N., qui Baptísmi tui donum petens, ætérnam cónsequi grátiam spirituáli regeneratióne desíderat: áccipe eum, Dómine, et quia dignátus es dícere: Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis; pulsáte, et aperiétur vobis, peténti præmium pórrige, et jánuam pande pulsánti: ut ætérnam cœléstis lavácri benedictiónem

consecútus, promíssa tui múneris regna percípiat. Qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivis, et regnas Deus in sæcula sæculórum.
℟. Amen. Exorcismus.

Audi, maledícte sátana, adjurátus per nomen ætérni Dei, et Salvatóris nostri Jesu Christi Fílii ejus, cum tua victus invídia, tremens, geménsque discéde: nihil tibi sit commúne cum servo Dei N., jam cœléstia cogitánte, renuntiatúro tibi, et sæculo tuo, et beátæ immortalitáti victúro. Da ígitur honórem adveniénti Spirítui Sancto, qui ex summa cœli arce descéndens, proturbátis fraúdibus tuis, divíno Fonte purgátum pectus, sanctificátum Deo templum et habitáculum perfíciat, ut ab ómnibus pénitus nóxiis præteritórum críminum liberátus servus Dei, grátias perénni Deo réferat semper, et benedícat nomen sanctum ejus in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Item super unum masculum tertio dicat, ut supra. Ora, Elécte, flecte génua, et dic Pater noster, etc. usque ad Orationem, Deus Abraham, exclusive: deinde imponit manum super eum, dicens: Exorcismus.

Exorcízo te, immúnde spíritus, in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei N.: ipse enim tibi ímperat, maledícte damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti déxteram porréxit.

Exorcismus. **Ergo, maledícte diábole, etc.** Et repetit totum, ut supra habetur. Super fœminam vero Sacerdos dicit: **Ora, Elécta, flecte génua, et dic Pater noster, etc.** ut supra usque ad Orationem, **Deus Abraham,** exclusive: deinde imponit manum super eam, et dicit:

Orémus. Oratio.

Deus cœli, Deus terræ, Deus Angelórum, Deus Archangelórum, Deus Patriarchárum, Deus Prophetárum, Deus Apostolórum, Deus Mártyrum, Deus Confessórum, Deus Vírginum, Deus ómnium bene vivéntium, Deus, cui omnis lingua confitétur, et omne genu fléctitur, cœléstium, terréstrium, et infernórum: te ínvoco, Dómine, super hanc fámulam tuam N., **ut eam custodíre, et perdúcere dignéris ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum.** ℟. **Amen.**

Deinde dicitur Exorcismus: **Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, etc.** p. 35.

Si plures fuerint fœminæ Catechumenæ, hic et in sequentibus Sacerdos dicat in numero plurali: **Oráte, Eléctæ, fléctite génua, et dícite Pater noster,** et reliqua ut supra, usque ad Orationem, **Deus Abraham,** exclusive: deinde imponit manum super capita singularum, et postea in eodem numero plurali dicit Orationem, **Deus cœli, Deus terræ, etc.** et Exorcismum, **Ergo, maledícte, diábole, etc.** p. 35.

Interim super unam tantum, et secundo et tertio repetit, **Ora, Elécta, flecte génua, et dic Pater noster,** et reliqua, ut supra, usque ad finem Orationis. **Deus Abraham, p. 35.** qua finita, imponit manum super caput ejus, et post tertiam signationem, dicit: **Exorcismus.**

Exorcízo te, immúnde spíritus, per Patrem ✠ et Fílium ✠, et Spíritum ✠ Sanctum, ut éxeas, et recédas ab hac fámula Dei N. Ipse enim tibi ímperat, maledícte damnáte, qui cœco nato óculos apéruit, et quatriduánum Lázarum de monuménto suscitávit.

Ergo, maledícte diábole, etc. totum ut supra, **p. 35.**

Super utrumque, sive masculum, sive fœminam imponit manum super caput ejus, et dicit: **Orémus.**

Ætérnam ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, auctor lúminis et veritátis, super hunc fámulum tuum N., ut dignéris eum illumináre lúmine intelligéntiæ tuæ: munda eum, et sanctífica: da ei sciéntiam veram, ut dignus efficiátur accédere ad grátiam Baptísmi tui, téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam, ut aptus sit ad percipiéndam grátiam tuam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si plures fuerint Electi, sive mares, sive fœminæ, præcedentes Orationes et Exorcismi

dicantur in numero plurali, et in genere proprio, ut superius dictum est.

His peractis, Sacerdos sinistra manu apprehendens dexteram Electi prope brachium, vel ei porrigens extremam partem stolæ, introducit eum in Ecclesiam, dicens: N. **Ingrédere in sanctam Ecclésiam Dei, ut accípias benedictiónem cœléstem a Dómino Jesu Christo, et hábeas partem cum illo, et Sanctis ejus.**
℟. **Amen.**

Si plures fuerint, dicat in numero plurali: **Ingredímini in sanctam Ecclésiam Dei, etc.** et introducat eos, ut supra.

Et ingressus Electus, procumbit, seu prosternit se in pavimento, et adorat.

Deinde surgit, et Sacerdos imponit manum super caput ejus, et Electus cum eo recitat Symbolum Apostolorum, et Orationem Dominicam.

Ita etiam, si plures fuerint, omnes surgunt, et simul recitant:

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli, et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus: descéndit ad ínferos, tértia die resurréxit a mórtuis: ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos et

mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum: sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

PAter noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie, et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris: et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo.

Tunc rursus Sacerdos impónat manum super caput Electi, et dicat: Exorcismus.

NEc te latet, sátana, imminére tibi pœnas, imminére tibi torménta, imminére tibi diem judícii, diem supplícii sempitérni; diem, qui ventúrus est velut clíbanus ardens, in quo tibi, atque univérsis ángelis tuis præparátus sempitérnus erit intéritus. Proínde, damnáte, atque damnánde, da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, da honórem Spirítui Sancto paráclito, in cujus nómine, atque virtúte præcípio tibi, quicúmque es, spíritus immúnde, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei N., quem hódie idem Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam et benedictiónem, fontémque Baptísmatis dono vocáre dignátus est: ut fiat ejus templum per aquam regeneratiónis in remissiónem ómnium peccatórum. In nómine ejús-

dem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. Amen.

Similiter si plures fuerint, imponit manum super capita singulorum, et dicit eumdem Exorcismum in numerum multitudinis, et genere suo.

Postea Sacerdos pollice accipit de saliva oris sui, et tangit aures, et nares Electi; tangendo vero aurem dexteram et sinistram, dicat: Ephpheta, quod est, Adaperíre; deinde tangendo nares, dicat: In odórem suavitátis; et subdit: Tu autem effugáre, diábole, appropinquábit enim judícium Dei.

Deinde interroget Electum: Quis vocáris?

Et ipse respondet: N.

Interroget: N. Abrenúntias sátanæ?

℟. Abrenúntio.

Interroget: Et ómnibus opéribus ejus?

℟. Abrenúntio.

Interroget: Et ómnibus pompis ejus?

℟. Abrenúntio.

Tunc Sacerdos intingit pollicem dexteræ manus, in Oleo sancto Catechumenorum, et inungit Electum primum in pectore, deinde inter scapulas, in modum Crucis, dicens: Ego te línio óleo salútis ✠ in Christo Jesu Dómino nostro in vitam ætérnam. ℟. Amen.

℣. Pax tibi. ℟. Et cum spíritu tuo.

Mox bombacio, vel re simili tergit pollicem,

et loca inuncta, et subjungit, dicens:

Exi, immúnde spíritus, et da honórem Deo vivo et vero. Fuge, immúnde spíritus, et da locum Jesu Christo Fílio ejus. Recéde, immúnde spíritus, et da locum Spirítui Sancto paráclito.

Quando plures sunt Electi, idem fit circa singulos eorum. Et ducitur Electus ad Baptisterium: ubi si ob aliquam causam non habeatur, sive præparata non fuerit aqua Baptismalis, fiat benedictio Fontis, ut infra ponitur. Et cum fuerit prope Fontem, Sacerdos interrogat: Quis vocáris?

Respondet: N.

Interrogat: N. Credis in Deum Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli et terræ? ℟. Credo.

Interrogat: Credis in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum? ℟. Credo.

Interrogat: Credis et in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, et vitam ætérnam?

℟. Credo.

Iterum interrogat, dicens: N. Quid petis?

Respondet: Baptísmum.

Interrogat: Vis baptizári?

Respondet: Volo.

Tunc Patrino, vel Matrina, vel utroque (si ambo admittantur) admota manu, tenente,

seu tangente Electum, vel Electam, aperto capite, et laxatis a collo vestibus, inclinatum, Sacerdos vasculo vel urceolo hauriat aquam Baptismalem de Fonte, et cum ea sub trina supra caput in modum Crucis infusione baptizet Electum, seu Electam, in nomine SS. Trinitatis, sic dicens: **Ego te baptízo in nómine Patris,** ✠ fundat primo: **et Fílii,** ✠ fundat secundo: **et Spíritus** ✠ **Sancti,** fundat tertio.

Si aqua, quæ ex capite baptizati defluit, non dilabitur in sacrarium Baptisterii, recipiatur in subjecta aliqua pelvi, et in illud postmodum projiciatur. Cum plures sunt Electi, singillatim singuli interrogantur, et baptizantur, ut supra. Si sunt mares, et fœminæ, primum mares, deinde fœminæ. Verum si probabiliter dubitetur, an Electus fuerit alias baptizatus, dicat Sacerdos: **Si non es baptizátus, ego te baptízo in nómine Patris** ✠, **et Fílii** ✠, **et Spíritus** ✠ **Sancti.**

Deinde sacerdos intingat pollicem dexterum in sacrum Chrisma, et perungat verticem Electi in modum Crucis, dicens:

DEus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua et Spíritu Sancto, quique dedit tibi remissiónem ómnium peccatórum, ipse te líniat Chrísmate salútis ✠ in eódem Christo Jesu Dómino nostro in vitam ætérnam. ℟. Amen. ℣. Pax tecum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Tunc bombacio, vel re simili pollicem tergit, et imponit capiti Electi Chrismale, seu candidum linteolum, et dat illi vestem candidam, dicens: **Accipe vestem cándidam, et immaculátam, quam pérferas ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam. ℟. Amen.**

Et Electus deponit priores vestes, et induitur novis albi coloris, vel saltem exteriore candida, quam a Sacerdote accepit. Postea dat ei Sacerdos cereum, seu candelam accensam in manu dextera, dicens: **Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensíbilis custódi Baptísmum tuum: serva Dei mandáta, ut cum Dóminus vénerit ad núptias, possis occúrrere ei in aula cœlésti in vitam ætérnam. ℟. Amen.**

Ipse vero Neophytus eumdem cereum accensum manibus teneat usque in finem, præterquam dum confirmatur.

In Ecclesiis autem ubi Baptismus fit per mersionem, sive totius corporis, sive capitis tantum, Sacerdos accipiat Electum per brachia prope humeros, et superiore parte corporis nudatum, reliqua honeste contectum, ter illum, vel caput ejus mergendo, et toties elevando, baptizet sub trina mersione, SS. Trinitatem semel tantum sic invocando: **Ego te baptízo in nómine Patris,** ✠ mergat semel: **et Fílii,** ✠ mergat iterum: **et Spíritus Sancti,** ✠ mergat tertio: Patrino, vel Matri-

na, vel utroque eum tenente, vel tangente.

Et cum Electus surrexerit de Fonte, Patrinus vel Matrina cum linteo in manibus suscipit eum de manu Sacerdotis: et Sacerdos intincto pollice dextero in sacro Chrismate, illum in vertice in modum Crucis perungit, dicens: Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, etc. p. 44.

Deinde Sacerdos imponit capiti ejus linteolum, seu Chrismale, et dat ei vestem candidam, dicens: Accipe vestem cándidam, etc. p. 45.

Et statim prædicto linteo abstergitur, et in loco semoto vestitur novis et albis vestibus, et exteriore candida, quam accepit.

Postea dat ei Sacerdos candelam accensam in dextera manu, dicens: Accipe lámpadem, etc. p. 45. Eodem modo, si plures fuerint, fit pro singulis. Postea dicat: N. Vade in pace, et Dóminus sit tecum. ℟. Amen.

Si adsit Episcopus, qui id legitime præstare possit, ab eo Neophyti Sacramento Confirmationis initiantur: deinde si hora congruens fuerit, celebratur Missa, cui Neophyti intersunt, et sanctissimam Eucharistiam devote suscipiunt.

Si vero ob baptizandorum multitudinem, ut in India et novo Orbe quandoque contingit, in singulorum Baptismo præscripti ritus adhiberi non possunt, tunc vel pluribus simul adhibeantur, vel si urget necessitas, omittantur.

ORDO

Supplendi omissa super baptizatum.

Um urgente mortis periculo, vel alia cogente necessitate, sive parvulus, sive adultus, sacris Precibus, ac Cæremoniis prætermissis, fuerit baptizatus, ubi convaluerit, vel cessaverit periculum, et ad Ecclesiam delatus fuerit, omissa omnia suppleantur : idemque ordo ac ritus servetur, qui in Baptismo Parvulorum (si fuerit parvulus), seu Adultorum (si fuerit adultus) præscriptus est. Excepto quod interrogatio: An velit baptizari, formaque Baptismi, et ablutio prætermittuntur, et quædam Orationes, et Exorcismi suo quique loco immutati, ut infra, dicuntur.

Sacerdos igitur antequam immittat salem in os baptizati, manum super caput ejus imponens, dicit: **Orémus.** Oratio.

Omnípotens, sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignéris super hunc fámulum tuum N., quem dudum ad rudiménta fidei vocáre dignátus es, omnem cæcitátem cordis ab eo expélle: disrúmpe omnes láqueos sátanæ, quibus fúerat colligátus: áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut signo sapiéntiæ tuæ imbútus, ómnium cupiditátum fœtóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum lætus tibi in Ecclésia tua desérviat, et proficiat de die in diem, ut idóneus sit frui grátia Baptísmi tui, quem suscépit, salis percépta medicína. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde posteaquam modicum salis immisit in os baptizati, dicens: **Accipe salem sapiéntiæ, propitiátio sit tibi in vitam ætérnam. ℟. Amen.** Dicit:

Orémus.

Deus patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súpplices exorámus, ut hunc fámulum tuum N respícere dignéris propítius, et hoc pábulum salis gustántem, non diútius esuríre permíttas, quo minus cibo expleátur cœlésti, quátenus sit semper spíritu fervens, spe gaudens, tuo semper nómini sérviens, et quem ad novæ regeneratiónis lavácrum perduxísti, quæsumus, Dómine, ut cum Fidélibus tuis promissiónum tuárum ætérna præmia cónsequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post hæc facto signo Crucis in fronte baptizati, dictisque illis verbis: **Et hoc signum Crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, numquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum ℟. Amen.**

Manu super caput ejus imposita, dicit: **Orémus.**

Ætérnam, ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, auctor lúminis et veritátis, super hunc fámulum tuum N., ut dignéris illum illumináre lúmine intelligéntiæ tuæ: munda eum et sanctífica: da ei sciéntiam veram, ut dignus sit frui grátia Baptísmi tui, quem suscépit: téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam, ut aptus sit ad retinéndam grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum ℟. Amen.

In Baptismo autem adultorum, præter illa quæ supra notata sunt, quando supplentur omissa, hæc mutari debent.

Primum in Exorcismo, Audi, maledícte sátana, ubi dicitur (habitáculum perfíciat), dicatur, habitáculum perfécit: deinde in Exorcismo, Nec te latet, ubi dicitur (ut fiat), dicatur, ut fieret.

RITUS SERVANDUS

CUM EPISCOPUS BAPTIZAT.

SI Episcopus, vel S. R. E. Cardinalis parvulos, vel adultos baptizare voluerit, parantur, et servantur omnia, ut superius de ordine Baptismi dictum est, atque hæc, præter ea, quæ infra notantur.

Adsint Capellani, vel alii Presbyteri, et Clerici superpelliceis induti, qui ei assistant ac ministrent. Ipse vero super rochetum, sive superpelliceum, si est Regularis, accipiat albam, et cingulum. et stolam, et pluviale violacei coloris, ac mitram: atque ita paratus, cum ministris procedat ad Baptismi ministerium. Et dum interrogat: N. Quid petis ab Ecclésia Dei? ac dum facit reliquas interrogationes, sedet cum mitra: cum vero exsufflat, dicendo: Exi ab eo, immúnde spíritus, surgit cum mitra. Rursus sedet cum signat Catechumenum signo Cru-

cis in fronte, et in pectore, vel dicit: **Accipe signum Crucis**, etc. et cum dicit Orationes, quæ præcedunt, vel sequuntur benedictionem salis, surgit, deposita mitra, similiter cum ipsum salem benedicit. Cum autem salem benedictum immittit in os baptizandi, mitram accipit, et sedit. Cum vero legit Exorcismos, et dum saliva aures et nares Catechumeni tangens, dicit, **Ephpheta,** ac dum introducit eum in Ecclesiam, stat cum mitra. Cum autem dicit, **Credo in Deum Patrem, etc.** et **Pater noster,** super Catechumenum, stat sine mitra. Sed cum nomen quærit, et interrogat: N. **Abrenúntias sátanæ**, etc. et baptizandum Oleo sacro in pectore, et inter scapulas inungit, sedet cum mitra; quo facto accipit stolam et pluviale album.

Et cum rursus interrogat de Fide: **Credis in Deum Patrem, etc. Vis baptizári, etc.** et cum baptizat per infusionem, sedet cum mitra. Si vero baptizat per immersionem, mitram retinens stare debet.

Cum demum Chrismate verticem baptizati linit, et dat ei vestem candidam, et candelam accensam, ac dicit: **Vade in pace, etc.** sedet cum mitra.

Si autem Pontifex quempiam a Presbytero jam catechizatum, tantum baptizare voluerit, sic paratus vestibus albis incipiat, postquam ad Baptisterium deventum fuerit, dicens: **Quo**

nómine vocáris? ℟. N.

Episcopus interrogat : N. Credis in Deum Patrem omnipoténtem, etc. et prosequitur usque in finem juxta ordinem Baptismi, ut supra.

BENEDICTIO

FONTIS BAPTISMI EXTRA SABBATUM PASCHAE ET PENTECOSTES CUM AQUA CONSECRATA NON HABETUR.

PRimum lavatur, et mundatur vas Baptisterii, deinde limpida aqua repletur. Tum Sacerdos cum suis Clericis, vel etiam aliis Presbyteris, Cruce et duobus cereis præcedentibus, ac thuribulo et incenso, et cum vasculis Chrismatis, et Olei Catechumenorum descendit ad Fontem, et ibi, vel ante Altare Baptisterii dicit Litaniam ordinariam, prout habetur infra post septem Psalmos Pœnitentiales. Et ante ℣. Ut nos exaudíre dignéris, dicat et secundo repetat sequentem.

℣. Ut Fontem istum ad regenerándam tibi novam prolem benedícere ✠, et consecráre ✠ dignéris, Te rogámus, audi nos.

Potest etiam dici Litania brevior, ut in Missali in Sabbato Sancto.

Et dicto ultimo, Kyrie eléison, Sacerdos dicat: Pater noster, et Credo in Deum, etc. omnia clara voce, quibus finitis dicat:

℣. Apud te, Dómine, est fons vitæ.
℟. Et in lúmine tuo vidébimus lumen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, adésto magnæ pietátis tuæ mystériis, adésto Sacraméntis, et ad recreándos novos pópulos, quos tibi Fons Baptísmatis párturit, spíritum adoptiónis emítte: ut quod nostræ humilitátis geréndum est ministério, virtútis tuæ impleátur efféctu. Per Dñm nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum ℟. Amen.

Exorcismus aquæ.

Exorcízo te, creatúra aquæ, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ Sanctum, per Deum, qui te in princípio, verbo separávit ab árida, cujus super te Spíritus ferebátur, qui te de Paradíso manáre jussit.

Hic manu aquam dividat, et deinde de ea effundat extra margínem Fontis versus quatuor orbis partes, prosequens:

Et in quátuor flumínibus totam terram rigáre præcépit: qui te in desérto amáram, per lignum dulcem fecit, atque potábilem: qui te de petra prodúxit, ut pópulum, quem ex Ægypto liberáverat, siti fatigátum recreáret. Exorcízo te et per Jesum Christum Fílium ejus

únicum, Dóminum nostrum, qui te in Cana Galilææ signo admirábili sua poténtia convértit in vinum: qui super te pédibus ambulávit, et a Joánne in Jordáne in te baptizátus est: qui te una cum sánguine de látere suo prodúxit; et discípulis suis jussit, ut credéntes baptizárent in te, dicens: Ite, docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti: ut efficiáris aqua sancta, aqua benedícta, aqua, quæ lavat sordes, et mundat peccáta. Tibi ígitur præcípio, omnis spíritus immúnde, omne phantásma, omne mendácium, eradicáre, et effugáre ab hac creatúra aquæ, ut qui in ipsa baptizándi erunt, fiat eis fons aquæ saliéntis in vitam ætérnam, regénerans eos Deo Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Orémus. Oratio.

Domine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, aquárum spirituálium sanctificátor, te supplíciter deprecámur, ut ad hoc ministérium humilitátis nostræ respícere dignéris, et super has aquas abluéndis et purificándis homínibus præparátas, Angelum sanctitátis emíttas, quo peccátis vitæ prióris ablútis, reatúque detérso, purum Sancto Spirítui habitáculum regenerári éffici mereántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui te-

cum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Tunc sufflet ter in aquam versus tres partes secundum hanc figuram (✠); deinde imponit incensum in thuribulo, et Fontem incensat. Postea infundens de Oleo Catechumenorum in aquam in modum Crucis, clara voce dicit:

Sanctificétur, et fœcundétur Fons iste óleo salútis renascéntibus ex eo in vitam ætérnam, in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti. ℟. Amen.

Deinde infundit de Chrismate modo quo supra, dicens: Infúsio Chrísmatis Dómini Jesu Christi, et Spíritus Sancti paráclití, fiat in nómine sanctæ Trinitátis. ℟. Amen.

Postea accipit ambas ampullas dicti Olei sancti et Chrismatis, et de utroque simul in modum Crucis infundendo, dicit: Commíxtio Chrismatis sanctificatiónis, et ólei unctiónis, et aquæ Baptísmatis páriter fiat in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti. ℟. Amen.

Tum deposita ampulla, dextera manu Oleum sanctum, et Chrisma infusum miscet cum aqua, et spargit per totum Fontem. Deinde medulla panis manum tergit; et si quis baptizandus est, eum baptizat, ut supra. Quod si neminem baptizat, statim manus abluat, et ablutio effundatur in Sacrarium.

DE SACRAMENTO

POENITENTIÆ

SAnctum Pœnitentiæ Sacramentum, ad eos, qui post Baptismum lapsi sunt, in gratiam Dei restituendos a Christo Domino institutum, eo diligentius administrandum est, quo frequentior est ejus usus, et quo plura requiruntur ad illud recte, digneque tractandum, ac suscipiendum. Cum autem ad illud constituendum tria concurrant, materia, forma, et minister: illius quidem remota materia sunt peccata, proxima vero sunt actus pœnitentis, nempe contritio, confessio, et satisfactio. Forma autem, illa absolutionis verba: *Ego te absolvo, etc.* Minister denique est Sacerdos, habens potestatem absolvendi vel ordinariam, vel delegatam. Sed si periculum mortis immineat, approbatusque desit Confessarius, quilibet Sacerdos potest a quibuscumque censuris et peccatis absolvere. In ejus ministro requiritur etiam bonitas, scientia, atque prudentia, cum sigillo secretæ confessionis sub exacto, perpetuoque silentio. Quibus et aliis ad id opportunis, ut optime sint instructi, omni studio curare debent Confessarii.

In primis meminerit Confessarius, se judicis pariter et medici personam sustinere, ac divinæ justitiæ simul et misericordiæ ministrum a Deo constitutum esse, ut tamquam arbiter inter Deum et homines, honori divino, et animarum saluti consulat.

Ut ergo recte judicare queat, discernens inter lepram et lepram, et tamquam peritus medicus animarum morbos prudenter curare, et apta cuique remedia applicare sciat, quantam potest maximam ad id scientiam atque prudentiam, tum assiduis ad Deum precibus, tum ex probatis Auctoribus, præsertim e Catechismo Romano, et prudenti consilio peritorum studeat sibi comparare.

Sciat casus et censuras Sedi Apostolicæ, et Ordinario suo reservatas, et suæ cujusque Ecclesiæ constitutiones, easque diligenter observet.

Denique hujus Sacramenti doctrinam omnem recte nosse studebit, et alia ad ejus rectam administrationem necessaria. Atque in hoc ministerio ita procedat, ut infra præscribitur.

ORDO

MINISTRANDI SACRAMENTUM POENITENTIAE.

SAcerdos ad audiendam Confessionem vocatus, promptum, facilemque se præbeat: ac priusquam ad audiendum accedat, si

tempus suppetat, ad hoc ministerium recte, sancteque obeundum, divinum auxilium piis precibus implorabit.

In Ecclesia, non autem in privatis ædibus, Confessiones audiat, nisi ex causa rationabili, quæ cum inciderit, studeat tamen id decenti ac patenti loco præstare.

Habeat in Ecclesia sedem confessionalem, in qua sacras Confessiones excipiat: quæ sedes patenti, conspicuo, et apto Ecclesiæ loco posita, crate perforata inter pœnitentem et Sacerdotem sit instructa.

Superpelliceo, et stola violacei coloris utatur, prout tempus, vel locorum feret consuetudo.

Pœnitens, si opus fuerit, admoneatur, ut qua decet humilitate mentis et habitus accedat, et flexis genibus signo Crucis se muniat.

Mox Confessarius inquirat de illius statu (nisi aliter notus fuerit), et quampridem sit confessus, et an impositam pœnitentiam adimpleverit, num rite atque integre alia confessus fuerit, num conscientiam suam, ut debet, prius diligenter discusserit.

Quod si pœnitens aliqua censura, vel casu reservato sit ligatus, a quo ipse non possit absolvere, non absolvat, nisi prius obtenta facultate a Superiore.

Si vero Confessarius, pro personarum qualitate, cognoverit pœnitentem ignorare christianæ fidei rudimenta; si tempus suppetat, eum breviter instruat de articulis Fidei, et aliis ad salutem cognitu necessariis, et ignorantiam ejus corripiat, illumque admoneat, ut ea postmodum diligentius addiscat.

Tum pœnitens Confessionem generalem latina, vel vulgari lingua dicat: scilicet *Confiteor, etc.*, vel saltem utatur his verbis: *Confiteor Deo omnipotenti, et tibi, pater.* Peccata sua exinde confiteatur, adjuvante, quotiescumque opus fuerit, Sacerdote, qui confitentem non reprehendet, nisi finita, ut dicetur, Confessione, neque interpellabit, nisi opus fuerit, aliquid melius intelligere: proinde fiduciam ei præbeat, et humaniter suggerat, ut omnia peccata sua rite et integre confiteatur, remota stulta illa quorumdam verecundia, qua præpediti, suadente diabolo, peccata confiteri non audent.

Si pœnitens numerum, et species, et circumstantias peccatorum explicatu necessarias non expresserit, eum Sacerdos prudenter interroget.

Sed caveat, ne curiosis, aut inutilibus interrogationibus quemquam detineat, præsertim juniores utriusque sexus, vel alios de eo quod ignorant, imprudenter interrogans, ne scandalum patiantur, indeque peccare discant.

Demum, audita Confessione, perpendens peccatorum, quæ ille admisit, magnitudinem, ac multitudinem, pro eorum gravitate, ac pœnitentis conditione, opportunas correptiones ac monitiones, prout opus esse viderit, paterna charitate adhibebit, et ad dolorem et contritionem efficacibus verbis adducere conabitur, atque

ad vitam emendandam ac melius instituendam inducet, remediaque peccatorum tradet.

Postremo salutarem et convenientem satisfactionem, quantum spiritus et prudentia suggesserint, injungat, habita ratione status, conditionis, sexus, et ætatis, et item dispositionis pœnitentium. Videatque, ne pro peccatis gravibus levissimas pœnitentias imponat, ne si forte peccatis conniveat, alienorum peccatorum particeps efficiatur. Id vero ante oculos, habeat, ut satisfactio non sit tantum ad novæ vitæ remedium, et infirmitatis medicamentum, sed etiam ad præteritorum peccatorum castigationem.

Quare curet, quantum fieri potest, ut contrarias peccatis pœnitentias injungat, veluti avaris eleemosynas, libidinosis jejunia, vel alias carnis afflictiones, superbis humilitatis officia, desidiosis devotionis studia. Rarius autem, vel serius confitentibus, vel in peccata facile recidentibus, utilissimum fuerit consulere, ut saepe puta semel in mense, vel certis diebus solemnibus confiteantur, et si expediat, communicent.

Pœnitentias pecuniarias sibi ipsis Confessarii non applicent, neque a pœnitentibus quidquam tamquam ministerii sui præmium petant vel accipiant.

Pro peccatis occultis, quantumvis gravibus, manifestam pœnitentiam non imponant.

Videat autem diligenter Sacerdos, quando, et quibus conferenda, vel neganda, vel differenda sit absolutio, ne absolvat eos, qui talis beneficii sunt incapaces: quales sunt qui nulla dant signa doloris, qui odia et inimicitias deponere, aut aliena, si possunt, restitnere, aut proximam peccandi occasionem deserere, aut alio modo peccata derelinquere, et vitam in melius emendare nolunt: aut qui publicum scandalum dederunt, nisi publice satisfaciant, et scandalum tollant: neque etiam eos absolvat, quorum peccata sunt Superioribus reservata.

Si vero quis confiteatur in periculo mortis constitutus, absolvendus est ab omnibus peccatis et censuris quantumvis reservatis (cessat enim tunc omnia reservata): sed prius si potest, cui debet, satisfaciat: ac si periculum evaserit, et aliqua ratione Superiori, a quo alias esset absolvendus, se sistere teneatur; cum primum poterit, coram eo se sistat, quidquid debet præstiturus.

Quod si inter confitendum, vel etiam antequam incipiat confiteri, vox et loquela ægro deficiat, nutibus et signis conetur, quoad ejus fieri poterit, peccata pœnitentis cognoscere, quibus utcumque vel in genere, vel in specie cognitis, vel etiam si confitendi desiderium sive per se, sive per alios ostenderit, absolvendus est.

Meminerit porro Sacerdos, ægris non esse injungendam gravem, aut laboriosam pœnitentiam; sed indicendam tantum illam, quam, si convaluerint, opportuno tempore peragant. Interim juxta gravitatem morbi, aliqua oratione, aut levi satisfactione imposita, et acceptata, absolvantur, prout opus fuerit.

ABSOLUTIONIS FORMA.

Cum igitur pœnitentem absolvere voluerit, injuncta ei prius, et ab eo acceptata salutari pœnitentia, primo dicit **Misereátur tui, omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. Amen.**

Deinde dextera versus pœnitentem elevata, dicit: **Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum tuórum tríbuat tibi omnípotens, et misericors Dóminus. Amen.**

Dóminus noster Jesus Christus te absólvat; et ego auctoritáte ipsíus te absólvo ab omni vínculo excommunicatiónis, suspensiónis, et interdícti, in quantum possum, et tu índiges.

Deinde. **Ego te absólvo a peccátis tuis, in nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.**

Si pœnitens sit laicus, omittitur verbum, **suspensiónis.**

Pássio Dómini nostri Jesu Christi, mérita beátæ Maríæ Vírginis, et ómnium Sanctórum, quidquid boni féceris, et mali sustinúeris, sint tibi in remissiónem peccatórum, augméntum grátiæ, et præmium vitæ ætérnæ. Amen.

In confessionibus autem frequentioribus, et brevioribus omitti potest, **Misereátur, etc.** et satis erit dicere, **Dóminus noster Jesus Christus, etc.** ut supra usque ad illud, **Pássio Dómini, etc.**

Urgente vero aliqua gravi necessitate in periculo mortis, breviter dicere poterit: **Ego te absólvo ab ómnibus censúris, et peccátis, in nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.**

DE ABSOLUTIONE

AB EXCOMMUNICATIONE IN FORO EXTERIORI.

Si potestas absolvendi ab excommunicationis sententia Sacerdoti commissa fuerit a Superiore, et in mandato certa forma sit præscripta, illa omnino servanda est: si vero in mandato seu commissione dicitur: *In forma Ecclesiæ consueta absolvat;* hæc servanda suut.

Primo, ut excommunicatus ei, ob cujus offensam in excommunicationem incurrit, prius, si potest, satisfaciat. Quod si tunc non possit, sufficientem cautionem præbeat, aut saltem, si eam præstare non potest, juret se, cum primum poterit, satisfacturum.

Secundo, si crimen, ob quod in excommunicationem incidit, sit grave, juramentum ab eo exigatur de parendo mandatis Ecclesiæ, quæ illi fient pro tali causa: ac præcipue ne deinceps delinquat contra illum Canonem, vel Decretum, contra quod faciendo censuram incurrit.

Denique hunc absolvendi ritum observabit.

Pœnitentem coram se utroque genu flexo, in humero (si vir fuerit) usque ad camisiam exclusive denudato, virga aut funiculis sedens leviter percutit, dicendo totum Psalm. **Miserére** cum **Glória Patri.**

Deinde surgit et aperto capite dicit: **Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.**

℣. **Et ne nos indúcas in tentatiónem.**

℟. **Sed líbera nos a malo.**

℣. Salvum fac servum tuum (vel ancíllam tuam), Dómine.
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Nihil proficiat inimícus in eo (vel in ea).
℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper, et párcere: súscipe deprecatiónem nostram, ut hunc fámulum tuum, quem excommunicatiónis senténtia constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Mox sedet, et cooperto capite dicit: Dóminus noster Jesus Christus te absólvat: et ego auctoritáte ipsíus, et sanctíssimi Dómini nostri Papæ (vel Reverendíssimi Epíscopi N. vel talis Superióris) mihi commíssa, absólvo te a vínculo excommunicatiónis, in quam incurrísti (vel incurrísse declarátus es), propter tale factum (vel causam, etc.), et restítuo te communióni et unitáti fidélium, et sanctis Sacraméntis Ecclésiæ, in nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Quod si Sacerdoti nulla sit a Superiore præscripta forma, nec sibi mandatum, ut in for-

ma Ecclesiæ communi, vel consueta absolvat; tunc nihilominus pro rei gravitate prædictam cæremoniam et preces adhibeat: at vero si res non fuerit adeo gravis, absolvere poterit, dicens:

Dóminus noster Jesus Christus te absólvat: et ego auctoritáte ipsíus, et sanctíssimi nostri Dómini Papæ (si a Papa fuerit delegatus) (vel **Reverendíssimi Epíscopi** N. vel talis **Superióris**) **mihi concéssa, absólvo te,** etc. ut supra.

In foro autem interiori, Confessarius habens facultatem absolvendi excommunicatum, absolvat juxta formam communem supra præscriptam in absolutione sacramentali.

RITUS ABSOLVENDI

EXCOMMUNICATUM JAM MORTUUM

Si quis excommunicatus ex hac vita decedens dederit signum contritionis, ne ecclesiastica careat sepultura, sed Ecclesiæ suffragiis, quatenus fieri potest, adjuvetur, absolvi potest hoc modo:

Si corpus nondum sepultum fuerit, verberetur, et absolvatur, ut infra; deinde absolutum in loco sacro sepeliatur.

Si vero fuerit sepultum in loco profano, si commode fieri poterit, exhumabitur, et eodem modo verberabitur, et post absolutionem

in loco sacro sepelietur; sed si commode exhumari non potest, locus sepulturæ verberetur, postea absolvatur.

Quod si in loco sacro sit sepultus, non exhumabitur, sed verberabitur sepulchrum. Dum autem corpus, sive sepulturam verberat, Sacerdos dicat Antiphonam. **Exultábunt Dómino ossa humiliáta.** Psal. Miserére, etc. Quo facto, absolvatur, dicendo: **Auctoritáte mihi concéssa, ego te absólvo a vínculo excommunicatiónis, quam incurrísti** vel (**incurrísse declarátus es**) **propter tale factum, et restítuo te communióni fidélium, in nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.**

Deinde dicatur Psalm. **De profúndis, etc.** et in fine.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.

℟. Et lux perpétua lúceat ei.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi.

℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.

℣. Requiéscat in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

DA, quæsumus Dómine, ánimæ fámuli tui, quem excommunicatiónis senténtia constrínxerat, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et supérni lúminis claritátem. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

DE MODO ABSOLVENDI

A SUSPENSIONE VEL AB INTERDICTO EXTRA VEL INTRA SACRAMENTALEM CONFESSIONEM.

SI Sacerdoti sit commissa facultas absolvendi aliquem a suspensione, vel interdicto, quamvis nulla verba sint præcipue determinata, uti poterit hac formula:

Pœnitens dicat: **Confíteor Deo omnipoténti, etc.**

Sacerdos: **Misereátur tui, etc. Indulgéntiam, etc.**

Auctoritáte mihi ab N. trádita, ego absólvo te a vínculo suspensiónis (vel **interdícti) quam (** vel **quod) propter tale factum (** vel **causam) incurrísti (** seu **incurrísse declarátus es). In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.**

Si vero Confessario, sive in foro conscientiæ, sive extra, data est potestas dispensandi super irregularitate, tunc postquam absolverit a peccatis, addat consequenter: **Et eádem**

auctoritáte dispénso tecum super irregularitáte (vel irregularitátibus, si sint plures), in quam (vel in quas) ob talem causam (vel tales causas, eas exprimendo) incurrísti: et hábilem reddo, et restítuo te executióni Ordinum, et officiórum tuórum. In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Si nullum habet Ordinem, dicatur: Hábilem reddo te ad omnes Ordines suscipiéndos, vel etiam ad alia, juxta tenorem mandati.

Quod si necesse sit titulum beneficii restituere, et fructus male perceptos condonare, subjungat: Et restítuo tibi títulum (seu títulos) beneficii (seu beneficiórum) et condóno tibi fructus male percéptos. In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Advertat autem Sacerdos, ne ullo modo in iis facultatis suæ terminos excedat.

DE SANCTISSIMO

EUCHARISTIÆ

SACRAMENTO.

Omnibus quidem Ecclesiæ catholicæ Sacramentis religiose, sancteque tractandis, magna, ac diligens cura adhibenda est; sed præcipue in administrando, ac suscipiendo sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, quo nihil dignius, nihil sanctius et admirabilius habet Ecclesia Dei; cum in eo contineatur præcipuum et maximum Dei donum, et ipsemet omnis gratiæ et sanctitatis fons, auctorque Christus Dominus.

Parochus igitur summum studium in eo ponat, ut cum ipse ve-

nerabile hoc Sacramentum, qua decet reverentia, debitoque cultu tractet, custodiat, et administret; tum etiam populus sibi commissus religiose colat, sancte, frequenterque suscipiat, præsertim in majoribus anni solemnitatibus.

Ideo populum sæpius admonebit, qua præparatione, et quanta animi religione ac pietate, et humili etiam corporis habitu ad tam divinum Sacramentum debeat accedere, ut præmissa sacramentali Confessione, omnes saltem a media nocte jejuni, et utroque genu flexo Sacramentum humiliter adorent, ac reverenter suscipiant: viri, quantum fieri potest, a mulieribus separati.

Moneantur præterea communicantes, ut sumpto Sacramento non statim ab Ecclesia discedant, aut colloquantur, ne statim vagis oculis circumspiciant; aut exspuant, neque de libro statim orationes recitent, ne Sacramenti species de ore decidant, sed, qua par est devotione, aliquantisper in oratione permaneant, gratias agentes Deo de tam singulari beneficio: atque etiam de sanctissima Passione dominica, in cujus memoriam hoc mysterium celebratur et sumitur.

Curare porro debet, ut perpetuo aliquot Particulæ consecratæ eo numero, qui usui infirmorum et aliorum fidelium communioni satis esse possit, conserventur in pyxide ex solida decentique materia, eaque munda, et suo operculo bene clausa, albo velo cooperta, et quantum res feret, ornata, in tabernaculo clave obserato.

Hoc autem tabernaculum conopœo decenter opertum, atque ab omni alia re vacuum, in altari majori vel in alio, quod venerationi et cultui tanti Sacramenti commodius ac decentius videatur, sit collocatum; ita ut nullum aliis sacris functionibus, aut ecclesiasticis officiis impedimentum afferatur. Lampades coram eo plures, vel saltem una, die, noctuque perpetuo colluceat; curabitque Parochus, ut omnia ad ipsius Sacramenti cultum ordinata, integra, mundaque sint, et conserventur.

Sanctissimæ Eucharistiæ Particulas frequenter renovabit. Hostiæ vero, seu particulæ consecrandæ, sint recentes; et ubi eas consecravit, veteres primo distribuat, vel sumat.

Fideles omnes ad sacram Communionem admittendi sunt, exceptis iis qui justa ratione prohibentur. Arcendi autem sunt publice indigni; quales sunt excommunicati, interdicti, manifesteque infames, ut meretrices, concubinarii, fœneratores, magi, sortilegi, blasphemi, et alii ejus generis publici peccatores, nisi de eorum pœnitentia et emendatione constet, et publico scandalo prius satisfecerint.

Occultos vero peccatores, si occulte petant, et non eos emendatos agnoverit, repellat: non autem si publice petant, et sine scandalo ipsos præterire nequeat.

Amentibus præterea, seu phreneticis communicare non licet; licebit tamen, si quando habeant lucida intervalla, et devotio-

nem ostendant, dum in eo statu manent, si nullum indignitatis periculum adsit.

Ita etiam iis, qui propter ætatis imbecillitatem nondum hujus Sacramenti cognitionem et gustum habent, administrari non debet.

ORDO ADMINISTRANDI

SACRAM COMMUNIONEM.

Sacerdos igitur sanctissimam Eucharistiam ministraturus, Hostiis, seu Particulis pro populi multitudine consecratis, vasculoque uno, vel pluribus, decenti, et commodo loco expositis, cum vino et aqua ad purificationem eorum, qui Communionem sumpserint, et ante eos linteo mundo extenso, lotis prius manibus, et superpelliceo indutus, ac desuper stola coloris Officio illius diei convenientis, præcedente Clerico, seu alio ministro, procedit ad Altare manibus junctis, et accensis cereis, facta prius et postea genuflexione, extrahit pyxidem, et illam super corporale depositam, discooperit. Minister genibus flexis, nomine populi ad cornu Epistolæ facit Confessionem generalem, dicens: Confiteor Deo, etc.

Tum Sacerdos iterum genuflectit, et manibus junctis ante pectus vertit se ad populum (advertens, ne terga vertat Sacramento), et in cornu Evangelii dicit:

Misereátur vestri, omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam

æternam. ℟. Amen. Et addit: **Indulgéntiam, absolutiónem ✠, et remissiónem peccatórum vestrórum tríbuat vobis omnípotens, et misé-ricors Dóminus.** ℟. **Amen.**

Dicens. **Indulgéntiam,** etc. manu dextera in formam Crucis signat communicandos.

Deinde ad Altare se convertit, genuflectit, manu sinistra pyxidem prehendit; et duobus digitis, pollice et indice, Sacramentum accipit, et elevat: conversusque ad populum in medio Altaris dicit clara voce: **Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.** Mox subdit: **Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum, sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea;** quod iterum, ac tertio repetit: qua formula etiam utendum est cum fœminæ Communio ministratur.

Postea ad communicandum accedit, incipiens ab iis qui sunt ad partem Epistolæ, sed primo, si Sacerdotibus, vel aliis ex Clero danda sit Communio, iis ad gradus Altaris genuflexis præbeatur, vel, si commode fieri potest, intra sepimentum Altaris sint a laicis distincti. Sacerdotes vero cum stola communicent.

Sacerdos unicuique porrigens Sacramentum, et faciens cum eo signum Crucis super pyxidem, simul dicit:

Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam tuam in vitam ætérnam. Amen.

Ubi vero omnes communicaverint, Sacerdos

reversus ad Altare, dicere poterit: O sacrum convívium, in quo Christus súmitur, recólitur memória passiónis ejus, mens implétur grátia, et futúræ glóriæ nobis pignus datur.

℣. Panem de cœlo præstitísti eis.

Minister respondet: Omne delectaméntum in se habéntem, tempore Paschali additur, Allelúja. Mox Sacerdos dicit:

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

DEus, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Tempore Paschali dicitur Oratio.

SPíritum nobis, Dómine, tuæ charitátis infúnde: ut quos Sacraméntis Paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Antequam reponat Sacramentum, diligenter advertat, ut si aliquod fragmentum digitis adhæserit, illud in pyxidem deponat; et eosdem digitos, quibus tetigit Sacramentum, abluat, et abstergat purificatorio: ablutionem vero sumat, si celebraverit, aut iis, qui tunc communicarunt, sumendam tradat, aut saltem in

sacrarium injiciat. Postea genuflectens reponit Sacramentum in tabernaculo, et clave obserat.

Deinde extenta manu dextera, benedicit iis qui communicarunt, dicens: Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti, descéndat super vos, et máneat semper. ℟. Amen.

Communio autem populi intra Missam statim post Communionem Sacerdotis celebrantis fieri debet (nisi quandoque ex rationabili causa post Missam sit facienda), cum Orationes, quæ in Missa post Communionem dicuntur, non solum ad Sacerdotem, sed etiam ad alios communicantes spectent.

Itaque Sacerdos, sumpto sacratissimo Sanguine, antequam se purificet, ponat Particulas consecratas in pyxide, vel, si pauci sint communicandi, super patenam, nisi in principio positæ fuerint in pyxide; et genuflectit, ministro interim faciente confessionem, ut supra.

Postea vertens se ad populum, in cornu Evangelii dicit: Misereátur vestri, etc. et eo, quo supra dictum est, modo porrigit communicandis Eucharistiam, incipiens a ministris Altaris, si velint communicare. Finita Communione, revertitur ad Altare, nihil dicens: et non dat eis benedictionem, quia illam dabit in fine Missæ.

Deinde dicit secreto: Quod ore súmpsimus,

etc. ut in Missali, se purificat, et Missam absolvit. Quod si contingat, absoluta Missa, statim aliquos interdum communicare, tunc Sacerdos adhuc Planeta indutus, sacram Communionem eo modo, quo supra dictum est, ministrabit.

DE COMMUNIONE

PASCHALI.

Curet autem Parochus, ut in Quadragesima per se, vel per alios concionatores populo opportune denuntietur Constitutio Concilii Lateranensis sub Innocentio III. quæ sic habet:

Omnis utriusque sexus Fidelis, postquam ad annos discretionis pervenerit, omnia sua peccata confiteatur fideliter saltem semel in anno, proprio Sacerdoti, et injunctam sibi pœnitentiam studeat pro viribus adimplere; suscipiens reverenter ad minus in Pascha Eucharistiæ Sacramentum, nisi forte de consilio proprii Sacerdotis, ob aliquam rationabilem causam ad tempus ab ejus perceptione duxerit abstinendum: alioquin et vivens ab ingressu Ecclesiæ arceatur, et moriens Christiana careat sepultura.

Ut igitur hoc salutare Concilii decretum inviolabiliter servetur, descripta Parochus habeat nomina suorum Parochianorum et qui dicto tempore non communicaverint, et post Octavam Paschæ eos, qui propriæ salutis immemores sæpius admoniti non obtemperaverint, Ordinario suo denuntiet.

Dabit quoque operam Parochus, quoad ejus fieri potest, ut in ipso die sanctissimo Paschæ communicent: quo die ipse per se, nisi legitime impediatur, parochiæ suæ Fidelibus hoc Sacramentum ministrabit. Alienæ vero parochiæ Fideles ad proprium Parochum remittet; præter peregrinos et advenas, et qui certum domicilium non habent: quibus ipse sacram præbebit Communionem, si ad illum accesserint rite parati; vel ubi est ea consuetudo, eos ad Cathedralis Ecclesiæ Parochos remittet. In ceteris vero servabit ea, quæ in libro de statu animarum, ut infra, præscribuntur.

Ægrotis quoque parochialibus, etiamsi Communionem extra præscriptos Paschales dies sumpserint, in Paschalibus diebus illam deferet, ac ministrabit

DE COMMUNIONE

INFIRMORUM.

Viaticum sacratissimi Corporis Domini nostri Jesu Christi summo studio ac diligentia ægrotantibus, opportuno tempore procurandum est, ne forte contingat illos tanto bono, Parochi incuria, privatos decedere. Cavendum autem iu primis est, ne ad indignos cum aliorum scandalo deferatur: quales sunt publici usurarii, concubinarii, notorie criminosi, nominatim excommunicati, aut denuntiati, nisi sese prius sacra Confessione purgaverint, et publicæ offensioni, prout de jure, satisfecerint.

Hortetur Parochus infirmum, ut sacram Communionem sumat, etiam si graviter non ægrotet, aut mortis periculum non immineat, maxime si Festi alicujus celebritas id suadeat, neque ipse illam ministrare recusabit.

Pro Viatico autem ministrabit, cum probabile est, quod eam amplius sumere non poterit. Quod si æger, sumpto Viatico, dies aliquot vixerit, vel periculum mortis evaserit, et communicare voluerit, ejus pio desiderio Parochus non deerit.

Potest quidem Viaticum brevi morituris dari non jejuuis: id tamen diligenter curandum est, ne iis tribuatur, a quibus ob phrenesim, sive ob assiduam tussim, aliumve similem morbum, aliqua indecentia cum injuria tanti Sacramenti timeri potest. Ceteris autem infirmis, qui ob devotionem in ægritudine communicant, danda est Eucharistia ante omnem cibum et potum, non aliter ac ceteris Fidelibus, quibus nec etiam per modum medicinæ ante aliquid sumere licet.

Sed alicui ad adorandum solum, seu devotionis, seu cujusvis rei prætextu ad ostendendum non deferatur.

Deferri autem debet hoc sanctum Sacramentum ab Ecclesia ad privatas ægrotantium domos decenti habitu, superposito mundo velamine; manifeste atque honorifice, ante pectus cum omni reverentia et timore, semper lumine præcedente.

Parochus igitur processurus ad communicandum infirmum, aliquot campanæ ictibus jubeat convocari Parochianos, seu Confraternitatem SS. Sacramenti (ubi fuerit instituta), seu alios pios Christi fideles, qui sacram Eucharistiam cum cereis, seu intorticiis comitentur, et umbellam, seu baldachinum, ubi haberi potest, deferant. Præmoneat; ut ægri cubiculum mundetur, et in eo paretur mensa linteo mundo cooperta, in qua SS. Sacramentum decenter deponatur.

Parentur luminaria, ac duo vascula, alterum cum vino, alterum cum aqua: præterea linteum mundum ante pectus commu-

nicandi ponatur, atque alia ad ornatum loci, pro cujusque facultate.

Ubi vero convenerint qui Eucharistiam comitaturi sunt, Sacerdos indutus superpelliceo et stola, et, si haberi potest, pluviali albi coloris, Acolythis, seu Clericis, aut etiam Presbyteris (si locus feret) superpelliceo pariter indutis comitatus, decenter, et de more acceptas aliquot Particulas consecratas, vel unam tantum (si longius, aut difficilius iter sit faciendum) ponat in pyxide, seu parva custodia, quam proprio suo operculo cooperit; et velum sericum superimponit: ipse vero Sacerdos, imposito sibi prius ab utroque humero oblongo velo decenti, utraque manu accipiat vas cum Sacramento, et deinde umbellam, seu baldachinum subeat, nudo capite processurus.

Præcedat semper Acolythus, vel alius minister deferens laternam (noctu autem hoc Sacramentum deferri non debet, nisi necessitas urgeat); sequantur duo Clerici, vel qui illorum vices suppleant, quorum alter aquam benedictam cum aspersorio, et bursam cum corporali, quod supponendum erit vasculo SS. Sacramenti super mensa in cubiculo infirmi, et cum linteolo purificatorio ad digitos Sacerdotis abstergendos; alter hunc librum Ritualem deferat: et campanulam jugiter pulset. Succedant deinde deferentes intorticia. Postremo sacerdos Sacramentum gestans elevatum ante pectus sub umbella, dicens Psalmum *Miserere*, et alios Psalmos, et Cantica. Quod si longius, aut difficilius iter obeundum sit, et fortasse etiam equitandum, necesse erit vas, in quo Sacramentum defertur, bursa decenter ornata, et ad collum appensa, apte includere, et ita ad pectus alligare, atque obstringere, ut neque decidere, neque pyxide excuti Sacramentum queat.

Ingrediens vero locum, ubi jacet infirmus, dicat: ℣. Pax huic dómui.

℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Tum depositum Sacramentum super mensa, supposito corporali, genuflexus adorat, omnibus in genua procumbentibus: et mox accepta aqua benedicta, aspergit infirmum, et cubiculum, dicens Antiphonam:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor: et primum versum psalmi, Miserére, cum

Glória Patri etc.

Deinde repetitur Ant. Aspérges me, etc.

Postea ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dñi.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

His dictis, accedat ad infirmum, ut cognoscat, num sit bene dispositus ad suscipiendum sacrum Viaticum, et utrum velit aliqua peccata confiteri; et illum audiat, atque absolvat: quamvis prius deberet esse rite confessus, nisi necessitas aliter urgeat.

Postea facta de more Confessione generali, sive ab infirmo, sive ejus nomine ab alio, Sacerdos dicit: Misereátur, etc. Indulgéntiam, etc.

Deinde facta genuflexione, accipit Sacramentum de vasculo, atque illud elevans ostendit infirmo dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, et more solito ter dicat: Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum; sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

Et infirmus simul cum Sacerdote dicat eadem verba, saltem semel, submissa voce: tum Sacerdos dans infirmo Eucharistiam dicat Accipe, frater (vel soror) Viáticum Córporis Dómini nostri Jesu Christi, qui te custódiat ab hoste malígno, et perdúcat in vitam ætérnam. Amen.

Si vero Communio non datur per modum Viatici, dicat more ordinario: Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam tuam in vitam ætérnam. Amen.

Quod si mors immineat, et periculum sit in mora, tunc dicto Misereátur, etc. prædictis Precibus omnibus vel ex parte omissis, ei statim Viaticum præbeatur.

Postea Sacerdos abluat digitos, nihil dicens: et infirmo detur ablutio. Deinde dicat:

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

Domine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, te fidéliter deprecámur, ut accipiénti fratri nostro (vel soróri nostræ) sacrosánctum Corpus Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui, tam córpori, quam ánimæ prosit ad remédium sempitérnum: qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

His expletis, si altera particula Sacramenti superfuerit (superesse autem semper debet, præterquam in casu jam dicto), genuflectit,

surgit, et accipiens vas cum Sacramento, facit cum eo signum Crucis super infirmum, nihil dicens, et reverenter illud deferens, ordine quo venerat, revertitur ad Ecclesiam dicendo Psalm. Laudáte Dóminum de cœlis etc. et alios Psalmos, et Hymnos, prout tempus feret.

Cum pervenerit ad Ecclesiam, ponit Sacramentum super Altare, adorat, deinde dicit:

℣. Panem de cœlo præstitísti eis.
℟. Omne delectaméntum in se habéntem.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spiritu tuo. Orémus.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti; tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus etc.

Deinde annuntiat indulgentias a Summis Pontificibus concessas sanctissimum Sacramentum comitantibus.

Postea cum Sacramento in pyxide velo cooperta faciat signum Crucis super populum, nihil dicens. Postremo illud in loco suo reponat.

Quod si ob difficultatem, aut longitudinem itineris, vel quia ea, qua decet, veneratione Sacramentum ad Ecclesiam commoda raportari non potest, sumpta fuerit una tantum Particula consecrata, ut dictum est; tunc ea infirmo administrata, Sacerdos, prædictis precibus recitatis, cum manu benedicit, et una cum aliis privato habitu, extinctis luminibus, umbella demissa, latente pyxide, ad Ecclesiam, vel domum quisque suam revertatur.

DE SACRAMENTO

EXTREMÆ UNCTIONIS.

Extremæ Unctionis Sacramentum a Christo Domino institutum, tamquam cœlestis medicina, non animæ solum, sed etiam corpori salutaris, omni studio ac diligentia pericolose ægrotantibus adhibendum est; et eo quidem tempore, si fieri possit, cum illis adhuc integra mens et ratio viget: ut ad uberiorem Sacramenti gratiam percipiendam, ipsi etiam suam fidem, ac piam animi voluntatem conferre possint, dum sacro liniuntur Oleo.

In quo illud in primis ex generali Ecclesiæ consuetudine observandum est, ut si tempus, et infirmi conditio permittat, ante Extremam Unctionem, Pœnitentiæ, et Eucharistiæ Sacramenta infirmis præbeantur.

Habeat igitur Parochus loco nitido et decenter ornato, in vase argenteo, seu stanneo, diligenter custoditum sacrum Oleum infirmorum, quod singulis annis Feria V. in Cœna Domini ab Episcopo benedictum, veteri combusto, renovandum est. Id tamen, si forte infra annum aliquo modo ita deficiat, ut sufficere non posse videatur, neque aliud benedictum haberi queat, modico oleo non benedicto in minori quantitate superinfuso reparari potest.

Oleum porro ipsum vel per se solum, vel in bombacio seu re simili servari potest; sed ad evitandum effusionis periculum multo commodius ad infirmos defertur in bombacio.

Debet autem hoc Sacramentum infirmis præberi, qui cum ad usum rationis pervenerint, tam graviter laborant, ut mortis periculum imminere videatur; et iis, qui præ senio deficiunt, et in diem videntur morituri etiam sine alia infirmitate.

Infirmis autem, qui dum sana mente, et integris sensibus essent, illud petierint, seu verisimiliter petiissent, seu dederint signa contritionis, etiamsi deinde loquelam amiserint, vel amentes effecti sint, vel delirent, aut non sentiant, nihilominus præbeatur.

Sed si infirmus, dum phrenesi, aut amentia laborat, verisimiliter posset quidquam facere contra reverentiam Sacramenti, non inungatur, nisi periculum tollatur omnino.

Impœnitentibus vero, et qui in manifesto peccato mortali moriuntur, et excommunicatis, et nondum baptizatis, penitus denegetur.

Non ministretur etiam prælium inituris, aut navigationem, aut peregrinationem, aut alia pericula subituris, aut reis ultimo supplicio mox afficiendis, aut pueris rationis usum non habentibus.

Si quis autem laborat in extremis, et periculum immineat ne decedat antequam finiantur unctiones: cito ungatur, incipiendo

ab eo loco: *Per istam sanctam unctionem, etc.* ut infra: deinde, si adhuc supervivat, dicantur Orationes prætermissæ suo loco positæ.

Quod si dubitet an vivat adhuc, unctionem prosequatur, sub conditione pronuntiando formam, dicens: *Si vivis, per istam sanctam unctionem, etc.* ut infra.

Si vero dum inungitur, infirmus decedat, Presbyter ultra non procedat, et prædictas orationes omittat.

Si autem acciderit, infirmum post peccatorum suorum confessionem ad exitum vitæ properare, tunc cum sacro Viatico poterit et Oleum infirmorum ad eum deferri per ipsum Sacerdotem, qui defert sacram Eucharistiam. Si tamen alius Presbyter, vel Diaconus, qui Oleum sanctum deferat, haberi possit, per ipsum deferatur, qui superpelliceo indutus, cum Oleo sacro occulte delato sequatur Sacerdotem Viaticum portantem; et postquam infirmus Viaticum sumpserit, inungatur a Sacerdote.

In eadem infirmitate hoc Sacramentum iterari non debet, nisi diuturna sit, ut cum infirmus convaluerit, iterum in periculum mortis incidit.

Quinque vero corporis partes præcipue ungi debent, quas veluti sensuum instrumenta homini natura tribuit, nempe oculi, aures, nares, os, et manus: attamen pedes etiam et renes ungendi sunt; sed renum unctio in mulieribus, honestatis gratia, semper omittitur; atque etiam in viris, quando infirmus commode moveri non potest. Sed sive in mulieribus, sive in viris, alia corporis pars pro renibus ungi non debet.

Manus vero, quæ reliquis infirmis interius ungi debent, Presbyteris exterius ungantur.

Dum oculos, aures, et alia corporis membra, quæ paria sunt, Sacerdos ungit, caveat, ne alterum ipsorum inungendo, Sacramenti formam prius absolvat, quam ambo hujusmodi paria membra perunxerit.

Si quis autem sit aliquo membro mutilatus, pars loco illi proxima inungatur, eadem verborum forma.

Hujus autem Sacramenti forma, qua sancta Romana Ecclesia utitur, solemnis illa precatio est, quam Sacerdos ad singulas unctiones adhibet, cum ait:

Per istam sanctam unctiónem, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per visum, sive per audítum, etc. deliquísti.

ORDO MINISTRANDI SACRAMENTUM

EXTREMÆ UNCTIONIS.

Sacerdos igitur Sacramentum ministraturus, quatenus fieri poterit, parari curet apud infirmum mensam mappa candida coopertam; itemque vas, in quo sit bombacium, seu quid simile, in septem globulos distinctum, ad abstergendas partes inunctas; medullam panis ad detergendos digitos; et aquam ad abluendas Sacerdotis manus; ceream item candelam, quæ deinde accensa ipsi ungenti lumen præbeat. Denique operam dabit, ut quanta poterit munditia ac nitore hoc Sacramentum ministretur.

Deinde convocatis Clericis, seu ministris, vel saltem uno Clerico, qui Crucem sine hasta, aquam benedictam cum aspersorio, et librum Ritualem deferat, ipse Parochus decenter accipit vas sacri Olei infirmorum sacculo serico violacei coloris inclusum, illudque caute deferat, ne effundi possit. Quod si longius iter peragendum, aut etiam equitandum sit, vel alias adsit periculum effusionis, vas olei sacculo, aut bursa inclusum, ut dictum est, ad collum appendat, ut commodius et securius perferat. Procedat autem sine sonitu campanulæ.

Cum perventum fuerit ad locum, ubi jacet infirmus, Sacerdos intrans cubiculum, dicit:

℣. Pax huic dómui.
℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Deinde deposito Oleo super mensam, superpelliceo, stolaque violacea indutus, ægroto Crucem pie deosculandam porrigit; mox in modum crucis eum aqua benedicta, et cubiculum, et circumstantes aspergit, dicens Antiphonam: Aspérges me, Dómine, etc. Quod si ægrotus voluerit confiteri, audiat illum, et absolvat. Deinde piis verbis illum consoletur, et de hujus Sacramenti vi, atque efficacia, si tempus ferat, breviter admoneat; et quantum opus sit, ejus animam confirmet, et in spem erigat vitæ æternæ.

Postea dicat ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

INtróeat, Dómine Jesu Christe, domum hanc sub nostræ humilitátis ingréssu, ætérna felícitas, divína prospéritas, seréna lætítia, cháritas fructuósa, sánitas sempitérna: effúgiat ex hoc loco accéssus dæmonum: adsint Angeli pacis, domúmque hanc déserat omnis malígna discórdia. Magnífica, Dómine, super nos nomen sanctum tuum: et bénedic ✠ nostræ conversatióni: sanctífica nostræ humilitátis ingréssum, qui sanctus et pius es, et pérmanes cum Patre et Spíritu Sancto in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus, et deprecémur Dóminum nostrum Jesum Christum, ut benedicéndo benedícat ✠ hoc tabernáculum, et omnes habitántes in eo; et det eis Angelum bonum custódem, et fáciat eos tibi servíre ad considerándum mirabília de lege sua: avértat ab eis omnes contrárias potestátes: erípiat eos ab omni formídine, et ab omni perturbatióne, ac sanos in hoc tabernáculo custodíre dignétur. Qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat Deus in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus.

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Quæ Orationes, si tempus non patiatur, ex parte, vel in totum poterunt omitti. Tum de more facta Confessione generali, latino, vel vulgari sermone, Sacerdos dicat: **Misereátur** etc. **Indulgéntiam**, etc.

Antequam Parochus incipiat ungere infirmum, moneat adstantes, ut pro illo orent, et ubi commodum fuerit, pro loco et tempore, et adstantium numero, vel qualitate, recitent Septem Psalmos Pœnitentiales cum Litaniis, vel alias Preces, dum ipse Unctionis Sacramentum administrat. Mox dicat:

IN nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti, extinguátur in te omnis virtus diáboli per impositiónem mánuum nostrárum, et per invocatiónem ómnium sanctórum Angelórum, Archangelórum, Patriarchárum, Prophetárum, Apostolórum, Mártyrum, Confessórum, Vírginum, atque ómnium simul Sanctórum. Amen.

Deinde intincto pollice in Oleo sancto, in modum Crucis ungit infirmum in partibus hic subscriptis, aptando proprio loco verba formæ in hunc modum:

AD OCULOS.

PEr istam sanctam unctiónem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per visum deliquísti. Amen.

Minister vero, si est in Sacris, vel ipsemet Sacerdos. post quamlibet unctionem, tergat loca inuncta novo globulo bombacii, vel rei similis, eaque in vase mundo reponat, et ad Ecclesiam postea deferat, comburat, cineresque projiciat in Sacrarium.

AD AURES.

Per istam sanctam unctiónem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per audítum deliquísti. Amen.

AD NARES.

Per istam sanctam unctiónem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per odorátum deliquísti. Amen.

AD OS, COMPRESSIS LABIIS.

Per istam sanctam unctiónem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per gustum et locutiónem deliquísti. Amen.

AD MANUS.

Per istam sanctam unctiónem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per tactum deliquísti. Amen.

Et adverte quod Sacerdotibus, ut dictum est, manus non inunguntur interius sed exterius.

AD PEDES.

Per istam sanctam unctiónem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per gressum deliquísti. Amen.

AD LUMBOS, SIVE RENES.

Per istam sanctam unctiónem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per lumbórum delectatiónem deliquísti. Amen.

Hæc autem unctio ad lumbos, ut dictum est, omittitur semper in fœminis, et etiam in viris, qui ob infirmitatem vix, aut sine periculo moveri non possunt.

Quibus omnibus peractis, Sacerdos dicit: Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster, etc.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum fac servum tuum.

℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eum.
℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in eo.
℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

DOmine Deus, qui per Apóstolum tuum Jacóbum locútus es: Infirmátur quis in vobis? indúcat Presbyteros Ecclésiæ, et orent super eum, ungéntes eum Oleo in nómine Dómini: et orátio fídei salvábit infirmum, et alleviábit eum Dóminus: et si in peccátis sit, remitténtur ei: cura, quæsumus, Redémptor noster, grátia Sancti Spíritus languóres istíus infirmi, ejúsque sana vúlnera, et dimítte peccáta, atque dolóres cunctos mentis et córporis ab eo expélle, plenámque intérius et extérius sanitátem misericórditer redde, ut ope misericórdiæ tuæ restitútus, ad prístina reparétur officia. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis, et regnas Deus in sæcula sæculórum. Amen. Orémus.

REspice, quæsumus, Dómine, fámulum tuum N. in infirmitáte sui córporis fatiscéntem, et ánimam réfove, quam creásti: ut castiga-

tiónibus emendátus, se tua séntiat medicína salvátum. Per Christum Dóminum nostrum. Amen. Orémus.

DOmine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui benedictiónis tuæ grátiam ægris infundéndo corpóribus, factúram tuam multíplici pietáte custódis: ad invocatiónem tui nóminis benígnus assíste, ut fámulum tuum ab ægritúdine liberátum, et sanitáte donátum, déxtera tua érigas, virtúte confirmes, potestáte tueáris, atque Ecclésiæ tuæ sanctæ, cum omni desideráta prosperitáte, restítuas. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Ad extremum, pro personæ qualitate, salutaria monita breviter præbere poterit, quibus infirmus ad moriendum in Domino confirmetur, et ad fugandas dæmonum tentationes roboretur.

Denique aquam benedictam, et Crucem nisi aliam habeat, coram eo relinquet, ut illam frequenter aspiciat, et pro sua devotione osculetur et amplectatur.

Admoneat etiam domesticos, et ministros infirmi, ut si morbus ingravescat, vel infirmus incipiat agonizare, statim ipsum Parochum accersant, ut morientem adjuvet, ejusque animam Deo commendet: sed si mors immineat, priusquam discedat, Sacerdos animam Deo rite commendabit.

Quæ autem pertinent ad visitationem, cu-

ramque infirmorum, et ad juvandos morientes, ad commendationem animæ, et ad exequias, infra suis locis præscribuntur.

SEPTEM

PSALMI POENITENTIALES

CUM LITANIIS

Pro infirmis, dum sacro liniuntur Oleo, seu pro alia necessitate, dicuntur flexis genibus.

Ant. Ne reminiscáris. Psalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniqui-

tátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur, et erubéscant valde velóciter. Glória Patri, etc.

Psalmus 31

BEáti quorum remíssæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci, * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in tempore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exultátio mea érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via

hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxíllas eórum constrínge: * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris: * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, et exultáte justi, * et gloriámini, omnes recti corde. Glória Patri, etc.

Psalmus 37.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infixæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum, *

Propítius esto, parce nobis, Dómine.
Propítius esto, exáudi nos, Dómine.
Ab omni malo, líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea et improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera.
A fúlgure, et tempestáte, líbera.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per advéntum tuum, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera.
Per baptísmum, et sanctum jejúnium tuum, líbera.
Per crucem et passiónem tuam, líbera.
Per mortem, et sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus Sancti parácliti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus audi nos.
Ut nobis parcas, te rogámus audi nos.
Ut nobis indúlgeas, te rogámus audi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus audi nos.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere, et conserváre dignéris, te rogámus audi nos.

Ut Domnum apostólicum (1), et omnes ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut régibus et princípibus Christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largíri dignéris, te rogámus audi nos.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre et conserváre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te rogámus audi nos.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus audi nos.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus audi nos.
Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus audi nos.
Fili Dei, te rogámus audi nos.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce

---

(1) *Si vacet sedes papalis*, *omittatur*, Ut Domnum apostólicum, *sed statim dicatur:* Ut omnes ecclesiasticos órdines, etc.

nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Christe audi nos, Christe exáudi nos.

Kyrie eléison, Christe eléison.

Kyrie eléison.

Pater noster, secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo. Psalm 69.

Deus, in adjutórium meum inténde: * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur, et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent, et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus; qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus et pauper sum: * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris. Glória Patri, etc.

℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.
℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis.
℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.
℣. Orémus pro Pontífice nostro N. (1).
℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.
℣. Orémus pro benefactóribus nostris.
℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen.
℣. Orémus pro fidélibus defúnctis.
℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.
℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.
℣. Pro frátribus nostris abséntibus.
℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.
℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

---

(1) *Sede papali vacante; omittuntur, et statim dicatur:* Orémus pro benefactóribus nostris, etc.

Orémus. Oratio.

DEus, cui próprium est miseréri semper et párcere, súscipe deprecatiónem nostram: ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

EXáudi, quæsumus Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis: ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

INeffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

DEus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris, preces pópuli tui supplicántis propítius réspice: et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

OMnípotens, (1) sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N. et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ: ut te donánte tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

DEus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera, da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem: ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium

---

(1) *Sede papali vacante, omittatur, et statim dicatur Oratio sequens:* Deus, a quo sancta desidéria, etc.

subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla.

Re igne Sancti Spíritus renes nostros, et cor nostrum, Dómine: ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Idélium, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum, famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

Ctiónes nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio, et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Mnípotens, sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse prænóscis: te súpplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Exáudiat nos omnípotens et miséricors

Dóminus. ℟. Amen.

℣. Et Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

DE VISITATIONE ET CURA INFIRMORUM.

Parochus in primis meminisse debet, non postremas esse muneris sui partes, ægrotantium curam habere. Quare, cum primum noverit, quempiam ex Fidelibus curæ suæ commissis ægrotare, non expectabit ut ad eum vocetur, sed ultro ad illum accedat; idque non semel tantum, sed sæpius, quatenus opus fuerit: horteturque parochiales suos, ut ipsum admoneant, cum aliquem in Parochia sua ægrotare contigerit, præcipue si morbus gravior fuerit.

Ad hoc juvabit, præsertim in amplis Parochiis, ægrotorum notam, seu catalogum habere, ut cujusque statum et conditionem cognoscat, eorumque memoriam facilius retinere, et illis opportune subvenire possit.

Quod si Parochus legitime impeditus, infirmorum, ut quando plures sunt, visitationi interdum vacare non potest; id præstandum curabit per alios Sacerdotes, si quos habet in Parochia sua, aut saltem per laicos homines pios, et christiana charitate præditos.

AEgrotos visitans, ea, qua Sacerdotes Domini decet, honestate et gravitate se habeat, ut non ægris solum, sed sibi et domesticis verbo et exemplo prosit ad salutem.

Eorum vero præcipuam curam geret, qui humanis auxiliis destituti, benigni ac providi Pastoris charitatem et operam requirunt. Quibus si non potest ipse succurrere de suo, et eleemosynas illis, prout debet, si facultas suppetit, erogare, quantum fieri potest, sive per charitatis, vel alterius nominis confraternitatem, si in ea civitate, vel loco fuerit, sive per privatas, sive per publicas collectas et eleemosynas, illorum necessitatibus succurrendum curabit.

In primis autem spiritualem ægrotantium curam suscipiat, omnemque diligentiam in eo ponat, ut in via salutis eos dirigat, atque a diabolicis insidiis salutarium adjumentorum præsidio defendat, ac tueatur.

Accedat autem ad ægrotum ita paratus, ut in promptu habeat argumenta, ad persuadendum apta, ac præsertim Sanctorum

exempla, quæ plurimum valent; quibus eum in Domino consoletur, excitet, ac recreet. Horteturque, ut omnem spem suam in Deo ponat, peccatorum suorum pœniteat, divinam misericordiam imploret, et infirmitatis pœnas, tamquam paternam Dei visitationem, patienter ferat, et ad salutem suam provenisse credat, ut vitam, moresque suos melius instituat.

Deinde qua par est prudentia et charitate, hominem ad sacram confessionem inducat, et confitentem audiat, etiamsi velit totius vitæ peccata confiteri; ac si opus fuerit, tam infirmo, quam ejus familiaribus vel propinquis in memoriam revocet, quod Lateranensis Concilii, ac plurium Summorum Pontificum decretis cavetur sub gravibus pœnis, ne medici ultra tertiam vicem ægrotos visitent, nisi prius ipsis certo constet, illos Confessionis Sacramento rite expiatos fuisse.

Illud præterea diligenter servari curabit, ne quis pro corporali salute aliquid ægroto suadeat, vel adhibeat, quod in detrimentum animæ convertatur.

Ubi vero periculum immineat, Parochus monebit ægrotum, ne dæmonum astutia, neque medicorum pollicitationibus, neque propinquorum, aut amicorum blanditiis se ullo modo decipi sinat, quo minus ea, quæ ad animæ salutem pertinent, opportune procuret, et qua par est devotione et celeritate, sancta Sacramenta, dum sana mens est, integrique sensus, religiose suscipiat, citra fallacem illam, ac perniciosam procrastinationem, quæ plurimos ad æterna supplicia perduxit, in diesque, fallente diabolo, perducit.

Quod si æger aliquis hortationibus ac monitis Sacerdotum vel amicorum et domesticorum consiliis adduci non potest, ut velit peccata sua confiteri, tunc non omnino desperanda res est, sed quamdiu ille vivit, repetendæ sunt frequentes, variæ, et efficaces Sacerdotum, et aliorum piorum hominum exhortationes; proponendaque æternæ salutis damna, et sempiternæ mortis supplicia, ostendendaque immensa Dei misericordia, eum ad pœnitentiam provocantis, ad ignoscendum paratissimi. Adhibendæ sunt etiam tum privatæ, tum publicæ ad Deum preces, ad divinam gratiam impetrandam pro salute miseri decumbentis.

Videbit denique Sacerdos, quibus potissimum tentationibus, aut pravis opinionibus æger sit subjectus, eique, prout opus fuerit, apta remedia prudenter adhibebit.

Sacras imagines Christi Domini crucifixi, beatæ Mariæ Virginis, et Sancti, quem æger præcipue veneratur, ob oculos ejus apponi curabit. Vasculum item adsit aquæ benedictæ, qua frequenter aspergatur.

Proponet etiam ægrotanti, prout ejus conditio feret, aliquas breves Orationes, et pias mentis ad Deum excitationes; præsertim versiculos e Psalmorum libro, vel Orationem Dominicam, et salutationem Angelicam, Symbolum Fidei, vel Passionis Domini no-

stri meditationem, et Sanctorum martyria et exempla, ac cœlestis gloriæ beatitudinem. Hæc tamen opportune et discrete suggerantur, ne ægroto molestia, sed levamen afferatur.

Consoletur infirmum, dicens, se pro eo in Missæ sacrificio, et aliis Precibus oraturum, curaturumque ut alii itidem pro eo faciant, idque re ipsa præstabit.

Si morbus gravior, vel cum periculo fuerit, ægroto suadeat, ut dum integra mente est, rem suam omnem recte constituat, et testamentum faciat; si quid habeat alienum, restituat, et ad remedium animæ suæ pro facultatibus, quod in Domino ei placuerit, disponat: sed hæc suggerendo, omnis avaritiæ nota caveatur.

Hortetur denique, ut si convaluerit, ante omnia ad Ecclesiam veniat, ubi Deo gratias agat de restituta valetudine, et sacram Communionem pie suscipiat; ac deinceps meliorem vitæ disciplinam teneat.

Sequentes preces omnes, vel ex parte, prout tempus, et ægrotorum conditio feret, arbitrio Sacerdotis dici, vel omitti possunt. Sacerdos igitur infirmi cubiculum ingressus, primum dicat ℣. Pax huic dómui.

℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Mox infirmum, et lectum ejus, et cubiculum aspergat aqua benedicta, dicens Antiphonam Aspérges, etc.

Deinde erga infirmum officium suum præstet, ut supra dictum est. Quo præstito, vel antequam discedat, dicere poterit supra infirmum aliquem Psalmum ex quatuor prioribus Pœnitentialibus, vel Psalmum Qui hábitat, etc. cum Glória Patri in fine; postea dicat: Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum fac servum tuum.

14

℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eum.
℣. Nihil profíciat inimícus in eo.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Dóminus opem ferat illi.
℟. Super lectum dolóris ejus.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere, súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, et hunc fámulum tuum, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Deus, infirmitátis humánæ singuláre præsídium, auxílii tui super infírmum fámulum tuum osténde virtútem: ut ope misericórdiæ tuæ adjútus, Ecclésiæ tuæ sanctæ incólumis repræsentári mereátur.

Concéde hunc fámulum tuum, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris ✠, et

Filii, et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℟. Amen.

Deinde aspergat eum aqua benedicta.

Qui sequuntur Psalmi, et Evangelia, cum Precibus, pro temporis etiam opportunitate, et ægrotantium pio desiderio, Sacerdotis arbitrio dici poterunt Psalm. Dómine, ne in furóre tuo, etc. fol. 85. in fine Glória Patri.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. ℟. Glória tibi, Dómine.

Dum Sacerdos dicit Sequéntia, etc. facit signum Crucis de more super se in fronte, ore, et in pectore, similiter super infirmum, si fuerit masculus, et is ob infirmitatem non potest se signare.

Si autem fuerit fœmina, dum Sacerdos se signat, illam per semetipsam in locis prædictis se signet, si potest: si vero non potest, alia mulier eam signet et hoc idem in sequentibus Evangeliis servetur.

Matth. 8.

IN illo témpore: Cum introísset Jesus Caphárnaum, accéssit ad eum Centúrio rogans eum, et dicens: Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, et male torquétur. Et ait illi Jesus: Ego véniam, et curábo eum. Et respóndens Centúrio, ait: Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum, sed tan-

tum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestáte constitútus, habens sub me mílites, et dico huic: Vade, et vadit; et álii: Veni, et venit; et servo meo: Fac hoc, et facit. Audiens autem Jesus, mirátus est, et sequéntibus se dixit: Amen dico vobis, non invéni tantam fidem in Israel. Dico autem vobis, quod multi ab Oriénte et Occidénte vénient, et recúmbent cum Abraham, et Isaac, et Jacob in regno cœlórum: filii autem regni ejiciéntur in ténebras exterióres: ibi erit fletus, et stridor déntium. Et dixit Jesus Centurióni: Vade, et sicut credidísti fiat tibi. Et sanátus est puer in illa hora.

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, salus ætérna credéntium, exáudi nos pro infirmo fámulo tuo N. pro quo misericórdiæ tuæ implorámus auxílium: ut réddita sibi sanitáte, gratiárum tibi in Ecclésia tua réferat actiónes. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Psalmus 15.

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te: * Dixi Dómino: Deus meus et tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de san-

guínibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris, * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dominum in conspéctu meo semper :* quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea : * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno :* nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem. Glória Patri, etc.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sequéntia sancti Evangélii secúndum Marcum. ℟. Glória tibi, Dómine.

Marc. 16. *c.*

IN illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus, et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis,

quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non crediderunt. Et dixit eis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non credíderit, condemnábitur. Signa autem eos, qui credíderint, hæc sequéntur: In nómine meo dæmónia ejicient: linguis loquéntur novis: serpéntes tollent, et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, et bene habébunt. Orémus. Oratio.

VIrtútum cœléstium Deus, qui ab humánis corpóribus omnem languórem, et omnem infirmitátem præcépti tui potestáte depéllis: adésto propítius huic fámulo tuo N ut fugátis infirmitátibus, et víribus recéptis, nomen sanctum tuum, instauráta prótinus sanitáte, benedícat. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen. Psalmus 19.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui: * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum: * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas; *

nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis : * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt: * nos autem surréximus, et erécti sumus.

Dómine, salvum fac regem : * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te. Glória Patri, etc.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam. ℟. Glória tibi, Dómine.

Luc. 4. g.

IN illo témpore: Surgens Jesus de synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus : et rogavérunt illum pro ea. Et stans super illam, imperávit febri. Et dimísit illam: et contínuo surgens ministrábat illis. Cum autem sol occidísset, omnes qui habébant infirmos váriis languóribus, ducébant illos ad eum. At ille síngulis manus impónens, curábat eos.

Orémus. Oratio.

DOmine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui fragilitátem humánæ conditiónis, infúsa virtútis tuæ dignatióne, confírmas, ut salutáribus remédiis pietátis tuæ córpora nostra et mentes vegeténtur : super hunc fa-

mulum tuum propítius inténde, ut omni necessitáte corpóreæ infirmitátis exclúsa, grátia in eo prístinæ sanitátis perfécte reparétur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Psalmus 85.

INclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me:* quóniam inops et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die:* lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Aúribus pércipe, Dómine, oratiónem meam:* et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te,* quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine, * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília. * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto

corde meo: * et glorificábo nomen tuum in æ-térnum.

Quia misericórdia tua magna est super me;* et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam,* et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors:*pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei: * da impérium tuum púero tuo, et salvum fac filium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur: *quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Glória Patri, etc.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

℟. Glória tibi, Dómine.

Joann. 5.

IN illo témpore: Erat dies festus Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam. Est autem Jerosólymis Probática piscína, quæ cognominátur Hebráice Bethsáida, quinque pórticus habens. In his jacébat multitúdo magna languéntium, cœcórum, claudórum, aridórum, expectántium aquæ motum. Angelus autem Dómini descendébat secúndum tempus in pi-

scínam, et movebátur aqua. Et qui prior descendísset in piscínam post motiónem aquæ, sanus fiébat a quacúmque detinebátur infirmitáte. Erat autem quidam homo ibi, trigínta et octo annos habens in infirmitáte sua. Hunc cum vidísset Jesus jacéntem, et cognovísset quia multum jam tempus habéret, dicit ei: Vis sanus fieri? Respóndit ei lánguidus: Dómine, hóminem non hábeo, ut cum turbáta fúerit aqua, mittat me in piscínam: dum vénio enim ego, álius ante me descéndit. Dicit ei Jesus: Surge, tolle grabátum tuum, et ámbula. Et statim sanus factus est homo ille: et sústulit grabátum suum, et ambulábat. Erat autem Sábbatum in die illo. Dicébant ergo Judæi illi, qui sanátus fúerat: Sábbatum est, non licet tibi tóllere grabátum tuum. Respóndit eis: Qui me sanum fecit, ille mihi dixit: Tolle grabátum tuum, et ámbula. Interrogavérunt ergo eum. Quis est ille homo, qui dixit tibi: Tolle grabátum tuum, et ámbula? Is autem, qui sanus fúerat efféctus, nesciébat quis esset. Jesus enim declinávit a turba constitúta in loco. Póstea invénit eum Jesus in templo, et dixit illi: Ecce sanus factus es: jam noli peccáre, ne detérius tibi áliquid contíngat.

Orémus. Oratio.

REspice, Dómine, fámulum tuum in infirmitáte sui córporis laborántem, et ánimam réfove, quam creásti: ut castigatiónibus emendátus

contínuo se séntiat tua medicína salvátum. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Psalmus 90.

QUi hábitat in adjutório Altíssimi: * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris, * ab incúrsu et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis. * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum:* prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum:*cum ipso sum in tribulatióne; erípiam eum, et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: *et osténdam illi salutáre meum. Glória Patri, etc.

Orémus. Oratio.

Omnípotens, sempitérne Deus, infirmitátem fámuli tui propítius réspice: atque ad protegéndum eum déxteram tuæ majestátis exténde. Per Christum Dóminum nostrum ℟. Amen.

Completa Oratione ultima, Sacerdos imponat dexteram manum super caput infirmi, et dicat:

Super ægros manus impónent, et bene habébunt. Jesus Maríæ filius, mundi salus, et Dóminus, méritis et intercessióne sanctórum Apostolórum suórum Petri et Pauli, et ómnium Sanctórum, sit tibi clemens et propítius. Amen. Postea dicat ℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Inítium sancti Evangélii secúndum Joánnem. ℟. Glória tibi, Dómine.

Joann. 1.

IN princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est: in ipso vita erat, et vita erat lux

hóminum : et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recéperunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his, qui credunt in nómine ejus: qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. Et Verbum caro factum est, et habitávit in nobis: et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiæ, et veritátis. ℟. Deo grátias.

Postea benedicens infirmum subjungat, dicens :

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℟. Amen.

Deinde aspergat eum aqua benedicta.

Si fuerint plures infirmi in eodem cubiculo, vel loco, Preces et Orationes prædictæ dicantur super eos in numero plurali.

Quæ omnia etiam poterunt, arbitrio Sacerdotis, breviora fieri.

MODUS

JUVANDI MORIENTES.

INgravescente morbo, Parochus infirmum frequentius visitabit, et ad salutem diligenter juvare non desinet, monebitque instante periculo se confestim vocari, ut in tempore præsto sit morienti, sumptoque sanctissimo Viatico, et sacra Unctione adhibita, si periculum immineat, statim commendationis animæ officium præstabit, de quo infra. Sed si tempus suppetat, sequentia pietatis officia præstare poterit, si ita expedire judicaverit, pro conditione personæ.

Ac primo, si ægrotus Indulgentiam legitima áuctoritate concessam consequi possit; eam illi reducat ad mentem, proponatque, quid ad eam consequendam agi debeat: præsertim, ut contrito corde sanctissimum nomen JESU semel, vel sæpius invocet.

Deinde hortetur infirmum, et excitet ut dum mente viget, eliciat actus fidei, spei, et charitatis aliarumque virtutum, nempe:

Ut firmiter credat omnes articulos Fidei, et quidquid sancta Romana Ecclesia catholica et apostolica credit, et docet.

Ut speret, Christum Dominum nostrum pro sua immensa clementia sibi fore propitium, et merito ejus sanctissimæ Passionis, et per intercessionem B. Mariæ, et omnium Sanctorum, se vitam æternam consecuturum.

Ut toto corde diligat et maxime diligere cupiat Dominum Deum ea dilectione, qua illum diligunt Beati, Sanctique omnes.

Ut ob amorem Dei doleat ex corde de omni offensa, qualitercumque contra Dominum Deum, et proximum commissa.

Ut ex corde ob amorem Dei parcat omnibus, qui sibi quoquo modo fuerint molesti, aut inimici.

Ut ab iis veniam postulet, quos aliquando dictis, aut factis offendit.

Ut quem patitur dolorem et morbi molestiam, propter Deum in pœnitentiam peccatorum suorum patienter toleret.

Ut, si Dominus sibi salutem corporis præstare dignabitur, proponat de cætero pro viribus suis a peccatis cavere, et ejus mandata servare.

Hortetur præterea, ut eo modo quo potest, saltem ex corde, ita per intervalla precetur.

Miserére mei, Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam.

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum.

In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum, redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Deus, in adjutórium meum inténde: Dómine, ad adjuvándum me festína.

Esto mihi, Dómine, in Deum protectórem.

Deus, propítius esto mihi peccatóri.

Dulcíssime Dómine Jesu Christe, per virtútem sanctíssimæ Passiónis tuæ, récipe me in númerum electórum tuórum.

Dómine Jesu Christe, súscipe spíritum meum.

María mater grátiæ, mater misericórdiæ, tu nos ab hoste prótege, et hora mortis súscipe.

Sancte Angele Dei, mihi custos assíste.

Omnes sancti Angeli, et omnes Sancti intercédite pro me, et mihi succúrrite.

Hæc, et his similia poterit prudens Sacerdos vulgari, vel latino sermone, pro personæ captu, morienti suggerere.

Deinde sequentes preces quanta poterit majori devotione dicat, admoneatque domesticos, et circumstantes, ut simul orent pro moriente.

ORDO

COMMENDATIONIS ANIMAE.

Parochus ad decedentis animæ commendationem accedens, Clericum saltem unum, si potest, secum habeat, qui deferat vasculum aquæ benedictæ, superpelliceum, et stolam violaceam, quibus ipse Sacerdos ante infirmi cubiculum indutus, locum ingrediens, dicat: **Pax huic dómui, et ómnibus habitántibus in ea.** Deinde aspergat ægrotum, lectum, et circumstantes aqua benedicta, dicens: **Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor,** etc.

Postea Salvatoris nostri crucifixi imaginem ægroto osculandam præbeat, verbis efficacibus eum ad spem æternæ salutis erigens, ipsamque imaginem coram eo ponat, ut illam aspiciens, salutis suæ spem sumat.

Deinde accensa candela, genibus flexis cum omnibus circumstantibus breves Litanias devote recitet, in hunc modum.

Kyrie eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.

Sancta María, ora pro eo.
Omnes sancti Angeli, et Archángeli, oráte pro eo.
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Justórum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ, et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli, et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Omnes sancti Pontífices, et Confessóres, oráte.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Mónachi, et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines, et Víduæ, oráte.

Omnes Sancti, et Sanctæ Dei, intercédite pro eo.
Propítius esto, parce ei, Dómine.
Propítius esto, exáudi nos, Dómine.
Propítius esto, líbera eum, Dómine.
Ab ira tua, líbera.
A perículo mortis, líbera.
A mala morte, líbera.
A pœnis inférni, líbera.
Ab omni malo, líbera.
A potestáte diáboli, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera.
Per crucem, et passiónem tuam, líbera.
Per mortem, et sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per gratiam Spíritus Sancti paráclitı, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus audi nos.
Kyrie eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.

Deinde cum in agone sui exitus anima anxiatur, dicantur sequentes Orationes.

Oratio.

PRoficíscere, ánima christiána, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit: in nómine Jesu Christi Fílii Dei vivi, qui pro te passus est: in nómine Spíri-

tus Sancti, qui in te effúsus est: in nómine Angelórum et Archangelórum: in nómine Thronórum et Dominatiónum : in nómine Principátuum et Potestátum : in nómine Chérubim et Séraphim: in nómine Patriarchárum et Prophetárum: in nómine sanctórum Apostolórum et Evangelistárum: in nómine sanctórum Mártyrum et Confessórum: in nómine sanctórum Monachórum et Eremitárum: in nómine sanctárum Vírginum , et ómnium Sanctórum et Sanctárum Dei: hódie sit in pace locus tuus, et habitátio tua in sancta Sion. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Oratio.

DEus miséricors, Deus clemens, Deus, qui secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, et præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas: réspice propítius super hunc fámulum tuum N. et remissiónem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo, piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum , vel quidquid diabólica fraude violátum est: et unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annécte. Miserére , Dómine , gemítuum , miserére lacrymárum ejus: et non habéntem fidúciam, nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Commendo te omnipoténti Deo, charíssime frater, et ei, cujus es creatúra, commítto: ut cum humanitátis débitum morte intervenïénte persólveris, ad auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore, spléndidus Angelórum cœtus occúrrat: judex Apostolórum tibi senátus advéniat: candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet: liliáta rutilántium te Confessórum turba circúmdet: jubilántium te Vírginum chorus excípiat: et beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astríngat: mitis, atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellítibus suis: in advéntu tuo te comitántibus Angelis contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus; et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, deficiant: sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei: et justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur et erubéscant omnes tartáreæ legiónes, et minístri sátanæ iter tuum impedíre non aúdeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucífixus est. Liberet te ab ætérna morte Chri-

stus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus Fílius Dei vivi intra Paradísi sui semper amœna viréntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat; atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constituat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, et præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. Constitútus ígitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sæcula sæculórum. ℟. Amen. Oratio.

Suscipe, Dómine, servum tuum in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Henoch et Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Noe de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Job de passiónibus suis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Isaac de hóstia, et de manu patris sui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Loth de Sódomis, et de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi, sicut liberásti Moysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul, et de manu Golíæ. ℟. Amen.

Líbera, Dñe, ánimam servi tui, sicut liberásti Petrum, et Paulum de carcéribus ℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam Vírginem et Mártyrem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui, et tecum fácias in bonis congaudére cœléstibus. ℟. Amen. Oratio.

Commendámus tibi, Dómine, ánimam fámuli tui N. precamúrque te, Dómine Jesu Christe Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce, Dómine, creatúram tuam, non a diis aliénis creátam: sed a te solo Deo vivo et vero: quia

non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conspéctu tuo, et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, et ebrietátum, quas suscitávit furor, sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum Sanctum non negávit, sed crédidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit. Oratio.

Delícta juventútis, et ignorántias ejus, quæsumus, ne memíneris, Dómine: sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cœli. collæténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, servum tuum súscipe. Suscípiat eum sanctus Míchael Archángelus Dei, qui milítiæ cœléstis meruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, et perdúcant eum in civitátem cœléstem Jerúsalem. Suscípiat eum beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cœléstis tráditæ sunt. Adjuvet eum sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro eo sanctus Joánnes eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. Orent pro eo omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi, atque solvéndi. Intercédant pro eo omnes Sancti et Elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérunt: ut vínculis carnis exútus, pervenire mereátur ad glóriam

regni cœléstis, præstánte Dómino nostro Jesu Christo: qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculorum. ℟. Amen.

Si vero diutius laboret anima, poterit legi super eum hoc Evangelium S. Joannis.

Joan. 17.

SUblevátis óculis in cœlum, Jesus dixit: Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus claríficet te. Sicut dedísti ei potestátem omnis carnis, ut omne quod dedísti ei, det eis vitam ætérnam. Hæc est autem vita ætérna: ut cognóscant te solum Deum verum, et quem misísti Jesum Christum. Ego te clarificávi super terram: opus consummávi, quod dedísti mihi ut fáciam: et nunc clarífica me tu, Pater, apud temetípsum, claritáte quam hábui priúsquam mundus esset apud te. Manifestávi nomen tnum homínibus, quos dedísti mihi de mundo. Tui erant, et mihi eos dedísti: et sermónem tuum servavérunt. Nunc cognovérunt,quia ómnia quæ dedísti mihi, abs te sunt, quia verba quæ dedísti mihi, dedi eis: et ipsi accepérunt, et cognovérunt vere, quia a te exívi, et credidérunt, quia tu me misísti. Ego pro eis rogo, non pro mundo rogo, sed pro his, quos dedísti mihi, quia tui sunt: et mea ómnia tua sunt, et tua mea sunt: et clarificátus sum in eis. Et jam non sum in mundo, et hi in mundo sunt, et ego ad te vénio. Pater sancte, serva eos in nómine tuo, quos de-

dísti mihi, ut sint unum, sicut et nos. Cum essem cum eis, ego servábam eos in nómine tuo. Quos dedísti mihi, custodívi; et nemo ex eis périit, nisi filius perditiónis, ut Scriptúra impleátur. Nunc autem ad te vénio, et hæc loquor in mundo, ut hábeant gaúdium meum implétum in semetípsis. Ego dedi eis sermónem tuum, et mundus eos ódio hábuit, quia non sunt de mundo, sicut et ego non sum de mundo. Non rogo, ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos a malo. De mundo non sunt, sicut et ego non sum de mondo. Sanctífica eos in veritáte. Sermo tuus véritas est. Sicut tu me misísti in mundum, et ego misi eos in mundum. Et pro eis ego sanctífico meípsum, ut sint et ipsi sanctificáti in veritáte. Non pro eis autem rogo tantum; sed et pro eis, qui creditúri sunt per verbum eórum in me: ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint, ut credat mundus, quia tu me misísti. Et ego claritátem, quam dedísti mihi, dedi eis: ut sint unum, sicut et nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me: ut sint consummáti in unum; et cognóscat mundus, quia tu me misísti, et dilexísti eos, sicut et me dilexísti. Pater, quos dedísti mihi, volo, ut ubi sum ego, et illi sint mecum: ut vídeant claritátem meam quam dedísti mihi, quia dilexísti me ante constitutiónem mundi. Pater juste, mundus te

non cognóvit : ego autem te cognóvi ; et hi cognovérunt, quia tu me misísti. Et notum feci eis nomen tuum, et notum fáciam: ut diléctio, qua dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Joánnem. *Cap.* 18.

IN illo témpore: Egréssus est Jesus cum discípulis suis trans torréntem Cedron, ubi erat hortus, in quem introívit ipse, et discípuli ejus. Sciébat autem et Judas, qui tradébat eum, locum : quia frequénter Jesus convénerat illuc cum discípulis suis. Judas ergo cum accepísset cohórtem, et a Pontificibus, et Pharisæis minístros, venit illuc cum latérnis, et fácibus , et armis. Jesus ítaque sciens ómnia, quæ ventúra erant super eum, procéssit, et dixit eis: Quem quæritis? Respondérunt ei: Jesum Nazarénum. Dicit eis Jesus: Ego sum. Stabat autem et Judas, qui tradébat eum , cum ipsis. Ut ergo dixit eis: Ego sum; abiérunt retrórsum, et cecidérunt in terram. Iterum ergo interrogávit eos: Quem quæritis? Illi autem dixérunt: Jesum Nazarénum. Respóndit Jesus: Dixi vobis, quia ego sum: si ergo me quæritis , sínite hos abíre. Ut implerétur sermo , quem dixit: Quia quos dedísti mihi, non pérdidi ex eis quemquam. Simon ergo Petrus habens gládium edúxit eum, et percússit Pontíficis servum, et abscídit aurículam ejus déxteram. Erat autem nomen servo Malchus. Di-

xit ergo Jesus Petro: Mitte gládium tuum in vagínam. Cálicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum? Cohors ergo, et tribúnus, et minístri Judæórum comprehénderunt Jesum, et ligavérunt eum: et adduxérunt eum ad Annam primum: erat enim socer Cáiphæ, qui erat Póntifex anni illíus. Erat autem Cáiphas, qui consílium déderat Judæis: Quia éxpedit unum hóminem mori pro pópulo. Sequebátur autem Jesum Simon Petrus, et álius discípulus. Discípulus autem ille erat notus Pontífici, et introívit cum Jesu in átrium Pontíficis. Petrus autem stabat ad óstium foris. Exívit ergo discípulus álius, qui erat notus Pontífici, et dixit ostiáriæ; et introdúxit Petrum. Dicit ergo Petro ancílla ostiária: Numquid et tu ex discípulis es hóminis istíus? Dicit ille: Non sum. Stabant autem servi et minístri ad prunas, quia frigus erat, et calefaciébant se: erat autem cum eis et Petrus stans, et calefáciens se. Póntifex ergo interrogávit Jesum de discípulis suis, et de doctrína ejus. Respóndit ei Jesus: Ego palam locútus sum mundo: ego semper dócui in synagóga, et in templo, quo omnes Judæi convéniunt, et in occúlto locútus sum nihil. Quid me intérrogas? Intérroga eos, qui audiérunt quid locútus sim ipsis: ecce hi sciunt, quæ díxerim ego. Hæc autem cum dixísset, unus assístens ministrórum dedit álapam Jesu, dicens: Sic re-

spóndes Pontífici? Respóndit ei Jesus: Si male locútus sum, testimónium pérhibe de malo: si autem bene, quid me cædis: Et misit eum Annas ligátum ad Cáipham Pontíficem. Erat autem Simon Petrus stans, et calefáciens se. Dixérunt ergo ei: Numquid et tu ex discípulis ejus es? Negávit ille, et dixit: Non sum. Dicit ei unus ex servis Pontíficis cognátus ejus, cujus abscídit Petrus aurículam: Nonne ego te vidi in horto cum illo? Iterum ergo negávit Petrus: et statim gallus cantávit. Addúcunt ergo Jesum a Cáipha in prætórium. Erat autem mane: et ipsi non introiérunt in prætórium, ut non contaminaréntur, sed ut manducárent Pascha. Exívit ergo Pilátus ad eos foras, et dixit: Quam accusatiónem affértis advérsus hóminem hunc? Respondérunt, et dixérunt ei: Si non esset hic malefáctor, non tibi tradidissémus eum. Dixit ergo eis Pilátus: Accípite eum vos, et secúndum legem vestram judicáte eum: Dixérunt ergo ei Judæi: Nobis non licet interficere quemquam. Ut sermo Jesu implerétur, quem dixit, signíficans qua morte esset moritúrus. Introívit ergo íterum in prætórium Pilátus, et vocávit Jesum, et dixit ei: Tu es Rex Judæórum? Respóndit Jesus: A temetípso hoc dicis, an álii dixérunt tibi de me? Respóndit Pilátus: Numquid ego Judæus sum? Gens tua, et Pontífices tradidérunt te mihi: quid fecísti? Respóndit Jesus: Regnum meum

non est de hoc mundo: si ex hoc mundo esset regnum meum, minístri mei útique decertárent, ut non tráderer Judæis: nunc autem regnum meum non est hinc. Dixit ítaque ei Pilátus: Ergo Rex es tu? Respóndit Jesus: Tu dicis, quia Rex sum ego. Ego in hoc natus sum, et ad hoc veni in mundum, ut testimónium perhíbeam veritáti: omnis qui est ex veritáte, audit vocem meam. Dicit ei Pilátus: Quid est véritas? Et cum hoc dixísset, íterum exívit ad Judæos, et dicit eis: Ego nullam invénio in eo causam. Est autem consuetúdo vobis, ut unum dimíttam vobis in Pascha: vultis ergo dimíttam vobis Regem Judæórum? Clamavérunt ergo rursum omnes dicéntes: Non hunc, sed Barábbam. Erat autem Barábbas latro. Tunc ergo apprehéndit Pilátus Jesum, et flagellávit. Et mílites plecténtes corónam de spinis, imposuérunt cápiti ejus, et veste purpúrea circumdedérunt eum. Et veniébant ad eum, et dicébant: Ave Rex Judæórum; et dabant ei álapas Exívit ergo íterum Pilátus foras, et dicit eis: Ecce addúco vobis eum foras, ut cognoscátis, quia nullam invénio in eo causam. (Exívit ergo Jesus portans corónam spíneam, et purpúreum vestiméntum:) Et dicit eis: Ecce homo. Cum ergo vidíssent eum Pontífices, et minístri, clamábant, dicéntes: Crucifige, crucifige eum. Dicit eis Pilátus: Accípite eum vos, et crucifígite: ego

enim non invénio in eo causam. Respondérunt ei Judæi: Nos legem habémus, et secúndum legem debet mori, quia Fílium Dei se fecit. Cum ergo audísset Pilátus hunc sermónem, magis tímuit. Et ingréssus est prætórium íterum, et dixit ad Jesum: Unde es tu? Jesus autem respónsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilátus: Mihi non lóqueris? Nescis, quia potestátem hábeo crucifígere te, et potestátem hábeo dimíttere te? Respóndit Jesus: Non habéres potestátem advérsum me ullam, nisi tibi datum esset désuper. Proptérea qui me trádidit tibi, majus peccátum habet. Et exínde quærébat Pilátus dimíttere eum. Judæi autem clamábant, dicéntes: Si hunc dimíttis, non es amícus Cæsaris. Omnis enim qui se regem facit, contradícit Cæsari. Pilátus autem cum audísset hos sermónes, addúxit foras Jesum; et sedit pro tribunáli in loco, qui dícitur Lithostrótos, Hebráice autem Gábbatha. Erat autem Parascéve Paschæ, hora quasi sexta; et dicit Judæis: Ecce Rex vester. Illi autem clamábant: Tolle, tolle, crucifíge eum. Dicit eis Pilátus: Regem vestrum crucifígam? Respondérunt Pontífices: Non habémus regem, nisi Cæsarem. Tunc ergo trádidit eis illum ut crucifigerétur. Suscepérunt autem Jesum, et eduxérunt. Et bájulans sibi crucem, exívit in eum, qui dícitur Calváriæ locum, Hebráice autem Gólgotha: ubi crucifixérunt

eum, et cum eo álios duos, hinc et hinc, médium autem Jesum. Scripsit autem et títulum Pilátus, et pósuit super crucem. Erat autem scriptum: Jesus Nazarénus, Rex Judæórum. Hunc ergo títulum multi Judæórum legérunt quia prope civitátem erat locus, ubi crucifíxus est Jesus. Et erat scriptum hebráice, græce, et latíne. Dicébant ergo Piláto Pontífices Judæórum: Noli scríbere, Rex Judæórum; sed quia ipse dixit, Rex sum Judæórum. Respóndit Pilátus: Quod scripsi, scripsi. Mílites ergo cum crucifixíssent eum, accepérunt vestiménta ejus (et fecérunt quátuor partes: unicuíque míliti partem) et túnicam. Erat autem túnica inconsútilis, desúper contéxta per totum. Dixérunt ergo ad ínvicem: Non scindámus eam, sed sortiámur de illa cujus sit. Ut Scriptura implerétur, dicens: Partíti sunt vestiménta mea sibi; et in vestem meam misérunt sortem. Et mílites quidem hæc fecérunt. Stabant autem juxta crucem Jesu Mater ejus, et soror Matris ejus María Cléophe et María Magdaléne. Cum vidísset ergo Jesus Matrem, et discípulum stantem, quem diligébat, dicit Matri suæ: Múlier, ecce filius tuus. Deínde dicit discípulo: Ecce Mater tua. Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua. Póstea sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Vas ergo erat pósitum acéto plenum. Illi

autem spóngiam plenam acéto, hyssópo circumponéntes, obtulérunt ori ejus. Cum ergo accepísset Jesus acétum, dixit: Consummátum est. Et inclináto cápite trádidit spíritum. Judæi ergo (quóniam Parascéve erat) ut non remanérent in cruce córpora Sábbato (erat enim magnus dies ille Sábbati), rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crusa, et tolleréntur. Venérunt ergo mílites, et primi quidem fregérunt crura, et altérius, qui crucifixus est cum eo. Ad Jesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis, et aqua. Et qui vidit testimónium perhíbuit: et verum est testimónium ejus. E ille scit, quia vera dicit, ut et vos credátis. Facta sunt enim hæc, ut Scriptúra impleréiur: Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit: Vidébunt, in quem transfixérunt. Post hæc autem rogávit Pilátum Joseph ab Arimathæa (eo quod esset discípulus Jesu, occúltus autem propter metum Judæórum), ut tólleret corpus Jesu. Et permísit Pilátus. Venit ergo, et tulit corpus Jesu Venit autem et Nicodémus, qui vénerat ad Jesum nocte primum, ferens mixtúram myrrhæ etáloes, quasi libras centum. Accepérunt ergo corpus Jesu, et ligavérunt illud líntheis cumaromátibus, sicut mos est Judæis sepelíre. Erat autem in lo-

co, ubi crucifixus est, hortus; et in horto monuméntum novum : in quo nondum quisquam pósitus erat. Ibi ergo propter Parascéven Judæórum, quia juxta erat monuméntum, posuérunt Jesum.

Oratio ad Dominum Jesum Christum de singulis articulis Passionis ejus, dicenda a moriente, vel ab alio pro eo.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi.

℟. Quia per sanctam Crucem tuam redemísti mundum. Orémus.

DEus, qui pro redemptióne mundi voluísti nasci, circumcídi, a Judæis reprobári, a Juda traditóre ósculo tradi, vínculis alligári, sicut agnus ínnocens ad víctimam duci, atque conspéctibus Annæ, Cáiphæ, Piláti, et Heródis indecénter offérri, a falsis téstibus accusári, flagéllis et oppróbriis vexári, sputis cónspui, spinis coronári, cólaphis cædi, arúndine pércuti, fácie velári, véstibus éxui, cruci clavis affigi, in cruce levári, inter latrónes deputári, felle et acéto potári, et láncea vulnerári. Tu, Dómine, per has sanctíssimas pœnas tuas, quas ego indígnus récolo, et per sanctam crucem et mortem tuam, líbera me (vel si alius dicit pro eo, líbera fámulum tuum N.) a pœnis inférni, et perdúcere dignéris, quo perduxísti latrónem tecum crucifixum. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæ-

cula sæculórum. Amen.

Dici prætérea possunt sequentes Psalmi.

Psalmus 117.

CONfitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron, * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum, * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum: * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor: * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor : * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me: * et in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me: * et in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis: * et in nómine Dómini, quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem: * et Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus:* et factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis et salútis, * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem: déxtera Dómini exaltávit me:* déxtera Dñi fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam, * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus, * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ, ingréssus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificántes, * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud: * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus: * exultémus, et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac: o Dómine, bene prosperáre: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi: * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Glória Patri, etc. Psalmus 118.

BEáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti, * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis: * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.
In mandátis tuis exercébor, * et considerábo vias tuas.
In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos. Glória Patri, etc.
Retríbue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.
Revéla óculos meos : * et considerábo mirabília de lege tua.
Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.
Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.
Increpásti supérbos : * maledícti, qui declínant a mandátis tuis.
Aufer a me oppróbrium, et contémptum : * quia testimónia tua exquisívi.
Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur : * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.
Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et consílium meum justificatiónes tuæ.
Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.
Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.
Viam justificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirabílibus tuis.
Dormitávit ánima mea præ tædio: * confir-

ma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum. Glória Patri, etc.

Tres piæ et utiles morientibus Orationes, cum tribus Pater noster, et tribus Ave María, in agone mortis recitandæ.

Primo dicitur, Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Ave María. Orat.

DOmine Jesu Christe, per tuam sanctíssimam agoníam, et oratiónem, qua orásti pro nobis in monte Olivéti, quando factus est sudor tuus sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram: óbsecro te, ut multitúdinem sudóris tui sanguínei, quem præ timóris angústia copiosíssime pro nobis effudísti, offérre et osténdere dignéris Deo Patri omnipoténti contra multitúdinem ómnium peccatórum hujus fámuli tui N. et líbera eum in hac hora mortis suæ ab ómnibus pœnis et angústiis, quas pro peccátis suis se timet meruísse. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Secundo dicitur, Kyrie eléison. Christe eléison. Pater noster. Ave María.

Oratio.

DOmine Jesu Christe, qui pro nobis mori dignátus es in Cruce, óbsecro te, ut omnes amaritúdines passiónum, et pœnárum tuárum, quas pro nobis míseris peccatóribus sustinuísti in Cruce, máxime in illa hora, quando sanctíssima ánima tua egréssa est de sanctíssimo córpore tuo, offérre et osténdere dignéris Deo Patri omnipoténti pro ánima hujus fámuli tui N. et líbera eum in hac hora mortis ab ómnibus pœnis et passiónibus, quas pro peccátis suis se timet meruísse. Qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Tertio dicitur. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Ave María.

Oratio.

DOmine Jesu Christe, qui per os Prophétæ dixísti: In charitáte perpétua diléxi te, ídeo attráxi te míserans tui: óbsecro te, ut eámdem charitátem tuam, quæ te de cœlis in terram ad tolerándas ómnium passiónum tuárum amaritúdines attráxit, offérre et osténdere dignéris Deo Patri omnipoténti pro ánima hujus fámuli tui N. et líbera eum ab ómnibus passiónibus et pœnis, quas pro peccátis suis timet se meruísse. Et salva ánimam ejus in hac hora éxitus sui. Aperi ei jánuam vitæ, et fac eum gaudére cum Sanctis tuis in glória ætérna. Et tu, piíssime Dómine Jesu Christe, qui rede-

místi nos pretiosíssimo Sánguine tuo, miserére ánimæ hujus fámuli tui, et eam introdúcere dignéris ad semper viréntia et amœna loca Paradísi, ut vivat tibi amóre indivisíbili, qui a te, et ab eléctis tuis numquam separári potest. Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

IN EXSPIRATIONE

Cum vero tempus expirandi institerit, tunc maxime ab omnibus circumstantibus, flexis genibus vehementer orationi instandum est. Ipse vero moriens, si potest, dicat, vel, si non potest, assistens, sive Sacerdos pro eo clara voce pronuntiet: JESU, JESU, JESU. Quod. et ea quæ sequuntur, ad illius aures, si videbitur, etiam sæpius repetat. In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum. Dómine Jesu Christe, súscipe spíritum meum. Sancta María, ora pro me. María mater grátiæ, mater misericórdiæ, tu me ab hoste prótege, et hora mortis súscipe.

Tunc ubi viget pia consuetudo, pulsetur campana parochialis Ecclesiæ aliquibus ictibus, ad significandum fidelibus in urbe, vel loco, aut extra in suburbanis existentibus, instantem mortem expirantis ægroti, ut pro eo Deum rogare possint.

Egressa anima de corpore, statim dicatur hoc ℟. **Subveníte Sancti Dei, occúrrite Angeli Dómini, * Suscipiéntes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.**

℣. **Suscípiat te Christus, qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te.**

℟. **Suscipiéntes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.**

℣. **Réquiem ætérnam dona ei, Dómine, et lux perpétua lúceat ei. * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.**

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.

℣. **Et ne nos indúcas in tentatiónem.**

℟. **Sed líbera nos a malo.**

℣. **Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.**

℟. **Et lux perpétua lúceat ei.**

℣. **A porta ínferi.**

℟. **Erue, Dómine, ánimam ejus.**

℣. **Requiéscat in pace.**

℟. **Amen.**

℣. **Dómine, exáudi oratiónem meam.**

℟. **Et clamor meus ad te véniat.**

℣. **Dóminus vobíscum.**

℟. **Et cum spíritu tuo.** **Orémus.**

Tibi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui N. ut defúnctus sæculo tibi vivat, et quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dómi-

num nostrum. ℟. Amen.

Interim detur campana signum transitus defuncti pro loci consuetudine, ut audientes pro ejus anima Deum precentur. Deinde corpus de more honeste compositum, loco decenti cum lumine collocetur, ac parva Crux super pectus inter manus defuncti ponatur: aut ubi Crux desit, manus in modum Crucis componantur, interdumque aspergatur aqua benedicta, et interim donec efferatur, qui adsunt, sive Sacerdotes, sive alii, orabunt pro defuncto.

DE EXEQUIIS

Sacras cæremonias ac ritus, quibus ex antiquissima traditione, et Summorum Pontificum institutis sancta mater Ecclesia catholica in filiorum suorum exequiis uti solet, tamquam vera religionis mysteria, christianæque pietatis signa, et fidelium mortuorum saluberrima suffragia, Parochi summo studio servare debent, atque usu retinere.

His itaque præstandis, qua par est modestia ac devotione ita se habebunt, ut ad defunctorum salutem, simulque ad vivorum pietatem, quemadmodum vere sunt, non ad quæstum, ejusmodi ritus sancte instituti esse videantur.

Nullum corpus sepeliatur, præsertim si mors repentina fuerit, nisi post debitum temporis intervallum, ut nullus omnino de morte relinquatur dubitandi locus.

Quod antiquissimi est instituti, illud, quantum fieri poterit, retineatur, ut Missa præsente corpore defuncti pro eo celebretur, antequam sepulturæ tradatur.

Si quis die festo sit sepeliendus, Missa propria pro defunctis præsente corpore celebrari poterit: dum tamen Conventualis Missa, et Officia divina non impediantur, magnaque diei celebritas non obstet.

Caveant omnino Parochi, aliique Sacerdotes, ne sepulturæ, vel exequiarum, seu anniversarii mortuorum officii causa quid-

quam paciscantur, aut tamquam pretium exigant, sed iis eleemosynis contenti sint, quæ aut probata consuetudine dari solent, aut Ordinarius constituerit. Neque permittant, ut pallia, aut alia Altaris ornamenta ad ornatum feretri, vel tumbæ adhibeantur.

Cum autem antiquissimi ritus Ecclesiastici sit, cereos accensos in exequiis et funeribus deferre, caveant item, ne ejusmodi ritus omittantur, ac ne quid avare, aut indigne in eo committatur.

Pauperes vero, quibus mortuis nihil, aut ita parum superest, ut propriis impensis humari non possint, gratis omnino sepeliantur; ac debita lumina suis impensis, si opus fuerit, adhibeant Sacerdotes, ad quos defuncti cura pertinet, vel aliqua pia Confraternitas, si fuerit, juxta loci consuetudinem.

Ubi viget antiqua consuetudo sepeliendi mortuos in Cœmeteriis, retineatur, et ubi fieri potest, restituatur; at vero cui locus sepulturæ dabitur in Ecclesia, humi tantum detur. Cadavera autem prope altaria non sepeliantur.

Sepulchra Sacerdotum, et Clericorum cujuscumque Ordinis, ubi fieri potest, a sepulchris laicorum separata sint, ac decentiori loco sita, atque ita, ubi commodum fuerit, ut alia pro Sacerdotibus, alia pro inferioris Ordinis Ecclesiæ ministris parata sint.

Sacerdos, aut cujusvis Ordinis Clericus defunctus, vestibus suis quotidianis communibus usque ad talarem vestem inclusive, tum desuper sacro vestitu Sacerdotali, vel Clericali, quem Ordinis sui ratio deposcit, indui debet. Sacerdos quidem super talarem vestem, amictu, alba, cingulo, manipulo, stola, et casula, seu planeta violacea sit indutus.

Diaconus vero induatur amictu, alba, cingulo, manipulo, stola super humerum sinistrum, quæ sub axilla dextera annectatur, et dalmatica violacea.

Subdiaconus autem amictu, alba, cingulo, manipulo, et tunicella.

Alii præterea inferiorum Ordinum Clerici, superpelliceo supra vestem talarem ornari debent, singuli prædicti cum tonsura, ac birretis suis.

Nullum porro cadaver perpetuæ sepulturæ traditum, ex ulla cujusvis Ordinis Ecclesia asportari liceat, nisi de licentia Ordinarii.

Laici cadaver, quolibet generis, aut dignitatis titulo præditus ille fuerit, Clerici ne deferant, sed laici.

Corpora defunctorum in Ecclesia ponenda sunt pedibus versus altare majus; vel si conduntur in Oratoriis, aut Capellis, ponantur cum pedibus versis ad illarum altaria: quod etiam pro situ et loco fiat in sepulchro. Presbyteri vero habeant caput versus altare.

Ceterum nemo christianus in communione fidelium defunctus, extra Ecclesiam, aut cœmeterium rite benedictum sepeliri debet; sed si necessitas cogat ex aliquo eventu aliquando ad tempus ali-

ter fieri, curetur ut, quatenus fieri poterit, corpus in locum sacrum quamprimum transferatur, et interim semper Crux capiti illius apponi debet, ad significandum illum in Christo quievisse.

QUIBUS NON LICET DARE ECCLESIASTICAM SEPULTURAM.

Ignorare non debet Parochus qui ab Ecclesiastica sepultura ipso jure sunt excludendi, ne quemquam ad illam contra sacrorum Canonum decreta unquam admittat.

Negatur igitur Ecclesiastica sepultura Paganis, Judæis, et omnibus Infidelibus; Hæreticis, et eorum fautoribus; Apostatis a Christiana fide; Schismaticis, et publicis excommunicatis majori excommunicatione; Interdictis nominatim, et iis, qui sunt in loco interdicto, eo durante.

Seipsos occidentibus ob desperationem, vel iracundiam (non tamen si ex insania id accidat), nisi ante mortem dederint signa pœnitentiæ.

Morientibus in duello, etiamsi ante obitum dederint pœnitentiæ signa.

Manifestis, et publicis peccatoribus, qui sine pœnitentia perierunt.

Iis, de quibus publice constat, quod semel in anno non susceperunt Sacramenta Confessionis, et Communionis in Pascha, et absque ullo signo contritionis obierunt.

Infantibus mortuis absque Baptismo.

Ubi vero in prædictis casibus dubium occurrerit, Ordinarius consulatur.

EXEQUIARUM ORDO.

Constituto tempore, quo corpus ad Ecclesiam deferendum est, convocetur Clerus, et alii, qui funeri interesse debent, et in parochialem, vel in aliam Ecclesiam, juxta loci consuetudinem, ordine conveniant; ac datis certis campanæ signis, eo modo et ritu, quo in eo loco fieri solet, Parochus induto superpelliceo, et stola nigra, vel etiam pluviali ejusdem coloris, Clerico præferente Crucem, et alio aquam benedictam, ad domum defuncti una cum aliis procedit. Distribuuntur cerei, et accenduntur intorticia. Mox ordinatur Processio, præcedentibus laicorum Confraternitatibus, si adsint: tum sequitur Clerus regularis, et sæcularis per ordinem; binique procedunt, prælata Cruce, devote Psalmos, ut infra, decantantes, Parocho præcedente feretrum cum luminibus, inde sequuntur alii funus comitantes, et pro defuncto Deum rite deprecantes sub silentio.

Parochus vero, antequam cadaver efferatur, illud aspergit Aqua benedicta, mox dicit Antiphonam, *Si iniquitates observaveris,*

etc. et Psalm. *De profundis clamavi etc.* in fine, *Requiem æternam dona ei, Domine, et lux perpetua luceat ei*, repetit Antiphonam totam, *Si iniquitates, etc.* Deinde cadaver effertur, Parochusque de domo procedens statim gravi voce intonat Antiphonam, *Exultabunt Domino*, et Cantores inchoant Psalm. *Miserere, etc.* clero alternatim prosequente; ac si longitudo itineris postulaverit, dicantur Psalmi Graduales, *Ad Dominum cum tribularer, etc.* vel alii Psalmi ex Officio Mortuorum: et in fine cujusque Psalmi dicitur, *Requiem æternam dona ei Domine, etc.* qui Psalmi devote, distincte, gravique voce recitari debent usque ad Eccclesiam.

Ad ingressum Ecclesiæ repetitur Antiphona, *Exultabunt Domino ossa humiliata.* Deinde Ecclesiam ingressi, cantant Responsorium, Cantore incipiente, et Clero alternatim respondente, videlicet:

Subvenite Sancti Dei, occúrrite Angeli Dñi: Suscipiéntes ánimam ejus: Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

℣. Suscípiat te Christus, qui vocávit te: et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te.

Suscipiéntes.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.

℟. Et lux perpétua lúceat ei.

Offeréntes eam.

Deposito feretro in medio Ecclesiæ, ita ut defuncti pedes, si fuerit laicus, sint versus Altare majus: si vero fuerit Sacerdos, ut dictum est, caput sit versus ipsum Altare; et cereis accensis circa corpus, statim, nisi quid impediat, ut infra monebitur, dicatur Officium Mortuorum, cum tribus Nocturnis, et Laudibus, ut infra ponitur; et duo ex Clero incipiant absolute Invitatorium: Regem cui ómnia vivunt, Veníte, adorémus, et repetitur a Choro: Regem cui ómnia vivunt, Veníte adorémus.

Psalmus. **Veníte, exultémus,** et duplicantur Antiphonæ.

Ad finem Officii post Antiphonam Cantici **Benedíctus,** etc. **Ego sum resurréctio,** etc. dicitur **Pater noster** secreto.

℣. **Et ne nos indúcas in tentatiónem.**
℟. **Sed líbera nos a malo.**
℣. **A porta ínferi.**
℟. **Erue, Dómine, ánimam ejus.**
℣. **Requiéscat in pace.**
℟. **Amen.**
℣. **Dómine, exáudi oratiónem meam.**
℟. **Et clamor meus ad te véniat.**
℣. **Dóminus vobíscum.**
℟. **Et cum spíritu tuo.**

Orémus. Oratio.

Absólve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui ab omni vínculo delictórum: ut in resurrectiónis glória inter Sanctos et Eléctos tuos resuscitátus respíret. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dum in Officio dicuntur Laudes, Sacerdos cum ministris paratur ad celebrandam Missam solemnem pro defuncto, si tempus congruens fuerit, ut in die depositionis in Missali Romano.

Finita Missa, Sacerdos, deposita casula, seu planeta, et manipulo, accipit pluviale nigri coloris; et Subdiaconus accipit Crucem, et accedit ad feretrum, et se sistit ad caput defun-

cti cum Cruce, medius inter duos Acolythos, seu ceroferarios cum candelabris et candelis accensis: et omnes alii de Clero veniunt ordinatim in gradu suo cum candelis accensis, et stant in circuitu feretri: tum sequitur Sacerdos cum Diacono, et assistente, aliisque ministris, et facta reverentia Altari, sistit se contra Crucem ad pedes defuncti, retro astantibus ei a sinistris duobus Acolythis, uno cum thuribulo et navicula incensi, altero cum vase Aquæ benedictæ et aspersorio, et Acolytho, seu Clerico tenente librum, absolute dicit sequentem Orationem:

Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine, quia nullus apud te justificábitur homo, nisi per te ómnium peccatórum ei tribuátur remíssio. Non ergo eum, quæsumus, tua judiciális senténtia premat, quem tibi vera supplicátio fidei Christiánæ comméndat; sed grátia tua illi succurrénte, mereátur evádere judícium ultiónis, qui dum víveret, insignítus est signáculo sanctæ Trinitátis: qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde Cantore incipiente, Clerus circumstans cantat sequens Responsorium.

Líbera me, Dómine, de morte ætérna, in die illa treménda:

Quando cœli movéndi sunt et terra:

Dum véneris judicáre sæculum per ignem.

℣. Tremens factus sum ego, et tímeo, dum

discússio vénerit, atque ventúra ira.

Quando cœli movéndi sunt, et terra.

℣. Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna, et amára valde.

Dum véneris.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℟. Líbera.

Dum cantatur prædictum Responsorium, Sacerdos, Acolytho, seu Diacono ministrante, accipit incensum de navicula, et ponit in thuribulum; et finito ℟., Cantor cum primo Choro dicit : Kyrie eléison.

Et secundus Chorus respondet : Christe eléison.

Deinde omnes simul dicunt : Kyrie eléison.

Mox Sacerdos dicit alta voce, Pater noster, etc. et secreto dicitur ab omnibus; et ipse interim accipit a Diacono vel Acolytho aspersorium Aquæ benedictæ, et facta profunda inclinatione Cruci, quæ est ex adverso, Diacono, seu ministro genuflectente, et fimbrias pluvialis sublevante, circumiens feretrum (si transit ante Sacramentum, genuflectit) aspergit corpus defuncti; deinde reversus ad locum suum, Diacono ministrante, accipit thuribulum, et eodem modo circuit feretrum, et corpus incensat, ut asperserat : postea reddito thuribulo ei, a quo acceperat, stans in loco suo, Acolytho, seu alio ministro tenente li-

brum apertum ante se, dicit :

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.
℣. Requiéscat in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vóbiscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper, et párcere: te súpplices exorámus pro ánima fámuli tui N. quam hódie de hoc sæculo migráre jussísti, ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finem, sed júbeas eam a sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam Paradísi perdúci: ut quia in te sperávit, et crédidit, non pœnas inférni sustíneat sed gáudia ætérna possídeat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si defunctus fuerit Sacerdos, in Oratione dicatur: pro ánima fámuli tui Sacerdótis, quam, etc.

Finita Oratione, corpus defertur ad sepulchrum, si tunc deferendum sit: et dum portatur, Clerici cantant Antiphonam :

In Paradísum dedúcant te Angeli: in tuo adventu suscípiant te Mártyres, et perdúcant te in civitátem sanctam Jerúsalem. Chorus An-

gelórum te suscípiat, et cum Lázaro quondam páupere ætérnam hábeas réquiem.

Cum autem pervenerit ad sepulchrum, si non est benedictum, Sacerdos illud benedicit, dicens hanc Orationem: Orémus.

DEus, cujus miseratióne ánimæ fidélium requiéscunt, hunc túmulum benedícere dignáre, eíque Angelum tuum sanctum députa custódem: et quorum, quarúmque córpora hic sepeliúntur, ánimas eórum ab ómnibus absólve vínculis delictórum, ut in te semper cum Sanctis tuis sine fine læténtur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dicta Oratione, Sacerdos aqua benedicta aspergat, deinde incenset corpus defuncti et tumulum.

Quod si corpus tunc ad sepulturam non deferatur, omisso Responsorio: In Paradísum, etc. et benedictione sepulchri, si jam est benedictum, prosequatur Officium, ut infra: quod numquam omittitur.

Et intonet Antiphonam: Ego sum. *Euouae*.

Et dicitur Canticum Benedictus.

Et repetitur Antiphona. Ego sum resurréctio et vita, qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet: et omnis, qui vivit, et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Postea Sacerdos dicit: Kyrie eléison.

Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, etc. Interim corpus aspergit.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.
℣. Requiéscat in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

FAc, quæsumus Dómine, hanc cum servo tuo defúncto (vel fámula tua defúncta) misericórdiam, ut factórum suórum in pœnis non recípiat vicem, qui (vel quæ) tuam in votis ténuit voluntátem: ut sicut hic eum (vel eam) vera fides junxit fidélium turmis; ita illic eum (vel eam) tua miserátio sóciet Angélicis choris. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.
℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.
℟. Et lux perpétua lúceat ei.
℣. Requiéscat in pace.
℟. Amen.
℣. Anima ejus, et ánimæ ómnium fidélium defunctórum per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde a Sepultura in Ecclesiam, vel in Sacristiam reverténtes, dicant sine cantu Antiphonam, Si iniquitátes, cum Psalmo. De profúndis, etc. Réquiem ætérnam, etc.

Si vero ob rationabilem causam, videlicet ob temporis angustiam, vel aliorum funerum instantem necessitatem, prædictum Officium Mortuorum cum tribus Nocturnis, et Laudibus dici non potest; deposito in Ecclesia feretro cum corpore, dicatur saltem primum Nocturnum cum Laudibus, vel etiam sine Laudibus, maxime ubi ejusmodi viget consuetudo, incipiendo ab Invitatorio, **Regem, cui ómnia vivunt, Veníte adorémus.** Et postea omnia alia dicantur, quæ supra præscripta sunt dicenda post Officium Mortuorum, et Missam.

Quod si etiam ea fuerit temporis angustia, vel alia urgens necessitas, ut unum Nocturnum cum Laudibus dici non possit, aliæ prædictæ Preces et suffragia numquam omittantur.

Missa vero, si hora fuerit congruens, ritu pro defunctis, ut in die obitus, præsente corpore, non omittatur, nisi obstet magna diei solemnitas, aut aliqua necessitas aliter suadeat: et post Missam fiat, ut supra.

OFFICIUM DEFUNCTORUM

Dicitur in choro in die depositionis, et aliis diebus, pro temporis opportunitate, et Ecclesiarum consuetudine, ut supra dictum est. In die vero depositionis, et tertio, septimo, trigesimo, et anniversario, duplicantur Anti-

phonæ, et in fine Psalmorum dicitur: **Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, Et lux perpétua lúceat eis;** etiamsi pro uno tantum fiat Officium.

AD VESPERAS

Absolute incipitur ab Antiphona: **Placébo Dómino. 2. *Euouae*.** Psalmus 114.

Dilexi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi, * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni, * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte: * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Réquiem ætérnum, etc.

Antiphona. **Placébo Dño in regióne vivórum.**

Antiphona. **Hei mihi, Dómine. 2. *Euouae*.**

Psalmus 119.

Ad Dóminum, cum tribulárer, clamávi: * et exaudívit me.

Dómine ; líbera ánimam meam a lábiis iníquis : * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi : * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est! habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona Hei mihi Dómine : quia incolátus meus prolongátus est.

Antiphona Dóminus custódit te. 2. *Euouae.*

Psalmus 120.

Levavi óculos meos in montes : * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino: * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te : * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custó-

diat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona. Dóminus custódit te ab omni malo: custódiat ánimam tuam Dóminus.

Antiphona Si iniquitátes. 7. *Euouae*. Ps. 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam, etc.

Ant. Si iniquitátes observáveris, Domine: Dómine, quis sustinébit?

Ant. Opera. 2. *Euouae*. Psalmus 137.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * ado-

rábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne. Nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Réquiem ætérnam, etc.

Ant. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.

℣. Audívi vocem de cœlo, dicéntem mihi.

℟. Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.

Ad Magnificat Antiphona. Omne. 7. *Euouae.*

Canticum B. Mariæ Virginis. *Luc.* 1. *c.*

Magníficat * ánima mea Dóminum.

Et exultávit spíritus meus, * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.
Et misericórdia ejus a progénie in progénies, * timéntibus eum.
Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.
Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.
Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.
Suscépit Israel púerum suum: * recordátus misericórdiæ suæ.
Sicut locútus est ad patres nostros: * Abraham, et sémini ejus in sæcula.
Réquiem ætérnam, etc.
Antiphona Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet, et eum qui venit ad me, non ejíciam foras.
Preces infráscriptæ dicuntur flexis genibus, similiter et ad Laudes.
Pater noster, secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo. Psalmus 145.
Lauda ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu fúero.
Nolíte confídere in princípibus, * in filiis hó-

minum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos: * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet: et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus Sion: * in generatiónem, et generatiónem.

Réquiem ætérnam, etc.

℣. A porta ínferi,

℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.

℣. Requiéscat in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

In die depositionis Defuncti. Oratio.

Absolve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui N. (vel fámulæ tuæ), ut defúnctus (vel defúncta) sæculo tibi vivat; et quæ per fra-

gilitátem carnis humána conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Vel Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere, te súpplices exorámus pro ánima fámuli tui N. (vel fámulæ tuæ) quam hódie de hoc sæculo migráre jussísti: ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finem; sed júbeas eam a sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam Paradísi perdúci: ut quia in te sperávit et crédidit, non pœnas inférni sustíneat, sed gaúdia ætérna possídeat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

In die tertio, septimo, et trigesimo depositionis Defuncti. Oratio.

Quæsumus Dómine, ut ánimæ fámuli tui N. (vel fámulæ tuæ), cujus depositiónis diem tértium (vel séptimum, vel trigésimum) commemorámus, Sanctórum, atque Electórum tuórum largíri dignéris consórtium; et rorem misericórdiæ tuæ perénnem infúndas. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

In Anniversario. Oratio.

Deus indulgentiárum Dómine, da ánimæ fámuli tui N (vel fámulæ tuæ), (vel animábus famulórum, famularúmque tuárum) cujus (vel quorum) anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per

Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Aliæ Orationes diversæ pro Defunctis.

Pro Summo Pontifice defuncto. Oratio.

DEus, qui inter summos Sacerdótes fámulum tuum N. **ineffábili tua dispositióne connumerári voluísti: præsta, quæsumus, ut qui unigéniti Fílii tui vices in terris gerébat, Sanctórum tuórum Pontíficum consórtio perpétuo aggregétur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.**

Pro defuncto Episcopo. Oratio.

DEus, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulum tuum N. **Pontificáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.**

Si fuerint plures, dicatur in numero plurali.

Pro Episcopo Cardinali defuncto dicatur: **fámulum tuum** N. **Epíscopum Cardinálem Pontificáli fecísti dignitáte**, etc.

Pro Presbytero Cardinali dicatur: **fámulum tuum** N. **Presbyterum Cardinálem sacerdotáli**, etc.

Pro Diacono autem Cardinali dicitur Oratio, **Inclína, Dómine**, etc. quæ habetur paulo infra, hoc modo: **ut ánimam fámuli tui** N. **Diáconi Cardinális, quam de hoc sæculo**, etc.

Pro defuncto Sacerdote. Oratio.

DEus, qui inter Apostólicos Sacerdótes, fámulum tuum N. **Sacerdotáli fecísti dignitáte**

vigére: præsta, quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Vel Oratio.

Præsta, quæsumus Dómine, ut ánima fámuli tui N. Sacerdótis, quem in hoc sæculo commorántem, sacris munéribus decorásti, in cœlésti sede gloriósa semper exúltet. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pro uno defuncto. Oratio.

Inclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur: ut ánimam fámuli tui N. quam de hoc sæculo migráre jussísti, in pacis, ac lucis regióne constítuas, et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pro una defuncta. Oratio.

Quæsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ N., et a contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pro defunctis fratribus, propinquis, et benefactoribus. Oratio.

Deus, véniæ largítor, et humánæ salútis amátor, quæsumus cleméntiam tuam, ut nostræ Congregatiónis fratres, propínquos, et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper vírgine intercedén-

te, cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pro Fidelibus defunctis generalis. Oratio.

Fidélium Deus ómnium Cónditor et Redémptor animábus famulórum, famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine.

℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

AD MATUTINUM

INVITATORIUM.

Regem cui ómnia vivunt,
Veníte adorémus.

Chorus repetit: Regem, etc. Psalmus 94.

Veníte, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Regem.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos: quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium

ipse cónspicit. Veníte.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus:veníte adorémus, et procidámus ante Deum, plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster : nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus. Regem

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, et vidérunt ópera mea. Veníte.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi, Semper hi errant corde: ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam. Regem cui ómnia.

Réquiem ætérnam dona eis,Dómine, et lux perpétua lúceat eis. Veníte.

Regem cui ómnia vivunt, Veníte adorémus.

Antiphona. Dírige. 7. *Euouae*. Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine; * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo:* Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo, * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus, * neque

permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum, et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua; * propter inimícos meos, dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant: * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te: * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum. * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ, * coronásti nos. Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona. Dírige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.

Antiphona. Convértere Dómine. 8. *Euouae.*

Psalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte, qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur, et erubéscant valde velóciter.

Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: quóniam non est in morte, qui memor sit tui.

Antiphona. Nequándo. 8. *Euouae*. Psalmus 7.

Domine, Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me,

et líbera me.

Nequándo rápiat, ut leo, ánimam meam; * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis.

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge, Dómine, in ira tua, * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exúrge, Dómine, Deus meus, in præcépto, quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere; * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum: * scrutans corda et renes, Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens: * numquid iráscitur per síngulos dies.

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit, * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis; * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam, * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.
Lacum apéruit, et effódit eum, * et íncidit in fóveam, quam fecit.
Convertétur dolor ejus in caput ejus, * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.
Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus: * et psallam nómini Dómini altíssimi.
Réquiem ætérnam, etc.
Antiphona. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.
Pater noster, totum secreto.
Lectiones leguntur sine Absolutione, Benedictione, et Titulo.

Lectio I. *Job. 7. c.*

Parce mihi, Dómine: nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? Aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me ut glútiam salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi, o custos hóminum? Quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam, et si mane me quæsíeris, non subsístam.

Lectiones terminantur sine Tu autem, vel alia conclusione.

℣. Credo quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum.

℟. Quem visúrus sum ego ipse, et non álius, et óculi mei conspectúri sunt. Et in carne.

Lectio II. *Job*. 10.

TÆdet ánimam meam vitæ meæ, dimíttam advérsum me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnáre: índica mihi cur me ita júdices? Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, et ópprimas me opus mánuum tuárum, et consílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt, aut sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, et anni tui sicut humána sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, et peccátum meum scrutéris? Et scias, quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere.

℟. Qui Lázarum resuscitásti a monuménto fœtidum: Tu eis, Dómine, dona réquiem, et locum indulgéntiæ.

℣. Qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. Tu eis, Dómine.

Lectio III. *Job*. 10.

MAnus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu; et sic repénte præcípitas

me? Meménto, quæso, quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut cáseum me coagulásti? Pelle et cárnibus vestísti me, óssibus et nervis compegísti me. Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

℟. Dómine, quando véneris judicáre terram, ubi me abscóndam a vultu iræ tuæ? Quia peccávi nimis in vita mea.

℣. Commíssa mea pavésco et ante te erubésco: dum véneris judicáre, noli me condemnáre. Quia peccávi.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Quia peccávi.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona. In loco páscuæ. 8. *Euouae.*

Psalmus 22.

Dominus regit me, et nihil mihi déerit, * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me, * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala, * quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians, quam præclárus est!
Et misericórdia tua subsequétur me, * ómnibus diébus vitæ meæ.
Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.
Réquiem ætérnam, etc.
Antiphona. In loco páscuæ ibi me collocávit.
Antiphona. Delícta. 8. *Euouae.*
Psalmus 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confido, non erubéscam.
Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi qui sústinent te, non confundéntur.
Confundántur omnes iníqua agéntes, * supervácue.
Vias tuas, Dómine, demónstra mihi, * et sémitas tuas édoce me.
Dírige me in veritáte tua, et doce me: * quia tu es Deus salvátor meus et te sustínui tota die.
Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.
Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.
Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam, Dómine.
Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.
Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.

Universæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus, et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo, * multum est enim.

Quis est homo, qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur, * et semen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus, ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum, * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei, * quia únicus, et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum: * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me: * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocéntes, et recti adhæsérunt mihi, * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israel * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona. Delícta juventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

Antiphona. Credo vidére. 4. *Euouae.*

Psalmus 26.

DOminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, èt cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo, * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies

mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto, ne derelínquas me, neque despícias me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me, * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini · * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum. Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

℣. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus.

℟. Cum princípibus pópuli sui.

Pater noster, totum secreto.

Lectio IV. *Job.* 13. *d.*

Responde mihi: Quantas hábeo iniquitátes, et peccáta, scélera mea, et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, et arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris? Scribis enim con-

tra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti. Qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum, quod coméditur a tínea.
℟. Meménto mei, Deus, quia ventus est vita mea, Nec aspíciat me visus hóminis.
℣. De profúndis clamávi ad te, Dómine, Dómine, exáudi vocem meam. Nec aspíciat.

Lectio V. *Job.* 14.

HOmo natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur, et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? Nonne tu, qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est: constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii dies ejus.
℟. Hei mihi, Dómine, quia peccávi nimis in vita mea. Quid fáciam miser? ubi fúgiam, nisi ad te, Deus meus? Miserére mei, dum véneris in novíssimo die.
℣. Anima mea turbáta est valde, sed tu, Dómine, succúrre ei. Miserére.

Lectio VI. *Job.* 14. *c.*

QUis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, expécto, donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

℟. Ne recordéris peccáta mea, Dómine, Dum véneris judicáre sæculum per ignem.

℣. Dírige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam. Dum véneris.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Dum véneris.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona Compláceat. 2. *Euouae.*

Psalmus 39.

EXpéctans expectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas, * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos, * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt, * et sperábunt, in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes, et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua, * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi, et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium, et oblatiónem noluísti; * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti:* tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam:* Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in Ecclésia magna:* ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo:* veritátem tuam, et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam, et veritátem tuam, * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua, et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui, ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei; * et cor meum derelíquit me.

Compláceat, tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.
Confundántur, et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.
Convertántur retrórsum, et revereántur, * qui volunt mihi mala.
Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.
Exúltent, et lætántur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.
Ego autem mendícus sum, et pauper; * Dóminus sollícitus est mei.
Adjútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.
Réquiem ætérnam, etc.
Antiphona Compláceat tibi, Dómine, ut erípias me: Dómine, ad adjuvándum me réspice.
Antiphona Sana, Dómine. 2. *Euouae*.

Psalmus 40.

BEátus, qui intélligit super egénum et páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.
Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.
Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.
Ego dixi: Dómine, miserére mei, * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?
Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.
Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.
Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.
Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?
Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos magnificávit super me supplantatiónem.
Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.
In hoc cognóvi, quóniam voluísti me, * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.
Me autem propter innocéntiam suscepísti, * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.
Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum: * fiat, fiat.
Réquiem ætérnam, etc.
Antiphona. Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.
Antiphona. Sitívit. 2. *Euouae.* Psalmus 41.
QUemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.
Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?
Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, *

dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus.

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exultatiónis, et confessiónis, * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ; * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me.

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona. Sitívit ánima mea ad Deum vivum: quando véniam, et apparébo ante fáciem Dómini?

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi.

℟. Et ánimas paúperum tuórum ne obliviscáris in finem. Pater noster, secreto.

Lectio VII. *Job.* 17.

SPíritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, et solum mihi súperest sepúlchrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, et pone me juxta te, et cujúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi: pater meus es; mater mea, et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis consíderat?

℟. Peccántem me quotídie, et non me pœniténtem, timor mortis contúrbat me: Quia in inférno nulla est redémptio, miserére mei, Deus, et salva me.

℣. Deus in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua líbera me. Quia.

Lectio VIII. *Job.* 19. *c.*

PElli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo lábia

circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos, amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat, ut scribántur sermónes mei? Quis mihi det, ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim, quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum, quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Dómine, secúndum actum meum noli me judicáre: nihil dignum in conspéctu tuo egi: ídeo déprecor majestátem tuam, Ut tu Deus déleas iniquitátem meam.

℣. Amplius lava me, Dómine, ab injustitia mea, et a delícto meo munda me. Ut tu Deus.

Lectio IX. *Job* 10.

Quare de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem, ne óculus me vidéret. Fuíssem, quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plangam páululum dolórem meum, ántequam vadam, et non revértar ad terram tenebrósam, et opértam mortis calígine, terram misériæ et tenebrárum, ubi umbra mortis, et

nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

℟. Líbera me, Dómine, de viis inférni, qui portas æreas confregísti, et visitásti inférnum, et dedísti eis lumen, ut vidérent te: Qui erant in pœnis tenebrárum.

℣. Clamántes et dicéntes, Advenísti Redémptor noster. Qui erant.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis. Qui erant.

Aliud Responsorium, videlicet, Líbera me Dómine, quod dicitur in festo omnium Defunctorum, et quando dicuntur novem Lectiones, require fol. 151.

AD LAUDES

Absolute incipitur.

Antiphona. Exultábunt Dómino. 1. *Euouae.*

Psalm. 50. Miserére, ut supra. 89.

Antiphona. Exultábunt Dómino ossa humiliáta.

Antiphona. Exáudi, Dómine. 7. *Euouae.*

Psalmus 64.

Te decet hymnus, Deus, in Sion; * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam; * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos; * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ; * sanctum

est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster; * spes ómnium finium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni, et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum, * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus, * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ; * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti, * et exultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona. Exáudi, Dómine, oratiónem meam, ad te omnis caro véniet.

Antiphona. Me suscépit. 7. *Euouae.*

Psalmus 62.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo. Sitívit in te ánima mea, * quam * multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa, * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea; * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te, * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæsit ánima mea post te; * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ, * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo; * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 66.

DEus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus; * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur, et exúltent gentes, * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur

tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona. Me suscépit déxtera tua, Dómine.

Antiphona. A porta ínferi. 2. *Euouae.*

Canticum Ezechiæ. *Isaiæ* 38.

Ego dixi: In dimídio diérum meórum, * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum; * dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est, velut a texénte, vita mea; dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam finies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea.

De mane usque ad vésperam finies me; * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos, * in ama-

ritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.

Tu autem eruísti ánimam meam,ut non periret: * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur, tibi neque mors laudábit te: * non expectábunt, qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie; * pater filiis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac; * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona. A porta ínferi, érue, Dómine, ánimam meam.

Antiphona. Omnis spíritus. 7. *Euouae.*

Psalmus 148.

Laudate Dóminum de cœlis, * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus, * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna, * laudáte eum omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt; * ipse mandá-

vit, et creáta sunt.
Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.
Laudáte Dóminum de terra; * dracónes, et omnes abyssi.
Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus.
Montes, et omnes colles, * ligna fructífera, et omnes cedri.
Béstiæ et univérsa pécora, * serpéntes, et vólucres pennátæ.
Reges terræ, et omnes pópuli, * príncipes, et omnes júdices terræ.
Júvenes et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini; * quia exaltátum est nomen ejus solíus.
Conféssio ejus super cœlum et terram, * et exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus Sanctis ejus; * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi. Psalmus 149.
CAntate Dómino cánticum novum, * laus ejus in Ecclésia Sanctórum.
Lætétur Israel in eo, qui fecit eum; * et filii Sion exúltent in rege suo.
Laudent nomen ejus in choro; * in tympano, et psaltério psallant ei.
Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.
Exultábunt Sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum; * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus, * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus Sanctis ejus.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in Sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus;*laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ ; * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in tympano et choro;*laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus : laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : *omnis spíritus laudet Dóminum.

Réquiem ætérnam, etc.

Antiphona. Omnis spíritus laudet Dóminum.

℣. Audívi vocem de cœlo dicéntem mihi.

℟. Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.

Antiphona. Ego sum. 2 *Euouae*.

Canticum Zachariæ. *Luc.* 1. *g*

Benedíctus Dóminus Deus Israel ; * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ.

Et eréxit cornu salútis nobis,* in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os Sanctórum, * qui a sæculo sunt, Prophetárum ejus.
Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos.
Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.
Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum: * datúrum se nobis.
Ut sine timóre de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.
In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.
Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.
Ad dandam sciéntiam salútis plébi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum.
Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * in quibus visitávit nos, óriens ex alto.
Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis. Réquiem ætérnam, etc.
Antiphona. Ego sum resurréctio, et vita: qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet: et omnis qui vivit, et credit in me, non moriétur in ætérnum.
Deinde Pater noster.
Psalm. De profúndis, 159. cum Precibus et Orationibus Officio congruentibus, ut supra in Vesperis, fol. 161.

25

DE OFFICIO FACIENDO

IN EXEQUIIS, ABSENTE CORPORE DEFUNCTI, ET IN DIE TERTIO, SEPTIMO, TRIGESIMO ET ANNIVERSARIO.

Si faciendæ sínt Exequiæ absente corpore, eo die, quo bene visum fuerit, in Ecclesia dicatur Officium Mortuorum, cum tribus Nocturnis, Laudibus, et Antiphonis duplicatis, vel saltem unum Nocturnum cum tribus Lectionibus, et Laudibus, et Missa. Post Missam, Celebrans deponit manipulum et planetam, accipit pluviale nigri coloris, et præcedentibus Subdiacono cum Cruce, et Clero, et duobus Ceroferariis cum luminaribus accensis, et duobus Acolythis, uno cum navicula incensi et thuribulo, et altero cum vasculo Aquæ benedictæ et aspersorio, et hoc libro Rituali, accedit cum Diacono a sinistris ad locum tumuli, et ibi a circumstante Clero cantatur ℟. **Líbera me, Dómine,** etc. 151. Interim ministratur incensum, benedicitur, et imponitur in thuribulum. Postea dicitur **Kyrie eléison, Christe eléison, Kyrie eléison.** Sacerdos dicit **Pater noster,** et dum secreto dicitur, accipit aspersorium, circuit tumbam, aspergens, deinde incensat eodem modo, ut dictum est.

Postea dicit: ℣. **Et ne nos indúcas in tentatiónem.**

℟. **Sed líbera nos a malo.**

℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.
℣. Requiéscat in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

Absólve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui N. (vel fámulæ tuæ), ut defúnctus (vel defúncta) sæculo tibi vivat: et peccáta, quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Vel dicatur Oratio, quæ dicta est in Missa, vel alia conveniens.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.
℟. Et lux perpétua lúceat ei.
℣. Requiéscat in pace. ℟. Amen.

Si Officium fuerit pro pluribus defunctis, Oratio et ℣. dicantur in plurali numero: si fuerit mulier, in genere fœminino: si fuerit Sacerdos, vel Episcopus, in Oratione exprimitur nomen dignitatis, etc.

Prædictus autem Officii ritus pro defunctis adultis tam Sacerdotibus et Clericis, quam sæcularibus et laicis, servari debet in Officio sepulturæ in die depositionis, sive in die tertio, septimo, trigesimo, et anniversario.

DE EXEQUIIS PARVULORUM

IN primis admonendi sunt Parochi, ut juxta vetustam et laudabilem Ecclesiarum consuetudinem, parvulorum corpuscula non sepeliantur in communibus et promiscuis cœmeteriorum et Ecclesiarum sepulturis: sed ut pro illis in Parochialibus Ecclesiis, aut illarum cœmeteriis, quatenus commode fieri potest, speciales et separatos ab aliis loculos et sepulturas habeant, seu fieri curent, in quibus non sepeliantur, nisi qui baptizati fuerint infantes, vel pueri, qui ante annos discretionis obierunt.

In funere parvulorum ut plurimum non pulsantur campanæ; quod si pulsentur, non sono lugubri, sed potius festivo pulsari debent.

ORDO SEPELIENDI PARVULOS.

CUm igitur infans, vel puer baptizatus, defunctus fuerit ante usum rationis, induitur juxta ætatem, et imponitur ei corona de floribus, seu de herbis aromaticis et odoriferis, in signum integritatis carnis et virginitatis; et Parochus superpelliceo et stola alba indutus, et alii de Clero, si adsint, præcedente Cruce, quæ sine hasta defertur, accedunt ad domum defuncti, cum Clerico aspersorium deferente.

Sacerdos aspergit corpus, deinde dicit:

Antiphona. Sit nomen Dómini. 2. *Euouae*.

Psalmus 112.

LAudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Suscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens paúperem.

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Glória Patri, etc.

Antiphona. Sit nomen Dómini benedíctum, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Dum portatur ad Ecclesiam, dicatur Psalm. Béati immaculáti, etc. et si tempus superest, dici potest Psalm. Laudáte Dóminum de cœlis, 190. cum aliis duobus sequentibus, et in fine Glória Patri, etc.

Cum autem pervenerit ad Ecclesiam, dicatur.

Antiphona. Hic accípiet. 6. *Euouae*.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus.

Innocens mánibus, et mundo corde. * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum, ipse est Rex glóriæ.

Glória Patri, etc.

Antiphona Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo, quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Postea dicitur, Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, secreto. Interim corpus aspergit.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Me autem propter innocéntiam suscepísti.

℟. Et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

OMnípotens, et mitíssime Deus, qui ómnibus párvulis renátis fonte Baptísmatis, dum mígrant a sæculo, sine ullis eórum méritis, vitam íllico largíris ætérnam, sicut ánimæ hujus párvuli hódie crédimus te fecísse: fac nos, quæsumus Dómine, per intercessiónem beátæ Maríæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum tuórum, hic purificátis tibi méntibus famulári, et in Paradíso cum beátis párvulis perénniter

sociári. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Dum portatur ad tumulum, et etiamsi tunc non portetur, dicitur.

Antiphona. Júvenes, et vírgines. 4. *Euouae.*

Psalm. Laudáte Dóminum de cœlis, etc. 190. et in fine Glória Patri, et repetitur :

Antiphona. Júvenes, et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Sínite párvulos veníre ad me.

℟. Tálium est enim regnum cœlórum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, sanctæ puritátis amátor, qui ánimam hujus párvuli ad cœlórum regnum hódie misericórditer vocáre dignátus es: dignéris étiam, Dómine, ita nobíscum misericórditer ágere, ut méritis tuæ sanctíssimæ Passiónis, et intercessióne beátæ Maríæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum tuórum, in eódem regno nos cum ómnibus Sanctis et Eléctis tuis semper fácias congaudére. Qui vivis et regnas cum Deo Patre, etc.

Deinde Sacerdos corpus aspergat Aqua benedicta et thurificet, similiter et tumulum, postea sepeliatur.

Cum autem a sepultura revertuntur in Ecclesiam, dicatur.

Antiphona. Benedícite. 7. *Euouae.*

Canticum trium Puerorum. *Dan.* 3.

BEnedícite ómnia ópera Dómini Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite cœli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino: * benedícite omnes Virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol et luna Dómino: * benedícite stellæ cœli Dómino.

Benedícite omnis imber et ros Dómino: * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis et æstus Dómino: * benedícite frigus et æstus Dómino.

Benedícite rores et pruína Dómino: * benedícite gelu et frigus Dómino.

Benedícite glácies et nives Dómino: * benedícite noctes et dies Dómino.

Benedícite lux et ténebræ Dómino: * benedícite fúlgura et nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * laudet, et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite montes et colles Dómino: * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino: * benedícite mária et flúmina Dómino.

Benedícite cete, et ómnia, quæ movéntur

in aquis, Dómino:*benedícite omnes vólucres cœli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ et pécora Dómino:* benedícite filii hóminum Dómino.

Benedícat Israel Dóminum:*laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino:* benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus, et ánimæ justórum Dómino : * benedícite sancti et húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Mísael, Dómino:*laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem, et Fílium, cum Sancto Spíritu:*laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli:* et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Antiphona. Benedícite Dóminum, omnes eíécti ejus, ágite dies lætítiæ, et confitémini illi.

Deinde ante altare dicit Sacerdos:

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria hominúmque dispensas: concéde propítius, ut a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

DE SACRAMENTO

MATRIMONII.

Parochus admonitus de aliquo Matrimonio in sua Parochia contrahendo, primum cognoscat ex his ad quos spectat, qui et quales sint, qui Matrimonium contrahere volunt: An inter eos sit aliquod canonicum impedimentum: Utrum sponte, libere, et secundum honestatem Sacramenti velint contrahere: Utrum sint in ætate legitima, et vir saltem quatuordecim, mulier vero duodecim annos expleverit; et uterque sciat rudimenta Fidei, cum ea deinde filios suos docere debeant.

Noverit ex probatis Auctoribus, quæ sint canonica impedimenta Matrimonii contrahendi, et quæ contractum dirimant; et qui sint gradus consanguinitatis et affinitatis, et item cognationis spiritualis ex Baptismi, vel Confirmationis Sacramento contractæ.

Habeat in primis ipse bene cognita præcepta illa omnia, quæ in Matrimoniis rite conficiendis servari oportere, sacri Canones, et præcipue sancta Synodus Tridentina jussit; dabitque operam, ut illa in Parochia sua accurate, exacteque serventur.

Præsertim vero meminerit, Matrimonia inter raptorem et raptam, dum ipsa in raptoris potestate manserit, irrita, nec non clandestina, et quælibet Matrimonia, quæ aliter quam præsente Parocho, vel alio Sacerdote de ipsius Parochi, vel Ordinarii licentia, et duobus, vel tribus testibus contrahuntur, ex ipsius Concilii decretis, irrita omnino ac nulla esse.

Est autem proprius Parochus, qui adesse debet, is, in cujus Parochia Matrimonium celebratur, sive viri, sive mulieris.

Caveat præterea Parochus, ne facile ad contrahendum Matrimonium admittat vagos ac peregrinos, et qui incertas habent sedes; neque item eos, qui antea conjugati fuerunt, ut sunt uxores militum, vel captivorum qui peregrinantur; nisi diligenter de iis omnibus facta inquisitione, et re ad Ordinarium delata, ab eoque habita de ejusmodi Matrimonii celebrandi licentia, quæ gratis concedatur.

Antequam Matrimonium contrahatur, ter a proprio contrahentium Parocho continuis diebus festis in Ecclesia intra Missarum solemnia, ad ipsius Concilii præscriptum, publice denuntientur, inter quos matrimonium sit contrahendum.

Si vero vir, et mulier Parochiæ sint diversæ, in utraque Parochia fiant denuntiationes: quibus denuntiationibus factis, si nullum legitimum apponatur impedimentum, ad celebrationem Matrimonii procedatur. Sed si quid obstat, ultra Parochus non procedat.

Quod si aliquando probabilis fuerit suspicio, vel alia rationabilis causa subsit, arbitrio Episcopi, Matrimonium malitiose impe-

diri posse, si tot præcesserint denuntiationes, tunc de licentia Ordinarii, vel una tantum fiat denuutiatio, vel saltem Parocho, et duobus, vel tribus testibus præsentibus, Matrimonium celebretur. Deinde ante illius consummationem denuntiationes in Ecclesia fiant; ut si aliqua subsunt impedimenta, facilius detegautur, nisi aliter Ordinarius ipse expedire judicaverit.

Has autem denuntiationes Parochus facere non aggrediatur, nisi prius de utriusque contrahentis libero consensu sibi bene constet. Si vero infra duos menses post factas denuntiationes Matrimonium non contrahatur, denuntiationes repetantur, nisi aliter Episcopo videatur.

Denuntiationes autem fiant hoc modo. Inter Missarum solemnia Parochus populum admoneat in hanc sententiam vulgari sermone.

Notum sit omnibus hic præsentibus, quod N. vir, et N. mulier, ex tali. vel tali familia, et Parochia, Deo adjuvante, intendunt inter se contrahere Matrimonium. Proinde admonemus omnes et singulos, ut si quis noverit aliquod consanguinitatis, vel affinitatis, aut cognationis spiritualis, vel quodvis aliud impedimentum inter eos esse, quod Matrimonium contrahendum invicem impediat, illud quamprimum nobis denuntiare debeat; et hoc admonemus primo, si fuerit prima; vel *secundo;* si fuerit secunda; vel *tertio*, si fuerit tertia denuntiatio.

Moneat Parochus conjuges, ut ante benedictionem Sacerdotalem in templo suscipiendam, in eadem domo non cohabitent, neque Matrimonium consumment, nec etiam simul maneant, nisi aliquibus propinquis, vel aliis præsentibus; quæ benedictio a nullo alio, quam ab ipso Parocho, seu ab alio Sacerdote de ipsius Parochi, vel Ordinari licentia, fieri debet.

Caveat etiam Parochus, ne, quando conjuges in primis nuptiis benedictionem acceperint; eos in secundis benedicat, sive mulier, sive etiam vir ad secundas nuptias transeat. Sed ubi ea viget consuetudo, ut si mulier nemini umquam nupserit, etiamsi vir aliam uxorem habuerit, nuptiæ benedicantur, ea servanda est. Sed viduæ nuptias non benedicat, etiamsi ejus vir numquam uxorem duxerit.

Matrimonium in Ecclesia maxime celebrari decet: sed si domi celebratum fuerit, præsente Parocho et testibus, sponsi veniant ad Ecclesiam benedictionem accepturi, et tunc caveat Sacerdos, ne iterum a contrahentibus consensum exigat; sed tantum benedictionem illis conferat, celebrata Missa, ut infra dicetur.

Admoneantur præterea conjuges, ut antequam contrahant, sua peccata diligenter confiteantur, et ad S. Eucharistiam, atque ad Matrimonii Sacramentum suscipiendum pie accedant, et quomodo in eo recte et christiane conversari debeant, diligenter instruantur ex divina Scriptura, exemplo Tobiæ et Saræ, verbisque Angeli Raphaelis eos edocentis, quam sancte conjuges debeant convivere.

Postremo meminerint Parochi, a Dominica I. Adventus, usque ad diem Epiphaniæ, et a Feria IV. Cinerum, usque ad Octavam Paschæ inclusive, solemnitates nuptiarum prohibitas esse, ut nuptias benedicere, sponsam traducere, nuptialia celebrare convivia. Matrimonium autem omni tempore contrahi potest. Nuptiæ vero qua decet modestia et honestate fiant: sancta enim res est Matrimonium, sancteque tractandum.

Quæ omnia fere ex sacri Concilii Tridentini decretis desumpta, et item alia, quæ ibi de Matrimonio rite contrahendo præcipiuntur, sunt diligenter servanda.

RITUS

CELEBRANDI MATRIMONII SACRAMENTUM.

Parochus igitur Matrimonium celebraturus, publicationibus factis tribus diebus Festis, ut dictum est, si nullum obstet legitimum impedimentum, in Ecclesia superpelliceo et alba stola indutus, adhibito uno saltem Clerico superpelliceo pariter induto, qui librum et vas Aquæ benedictæ cum aspersorio deferat, coram tribus, aut duobus testibus, virum, et mulierem, quos parentum, vel propinquorum suorum præsentia cohonestari decet, de consensu in Matrimonium interroget utrumque singillatim in hunc modum vulgari sermone:

N. vis accípere N. hic præséntem in tuam legítimam uxórem juxta ritum sanctæ Matris Ecclésiæ?

Respondeat Sponsus: Volo.

Mox Sacerdos Sponsam interroget: N. vis accípere N. hic præséntem in tuum legítimum

marítum juxta ritum sanctæ Matris Ecclésiæ?

Respondeat Sponsa: **Volo.**

Nec sufficit consensus unius, sed debet esse amborum, et expressus aliquo signo sensibili, sive fiat per se, sive per procuratorem. Mutuo igitur contrahentium consensu intellecto, Sacerdos jubeat eos invicem jungere dexteras, dicens: **Ego conjúngo vos in matrimónium. In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.**

Vel aliis utatur verbis juxta receptum uniuscujusque Provinciæ ritum: postea eos aspergat Aqua benedicta: mox benedicat annulum.

BENEDICTIO ANNULI.

℣. **Adjutórium nostrum in nómine Dómini.**

℟. **Qui fecit cœlum et terram.**

℣. **Dómine, exáudi oratiónem meam.**

℟. **Et clamor meus ad te véniat.**

℣. **Dóminus vobíscum.**

℟. **Et cum spíritu tuo.** Orémus.

Benedic ✠, Dómine, ánnulum hunc, quem nos in tuo nómine benedícimus ✠ ut quæ eum gestáverit, fidelitátem íntegram suo sponso tenens, in pace et voluntáte tua permáneat, atque in mútua charitáte semper vivat. Per Christum, etc.

Deinde Sacerdos aspergat annulum aqua benedicta in modum Crucis, et sponsus acceptum annulum de manu Sacerdotis, imponit in digito annulari sinistræ manus sponsæ, Sacerdote

dicente: In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Mox subjungat ℣. Confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis.

℟. A templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Esto eis, Dómine, turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Réspice, quæsumus Dómine, super hos fámulos tuos: et institútis tuis, quibus propagatiónem humáni géneris ordinásti, benígnus assíste, ut qui te auctóre jungúntur, te auxiliánte servéntur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

His expletis, si benedicendæ sint nuptiæ, Parochus Missam pro Sponso et Sponsa, ut in Missali Romano, celebret juxta sequens

Decretum (1), servatis omnibus quæ ibi præscribuntur.

URBIS ET ORBIS

Cum ex peculiaribus dubiis ex parte nonnullorum Parochorum, seu aliorum ad præscriptarum in rubricis regularum observantiam deputatorum S. R. Congregationi propositis, compertum fuerit, non levem alicubi subortam esse dubitationem, et controversiam super intelligentia generalis illius Rubricæ, quæ in Missali Romano adscripta legitur ante Missam *pro Sponso et Sponsa*, videlicet: *Quod si benedictio nuptiarum facienda sit pro Sponso et Sponsa die Dominica, vel alio die festo, dicatur Missa de Dominica, vel festo, etc. cum commemoratione sequentis Missæ pro Sponso et Sponsa*. Dum aliqui censent rubricam illam locum habere in omnibus diebus, quibus celebratur Officium, et Missa de festo duplici sive majoris, sive minoris ritus, quibusque proinde minime licet præmissas inibi Missas votivas pro Sacerdotum devotione celebrare, alii vero putant præfata verba, *vel alio die festo*, intelligenda tantum esse de Festis solemnioribus, et festivis de præcepto. Hinc Sacra eadem Congregatio, referente Eminentissimo et Reverendissimo Domino Cardinali Corsino Episcopo Sabinensi ad dirimendas imposterum controversias, et dubitationes de medio tollendas, præsenti Generali Decreto statuit: *In celebratione Nuptiarum, quæ fit extra diem Dominicam, vel alium diem Festum de præcepto seu in quo occurrat duplex primæ, vel secundæ classis, etiamsi fiat Officium, et Missa de Festo duplici per annum, vel majori, sive minori, dicendum esse Missam* pro Sponso et Sponsa, *in fine Missalis post alias votivas specialiter assignatam: in diebus vero Dominicis, aliisque diebus Festis de præcepto, ac duplicibus primæ, et secundæ classis dicendam esse Missam de Festo cum commemoratione Missæ* pro Sponso et Sponsa. At-

(1) Huc spectat etiam Decretum Generale S. R. C. diei 28 Februarii 1818, a fel. record. Pio PP. VII approbatum die 3 Maji ejusdem anni: item Decretum *in Derthonen.* die 20 Aprilis 1822, ad Dub. 5, 6, 7. et 8. *Vide Decreta Authentica Congreg. Sacrorum Rituum. N. 4304 et 4437.*

que ita decrevit; et servari mandavit. *Die 20 Decembris 1783.*

Factaque deinde per me Secretarium de prædictis Sanctissimo Domino Nostro PIO Papæ VI. relatione, Sanctitas sua *præfatum Sacræ Congregationis generale Decretum confirmavit, et ubique executioni dandum esse præcepit.*

Die 7 Januarii 1784.

J. Card. Archintus Praef.

Loco † Sigilli.

C. Airoldi S. R. C. Secr.

Cæterum, si quæ Provinciæ aliis, ultra prædictas, laudabilibus consuetudinibus et cæremoniis in celebrandi Matrimonii Sacramento utuntur, eas sancta Tridentina Synodus optat retineri.

Peractis omnibus, Parochus manu sua describat in libro Matrimoniorum nomina conjugum, et testium, et alia juxta formulam præscriptam: idque, licet alius Sacerdos, vel a se, vel ab Ordinario delegatus, Matrimonium celebraverit.

DE BENEDICTIONE

MULIERIS POST PARTUM

Si qua puerpera post partum, juxta piam ac laudabilem consuetudinem, ad Ecclesiam venire voluerit, pro incolumitate sua Deo gratias actura, petieritque a Sacerdote benedictionem, ipse superpelliceo et stola alba indutus, cum ministro aspergillum deferente, ad fores Ecclesiæ accedat, ubi illam genuflectentem,

et candelam accensam in manu tenentem. Aqua benedicta aspergat, deinde dicat:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

Antiphona. Hæc accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus. Dómini est terra, 197, cum reliquis,

In fine, Glória Patri, etc.

Et repetitur Antiphona. Hæc accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Deinde porrigens ad manum mulieris extremam partem stolæ, eam introducit in Ecclesiam, dicens:

Ingrédere in templum Dei, adóra Fílium beátæ Maríæ Vírginis, qui tibi fœcunditátem tríbuit prolis.

Et ipsa ingressa, genuflectit coram Altari, et orat, gratias agens Deo de beneficiis sibi collatis; et Sacerdos dicit:

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvam fac ancíllam tuam, Dómine.

℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eam.

℣. Nihil proficiat inimícus in ea.

℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére ei.

℣. Dómine, exáudi orationem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui per beátæ Maríæ Vírginis partum fidélium pariéntium dolóres in gáudium vertísti: réspice propítius super hanc fámulam tuam, ad templum sanctum tuum pro gratiárum actióne lætam accedéntem, et præsta; ut post hanc vitam ejúsdem beátæ Maríæ méritis, et intercessióne, ad ætérnæ beatitúdinis gáudia cum prole sua perveníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde illam aspergit iterum Aqua benedicta in modum Crucis, dicens:

Pax, et benedíctio Dei omnipoténtis, Patris ✠ et Fílii, et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. Amen.

DE BENEDICTIONIBUS

REGULAE GENERALES.

Noverit Sacerdos, quarum rerum benedictiones ad ipsum, et quæ ad Episcopum

suo jure pertineant, ne majoris dignitatis munera temere, aut imperite unquam usurpet propria auctoritate.

In omni benedictione extra Missam, Sacerdos saltem superpelliceo, et stola pro ratione temporis utatur, nisi aliter in Missali notetur.

Stando semper benedicat, et aperto capite.

In principio cujusque benedictionis dicat:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicatur Oratio propria, una vel plures, prout suo loco notatum fuerit.

Postea rem aspérgat Aqua benedicta, et ubi notatum fuerit, pariter incenset, nihil dicendo.

Cum Sacerdos aliquid benedicturus est, habeat ministrum cum vase Aquæ benedictæ et aspergillo, et cum hoc Rituali libro, seu Missali.

Caveat, ne benedictionis causa ponat aliquid indecens super altare, veluti esculenta; sed quod ejusmodi est, ponatur super mensam, commodo loco paratam.

ORDO

AD FACIENDAM AQUAM BENEDICTAM.

Diebus Dominicis, et quandocumque opus fuerit, præparato sale et aqua munda benedicenda in Ecclesia, vel in Sacristia, Sacerdos superpelliceo et stola violacea indutus, primo dicit:

℣. **Adjutórium nostrum in nómine Dómini.**

℟. **Qui fecit cœlum et terram.**

Deinde absolute incipit Exorcismum salis.

Exorcízo te, creatúra salis, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum, qui te per Eliséum Prophétam in aquam mitti jussit, ut sanarétur sterílitas aquæ: ut efficiáris sal exorcizátum in salútem credéntium: et sis ómnibus suméntibus te sánitas ánimæ et córporis; et effúgiat, atque discédat a loco, in quo aspérsum fúeris, omnis phantásia, et nequítia, vel versútia diabólicæ fraudis, omnísque spíritus immúndus, adjurátus per eum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. **Amen.** Orémus.

Immensam cleméntiam tuam, omnípotens ætérne Deus, humíliter implorámus, ut hanc creatúram salis, quam in usum géneris humáni tribuísti, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre tua pietáte dignéris: ut sit ómnibus suméntibus salus mentis et córporis: et quid-

quid ex eo tactum, vel respérsum fúerit, cáreat omni immundítia, omnísque impugnatióne spirituális nequítiæ. Per Dòminum.

Exorcismus aquæ, et dicitur absolute:

EXorcízo te, creatúra aquæ, in nómine Dei Patris ✠ omnipoténtis, in nómine Jesu ✠ Christi Fílii ejus Dómini nostri, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti, ut fias aqua exorcizáta ad effugándam omnem potestátem inimíci; et ipsum inimícum eradicáre et explantáre váleas cum ángelis suis apostáticis: per virtútem ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Orémus. Oratio.

DEus, qui ad salútem humáni géneris, máxima quæque sacraménta in aquárum substántia condidísti: adésto propítius invocatiónibus nostris, et eleménto huic multímodis purificatiónibus præparáto, virtútem tuæ bene ✠ dictiónis infúnde: ut creatúra tua mystériis tuis sérviens, ad abigéndos dæmones, morbósque pelléndos divínæ grátiæ sumat effféctum, ut quidquid in dómibus, vel in locis Fidélium, hæc unda respérserit, cáreat omni immundítia, liberétur a noxa: non illic resídeat spíritus péstilens, non aura corrúmpens: discédant omnes insídiæ laténtis inimíci; et siquid est, quod aut incolumitáti habitántium ínvidet, aut quiéti, aspersióne hujus aquæ ef-

fúgiat: ut salúbritas per invocatiónem sancti tui nóminis expetíta, ab ómnibus impugnatiónibus sit defénsa. Per Dóminum.

Hic ter mittit sal in aquam in modum Crucis, dicendo semel: Commíxtio salis et aquæ páriter fiat in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, invíctæ virtútis auctor, et insuperábilis impérii Rex, ac semper magníficus triumphátor: qui advérsæ dominatiónis vires réprimis; qui inimíci rugiéntis sævítiam súperas; qui hostíles nequítias poténter expúgnas: te, Dómine, treméntes et súpplices deprecámur, ac pétimus, ut hanc creatúram salis et aquæ dignánter aspícias, benígnus illústres, pietátis tuæ rore sanctífices, ut ubicúmque fúerit aspérsa, per invocatiónem sancti Nóminis tui, omnis infestátio immúndi spíritus abigátur, terrórque venenósi serpéntis procul pellátur; et præséntia Sancti Spíritus nobis misericórdiam tuam poscéntibus, ubíque adésse dignétur. Per Dóminum. in unitáte ejúsdem Spíritus, etc.

Post benedictionem Aquæ, Sacerdos Dominicis diebus, antequam incipiat Missam, aspergit Altare, deinde se, et ministros, ac populum prout in Missali præscribitur.

Postea Christifideles possunt de ipsa Aqua benedicta in vasculis suis accipere, et secum deferre ad aspergendos ægros, domos, agros, vineas, et alia, et ad eam habendam in cubiculis suis, ut ea quotidie et sæpius aspergi possint.

BENEDICTIO CANDELARUM

Extra diem Purificationis B. Mariæ Virginis.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, béne ✠ dic candélas istas supplicatiónibus nostris: infúnde eis, Dómine, per virtútem sanctæ Cru ✠ cis, benedictiónem cœléstem, qui eas ad repelléndas ténebras humáno géneri tribuísti; talémque benedictiónem signáculo sanctæ Cru ✠ cis accípiant, ut quibuscúmque locis accénsæ, sive pósitæ fúerint, discédant príncipes tenebrárum, et contremíscant, et fúgiant pávidi cum ómnibus minístris suis ab habitatiónibus illis; nec præsúmant ámplius inquietáre, aut molestáre serviéntes tibi omnipoténti Deo. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Postmodum aspergantur Aqua benedicta.

BENEDICTIO DOMORUM.

In Sabbato Sancto Paschæ.

Parochus, seu alius Sacerdos superpelliceo et stola alba indutus, cum ministro defe-

rente vas aquæ ex benedictione Fontium ante perfusionem Chrismatis acceptæ, visitat domos suæ Parochiæ; aspergens eas eadem Aqua benedicta.

Ingrediens domum, dicit: **Pax huic dómui, et ómnibus habitántibus in ea.**

Deinde aspergens loca præcipua domus, et eos qui habitant in ea, dicit Antiphonam: **Vidi aquam egrediéntem de templo a látere dextro, allelúja: et omnes ad quos pervénit aqua ista, salvi facti sunt, allelúja, allelúja.**

Psalmus. **Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus.**

Glória Patri, etc.

Repetitur Ant. **Vidi aquam,** etc.

Deinde dicit ℣. **Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, allelúja.**

℟. **Et salutáre tuum da nobis, allelúja.**

℣. **Dómine, exáudi oratiónem meam.**

℟. **Et clamor meus ad te véniat.**

℣. **Dóminus vobíscum.**

℟. **Et cum spíritu tuo.**

Orémus. Oratio.

Exaudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et sicut domos Hebræórum in éxitu de Ægypto, agni sánguine linítas (quod Pascha nostrum, in quo immolátus est Christus, figurábat) ab Angelo percutiénte custodísti: ita míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui custódiat, fó-

veat, prótegat, vísitet, atque defendat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

ALIA BENEDICTIO DOMORUM

Alio tempore facienda cum aspersione Aquæ benedictæ.

PArochus, seu alii Sacerdotes volentes aliquam particularem domum, vel generaliter domos Fidelium alio tempore infra annum aspergere Aqua benedicta, ingredientes domum, dicant: **Pax huic dómui, et ómnibus habitántibus in ea.**

Deinde loca aspergendo, dicant Ant. **Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.**

Psalmus 50. **Miserére mei, Deus, secundum magnam misericórdiam tuam.**

Glória Patri, etc.

Et repetitur Antiphona. **Aspérges me,** etc.

℣. **Dómine, exáudi oratiónem meam.**

℟. **Et clamor meus ad te véniat.**

℣. **Dóminus vobíscum.**

℟. **Et cum spíritu tuo.**

Orémus. Oratio.

EXáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque defendat omnes habitántes, in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. **Amen.**

Deinde aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO LOCI.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Benedic ✠, Dómine, Deus omnípotens, locum istum (vel domum istam) ut sit in eo (vel in ea) sánitas, cástitas, victória, virtus, humílitas, bónitas, et mansuetúdo, plenitúdo legis, et gratiárum áctio Deo Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto; et hæc benedíctio máneat super hunc locum (vel super hanc domum) et super habitántes in eo (vel in ea) nunc et semper. ℟. Amen.

Et aspergat Aqua benedicta.

ALIA BENEDICTIO DOMUS NOVÆ.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

Te Deum Patrem omnipoténtem supplíciter exorámus pro hac domo, et habitatóribus ejus, ac rebus: ut eam bene✠dícere, et sancti✠ficáre, ac bonis ómnibus ampliáre dignéris: tríbue eis, Dómine, de rore cœli abundántiam, et de pinguédine terræ vitæ substán-

tiam, et desidéria voti eórum ad effėctum tuæ miseratiónis perdúcas. Ad intróitum ergo nostrum bene✠dícere, et sancti✠ficáre dignéris hanc domum, sicut benedícere dignátus es domum Abraham, Isaac, et Jacob: et intra paríetes domus istíus Angeli tuæ lucis inhábitent; eámque, et ejus habitatóres custódiant. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO THALAMI.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

BEnedic,✠ Dómine Deus, thálamum hunc: ut omnes habitántes in eo, in tua pace consístant, et in tua voluntáte permáneant, et senéscant, et multiplicéntur in longitúdine diérum, et ad regna cœlórum pervéniant. Per Christum, etc.

Postea aspergat thalamum Aqua benedicta.

BENEDICTIO NOVÆ NAVIS.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

PRopitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, et béne✠dic navem istam déxtera tua sancta, et omnes qui in ea vehéntur, sic-

ut dignátus es benedícere arcam Noe ambulántem in dilúvio: pórrige eis, Dómine, déxteram tuam, sicut porrexísti beáto Petro ambulánti supra mare; et mitte sanctum Angelum tuum de cœlis, qui líberet, et custódiat eam semper a perículis univérsis, cum ómnibus quæ in ea erunt: et fámulos tuos, repúlsis adversitátibus, portu semper optábili, cursúque tranquíllo tueáris, transactísque, ac recte perféctis negótiis ómnibus, iteráto témpore ad própria cum omni gáudio revocáre dignéris. Qui vivis, et regnas, etc. ℟. Amen.

Aspergat navim Aqua benedicta.

BENEDICTIO COMMUNIS

Super fruges, et vineas.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

Orámus pietátem tuam, omnípotens Deus, ut has primítias creatúræ tuæ, quas áeris et plúviæ temperaménto nutríre dignátus es, benedictiónis tuæ imbre perfúndas, et fructus terræ tuæ usque ad maturitátem perdúcas. Tríbue quoque pópulo tuo de tuis munéribus tibi semper grátias ágere; ut a fertilitáte terræ esuriéntium ánimas bonis affluéntibus répleas, et egénus et pauper laudent nomen

glóriæ tuæ. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.
Aspergat illas Aqua benedicta.

BENEDICTIO PEREGRINORUM
Ad loca sancta prodeuntium.

Peregrini, ad loca sancta profecturi, antequam discedant, juxta veteris Ecclesiæ institutum, deberent accipere patentes, seu commendatitias litteras a suo Ordinario, seu Parocho. Quibus obtentis, et rebus suis dispositis, facta peccatorum suorum confessione, et audita Missa, in qua dicitur Oratio pro peregrinantibus, SS. Eucharistiam devote suscipiant. Expleta missa, Sacerdos super eos genuflexos dicit sequentes preces:

Antiphona. **In viam pacis,** etc.

Canticum. **Benedíctus, 192.** in fine **Glória Patri.**

Repetitur Antiphona. **In viam pacis et prosperitátis dírigat vos omnípotens et miséricors Dóminus; et Angelus Ráphael comitétur vobíscum in via, ut cum pace, salúte, et gáudio revertámini ad própria.**

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Pater noster, secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Esto eis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in eis.
℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére eis.
℣. Benedíctus Dóminus die quotídie.
℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.
℣. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis.
℟. Et sémitas tuas édoce nos.
℣. Utinam dirigántur viæ nostræ.
℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.
℣. Erunt prava in dirécta.
℟. Et áspera in vias planas.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui filios Israel per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te stella duce pandísti: tríbue eis, quæsumus, iter prósperum, tempúsque tranquíllum: ut Angelo tuo sancto cómite, ad eum, quo pergunt locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum felíciter váleant perveníre.

DEus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti: quæsumus, ut hos fámulos tuos custodíre dignéris: esto eis, Dómine, in procínctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia et frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus: ut te duce, quo tendunt, próspere pervéniant, et demum incólumes ad própria revertántur.

Adesto, quæsumus Dómine, supplicatiónibus nostris, et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne: ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes, tuo semper protegántur auxílio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut família tua per viam salútis incédat, et beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum, quem prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Exáudi, Dómine, preces nostras, et iter famulórum tuórum propítius comitáre, atque misericórdiam tuam, sicut ubíque es, ita ubíque largíre, quaténus a cunctis adversitátibus, tua opitulatióne defénsi, gratiárum tibi réferant actiónem. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pax et benedíctio ✠ Dei omnipoténtis Patris, et Fílii, et Spíritus sancti, descéndat su-

per vos, et máneat semper. Amen.

Deinde aspergantur Aqua benedicta.

Quod si unus fuerit peregrinaturus, omnia dicantur in numero singulari: ac si Sacerdos ipse, qui benedicit, fuerit socius peregrinationis, dicat in persona prima numeri pluralis, quatenus congruere videbitur.

BENEDICTIO PEREGRINORUM

Post reditum.

℣. **Adjutórium nostrum in nómine Dómini.**

℟. **Qui fecit cœlum et terram.**

Antiphona. **Ecce sic benedicétur homo, qui timet Dóminum.** Psalmus 127.

BEáti omnes, qui timent Dóminum: * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum: * pacem super Israel.

Glória Patri, etc.

Antiphona. **Ecce sic benedicétur homo, qui timet Dóminum.**

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Pater noster.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Benedícti, qui véniunt in nómine Dómini.
℟. Benedícti vos a Dómino, qui fecit cœlum et terram.
℣. Réspice, Dómine, in servos tuos, et in ópera tua.
℟. Et dírige eos in viam mandatórum tuórum.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

Largíre, quæsumus Dómine, fámulis tuis indulgéntiam placátus et pacem: ut páriter ab ómnibus mundéntur, offénsis, et secúra tibi mente desérviant.

Omnípotens sempitérne Deus, nostrórum témporum, vitæque dispósitor, fámulis tuis contínuæ tranquillitátis largíre subsídium: ut quos incólumes própriis labóribus reddidísti, tua fácias protectióne secúros.

Deus, humílium visitátor, qui nos fratérna dilectióne consoláris: prætende societáti nostræ grátiam tuam, ut per eos, in quibus hábitas, tuum in nobis sentiámus advéntum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc.

Deinde aspergantur Aqua benedicta a Sacerdote, dicente: Pax, et benedíctio ✠ Dei omnipoténtis Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti, descéndat super vos, et máneat semper. Amen.

BENEDICTIONES

ESCULENTORUM, PRAESERTIM IN PASCHA.

BENEDICTIO AGNI PASCHALIS.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

Deus, qui per fámulum tuum Móysen, in liberatióne pópuli tui de Ægypto, agnum occídi jussísti in similitúdinem Dómini nostri Jesu Christi, et utrósque postes domórum de sánguine ejúsdem agni perúngi præcepísti: tu bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris hanc creatúram carnis, quam nos fámuli tui ad laudem tuam súmere desiderámus, per resurrectiónem ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi: qui tecum vivit. etc. ℟. Amen.

Et mox aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO OVORUM.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

SUbvéniat, quæsumus Dómine, tuæ bene✠dictiónis grátia, huic ovórum creatúræ: ut cibus salúbris fiat fidélibus tuis, in tuárum gratiárum actióne suméntibus, ob resurrectiónem Dómini nostri Jesu Christi, qui tecum vivit, etc. ℟. Amen.

Et aspergat Aqua benedicta.

BENEDICTIO PANIS.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

DOmine Jesu Christe, panis Angelórum, panis vivus ætérnæ vitæ, bene✠dícere dignáre panem istum, sicut benedixísti quinque panes in desérto: ut omnes ex eo gustántes, inde córporis et ánimæ percípiant sanitátem. Qui vivis et regnas, etc. ℟. Amen.

Et aspergat Aqua benedicta.

ALIA BENEDICTIO PANIS.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

DOmine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, bene✠dícere dignéris hunc panem tua sancta spirituáli benedictióne: ut sit ómnibus suméntibus salus mentis et córporis;

atque contra omnes morbos, et univérsas inimicórum insídias tutámen. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, panem vivum, qui de cœlo descéndit, et dat vitam et salútem mundo: et tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Aspergatur Aqua benedicta.

BENEDICTIO NOVORUM FRUCTUUM.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

Benedic ✠, Dómine, hos novos fructus N. et præsta: ut qui ex eis in tuo sancto nómine vescéntur, córporis et ánimæ salúte potiántur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Aspergantur Aqua benedicta.

BENEDICTIO

Ad quodcumque comestibile.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

Benedic ✠, Dómine, creatúram istam N. ut sit remédium salutáre géneri humáno: et præsta per invocatiónem sancti nóminis tui, ut quicúmque ex ea súmpserint, córporis sanitátem, et ánimæ tutélam percípiant. Per

Christum, etc. ℟. Amen.

Aspergat id Aqua benedicta.

BENEDICTIO OLEI SIMPLICIS.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram. Exorcismus.

EXorcízo te, creatúra ólei, per Deum Patrem ✠ omnipoténtem, qui fecit cælum, et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt. Omnis virtus adversárii, omnis exércitus diáboli, et omnis incúrsus, omne phantásma sátanæ eradicáre, et effugáre ab hac creatúra ólei, ut fiat ómnibus, qui eo usúri sunt, salus mentis et córporis, in nómine Dei Patris ✠ omnipoténtis, et Jesu ✠ Christi Fílii ejus Dómini nostri, et Spíritus ✠ Sancti Parácliti, et in charitáte ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DOmine Deus omnípotens, cui adstat exércitus Angelórum cum tremóre, quorum servítium spirituále cognóscitur, dignáre respícere, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre hanc creatúram ólei, quam ex olivárum succo eduxísti, et ex eo ínfirmos inúngi mandásti, quátenus sanitáte percépta, tibi Deo vivo

et vero grátias ágerent; præsta, quæsumus, ut hi, qui hoc óleo, quod in tuo nómine bene ✠ dícimus, usi fúerint, ab omni languóre, omníque infirmitáte, atque cunctis insídiis inimíci liberéntur, et cunctæ adversitátes separéntur a plásmate tuo, quod pretióso sánguine Fílii tui redemísti, ut numquam lædátur a morsu serpéntis antíqui. Per eúmdem Dóminum, etc.

Aspergat oleum Aqua benedicta.

BENEDICTIONES

AB EPISCOPIS, VEL ALIIS FACULTATEM HABENTIBUS FACIENDAE.

BENEDICTIO

Sacerdotalium Indumentorum in genere.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui per Moysen fámulum tuum pontificália et sacerdotália, seu levítica vestiménta, ad expléndum in conspéctu tuo ministérium eórum, ad honórem et decórem nóminis tui fieri decrevísti: adésto propítius invocatiónibus nostris: et hæc induménta sacerdotália, désuper irri-

gánte grátia tua, ingénti benedictióne per nostræ humilitátis servítium puri ✠ ficáre, bene ✠ dícere, et conse ✠ cráre dignéris ut divínis cúltibus et sacris mystériis apta et benedícta exístant : his quoque sacris véstibus Pontífices, et Sacerdótes, seu Levítæ tui indúti, ab ómnibus impulsiónibus, seu tentatiónibus malignórum spirítuum muníti et defénsi esse mereántur; tuísque mystériis apte et condígne servíre et inhærére, atque in his tibi plácite et devóte perseveráre tríbue. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

DEus, invíctæ virtútis triumphátor, et ómnium rerum creátor ac sanctificátor: inténde propítius preces nostras : et hæc induménta levíticæ, sacerdotális, et pontificális glóriæ, minístris tuis fruénda tuo ore próprio bene ✠ dícere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris: omnésque eis uténtes, tuis mystériis aptos, et tibi in eis devóte ac laudabíliter serviéntes, gratos efficere dignéris. Per Dóminum, etc.

Orémus.

DOmine, Deus omnípotens, qui vestiménta Pontificibus, Sacerdótibus, et Levítis in usum tabernáculi fœderis necessária Móysen fámulum tuum ágere jussísti, eúmque spíritu sapiéntiæ ad id peragéndum replevísti : hæc vestiménta in usum et cultum mystérii tui bene ✠ dícere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠

cráre dignéris; atque minístros Altáris tui, qui ea indúerint, septifórmis Spíritus grátia dignánter repléri, atque castitátis stola, beáta fácias cum bonórum fructu óperum, ministérii congruéntis immortalitáte vestíri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergat ipsa Indumenta Aqua benedicta.

BENEDICTIO
Mapparum, sive Linteaminum Altaris.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

Exáudi, Dómine, preces nostras: et hæc linteámina sacri Altáris úsui præparáta, bene✠dícere, et sancti✠ficáre dignéris. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Dómine, Deus omnípotens, qui Móysen fámulum tuum, ornaménta et linteámina fácere per quadragínta dies docuísti, quæ étiam María téxuit, et fecit in usum ministérii, et tabernáculi fœderis: bene✠dícere, sancti✠ficáre, et conse✠cráre dignéris hæc linteámina ad tegéndum, involvendúmque Altáre gloriosíssimi Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi: qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde aspergat ea Aqua benedicta.

BENEDICTIO CORPORALIUM.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

Clementíssime Dómine, cujus inenarrábilis est virtus, cujus mystéria arcánis mirabílibus celebrántur: tríbue, quæsumus, ut hoc linteámen tuæ propitiatiónis bene✠dictióne sanctificétur ad consecrándum super illud Corpus et Sánguinem Dei et Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, bene✠dícere, sancti✠ficáre, et conse✠cráre dignéris linteámen istud ad tegéndum, involvendúmque Corpus et Sánguinem Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui: qui tecum vivit, etc. ℟. Amen. Orémus.

Omnípotens Deus, mánibus nostris opem tuæ benedictiónis infúnde: ut per nostram bene✠dictiónem hoc linteámen sanctificétur, et Córporis ac Sánguinis Redemptóris nostri novum sudárium, Spíritus Sancti grátia efficiátur. Per eúmdem Dóminum. in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti, etc. ℟. Amen.

Et aspergat Aqua benedicta

BENEDICTIO TABERNACULI,

Seu Vasculi pro sacrosancta Eucharistia conservanda.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

OMnípotens, sempitérne Deus, majestátem tuam súpplices deprecámur: ut vásculum hoc pro Córpore Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi in eo condéndo fabricátum, bene✠dictiónis tuæ grátia dicáre dignéris. Per eúmdem Dóminum. ℟. Amen.

Deinde aspergat illud Aqua benedicta.

BENEDICTIO NOVÆ CRUCIS.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

ROgámus te, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: ut dignéris bene✠dícere hoc signum Crucis tuæ: ut sit remédium salutáre géneri humáno; sit solíditas fidei, profectus bonórum óperum, redémptio animárum; sit solámen, et protéctio, ac tutéla contra sæva jácula inimicórum. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Alia Oratio ad idem.

BEnedic ✠, Dómine Jesu Christe, hanc Crucem tuam, per quam eripuísti mundum a potestáte dæmonum, et superásti passióne tua suggestórem peccáti, qui gaudébat in prævaricatióne primi hóminis per ligni vétiti sumptiónem. (Hic aspergat Aqua benedicta) Sanctificétur hoc signum Crucis in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti: ut orántes, inclinantésque se propter Dóminum ante istam Crucem, invéniant córporis et ánimæ sanitátem. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Postea Sacerdos genuflexus ante Crucem devote adorat, et osculatur, et idem faciunt quicumque voluerint.

BENEDICTIO

Imaginum Jesu Christi Domini nostri, beatæ Mariæ Virginis, et aliorum Sanctorum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

OMnípotens, sempitérne Deus, qui Sanctórum tuórum imágines (sive effigies) sculpi, aut pingi non reprobas, ut quóties illas óculis córporis intuémur, tóties eórum actus et sanctitátem ad imitándum memóriæ óculis meditémur: hanc, quæsumus, imáginem (seu

sculptúram) in honórem et memóriam unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi (vel beatíssimæ Vírginis Maríæ matris Dómini nostri Jesu Christi, vel beáti N. Apóstoli tui, vel Mártyris, vel Confessóris, aut Pontíficis, aut Vírginis) adaptátam bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris: et præsta, ut quicúmque coram illa unigénitum Fílium tuum (vel beatíssimam Vírginem, vel gloriósum Apóstolum, sive Mártyrem, sive Confessórem aut Vírginem) supplíciter cólere et honoráre studúerit, illíus méritis et obténtu a te grátiam in præsénti, et ætérnam glóriam obtíneat in futúrum. Per (eúmdem) Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Ultimo aspergat Aqua benedicta.

RITUS

BENEDICENDI ET IMPONENDI PRIMARIUM LAPIDEM PRO ECCLESIA AEDIFICANDA, SERVANDUS A SACERDOTE FACULTATEM HABENTE AB EPISCOPO.

Ecclesiam ex Episcopi auctoritate tantum, juxta sacrorum Canonum decreta, ædificari fas est. Si vero Sacerdos ejus ædificationis primarium lapidem benedicendi potestatem habens, ejusmodi functionem peragat, hunc ritum servabit.

Pridie quam primarius lapis benedicatur,

ligneam Crucem in loco, ubi debet esse Altare, figat ipse, vel alius Sacerdos. Sequenti vero die lapis in Ecclesiæ fundatione ponendus, qui debet esse quadratus, et angularis, benedicatur hoc modo :

Sacerdos indutus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albi coloris, adhibitis aliquot Sacerdotibus et Clericis, salem et aquam benedicit, nisi prius in promptu habeat jam benedictam ordinaria benedictione, ut supra et interim, dum cantatur a Clericis Antiphona cum Psalmo sequenti, aspergit locum, ubi Crux posita est, cum Aqua benedicta.

Antiphona. Signum salútis pone, Dómine Jesu Christe, in loco isto: et non permíttas introíre ángelum percutiéntem. Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum:* concúpiscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea, * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine :* in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te:*ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: * aúribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster áspice, Deus; * et réspice in fáciem Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis: * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te. Glória Patri, etc.

Finito Psalmo, Sacerdos versus ad locum per eum aspersum, dicit: Orémus.

Domine Deus, qui licet cœlo et terra non capiáris, domum tuam dignáris habére in terris, ubi nomen tuum júgiter invocétur: locum hunc, quæsumus, beátæ Maríæ semper Vírginis, et beáti N. (nominando Sanctum vel Sanctam in cujus honorem ac nomen fundabitur Ecclesia) omniúmque Sanctórum intercedéntibus méritis, seréno pietátis tuæ intúitu vísita, et per infusiónem grátiæ tuæ, ab omni inquinaménto purífica, purificatúmque consérva; et qui dilécti tui David devotiónem in filii sui Salomónis ópere complevísti, in hoc

pere desidéria nostra perficere dignéris, effugiántque omnes hinc nequítiæ spirituáles. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc.

Postea stans benedicit primarium lapidem, dicens:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum.

℟. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

℣. Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes.

℟. Hic factus est in caput ánguli.

℣. Tu es Petrus.

℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

℟. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus.

Domine Jesu Christe Fili Dei vivi, qui es verus omnípotens Deus, splendor, et imágo ætérni Patris, et vita ætérna: qui es lapis anguláris de monte sine mánibus abscíssus, et immutábile fundaméntum: hunc lápidem collocándum in tuo nómine confirma; et tu, qui es princípium, et finis, in quo princípio Deus Pater ab inítio cuncta creávit, sis, quæsumus princípium, et increméntum, et consummátio ipsíus óperis, quod debet ad laudem et glóriam tui nóminis inchoári. Qui cum Patre, et

Spíritu Sancto vivis, et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Tunc aspergit lapidem ipsum Aqua benedicta, et accepto cultro, per singulas partes sculpit in eo signum Crucis, dicens:

In nómine Patris✠, et Fílii✠, et Spíritus✠ Sancti. ℟. Amen.

Quo facto dicit: Orémus.

Benedic✠, Dómine, creatúram istam lápidis, et præsta per invocatiónem sancti tui nóminis: ut quicúmque ad hanc Ecclésiam ædificándam pura mente auxílium déderint, córporis sanitátem, et ánimæ medélam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Postea dicantur Litaniæ ordinariæ sine Orationibus in fine positis: quibus dictis, parato cæmento, et cæmentario assistente, Sacerdos inchoat, Clericis prosequentibus:

Antiphonam. Mane surgens Jacob, erigébat lápidem in títulum: fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum:* in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem:* frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere:* súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum:*ecce hæréditas Dómini, filii: merces fructus ventris.
Sicut sagíttæ in manu poténtis:*ita filii excussórum.
Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis:*non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta.
Glória Patri, etc.

Quo dicto, Sacerdos stans tangit, et ponit ipsum primarium lapidem in fundamento, dicens:

In fide Jesu Christi collocámus lápidem istum primárium in hoc fundaménto, in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti, ut vígeat vera fides hic, et timor Dei, fratérnaque diléctio; et sit hic locus destinátus oratióni, et ad invocándum, et laudándum nomen ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat Deus per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Interim cæmentarius locat ipsum lapidem cum cæmento: postea Sacerdos spargit super lapidem Aquam benedictam, dicens:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalm: **Miserére mei, Deus, 89.** dicitur totus cum **Glória Patri.**

Quo dicto, Sacerdos spargit Aquam benedictam per omnia fundamenta, si sunt aperta; si vero non sunt aperta, circuit aspergendo

fundamenta Ecclesiæ designata. Et incipiens aspergere, inchoat Antiphonam, Clero prosequente :

Antiphona. O quam metuéndus est locus iste! Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli. Psalmus 86.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babilónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus!

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum; * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Glória Patri, etc.

Antiphona. O quam metuéndus est locus iste! Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

Interim aspergendo procedit usque ad fundamenta aperta, seu designata, et repetita Antiphona, stans dicit: Orémus.

Ministri. Flectámus génua. ℟. Leváte.

OMnípotens, et miséricors Deus, qui Sacerdótibus tuis tantam præ cæteris grátiam contulísti, ut quidquid in tuo nómine, digne, perfectéque ab eis ágitur, a te fieri credátur: quæ-

sumus imménsam cleméntiam tuam, ut quidquid modo visitatúri sumus, vísites: et quidquid benedictúri sumus, bene ✠ dícas: sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga dæmonum, Angeli pacis ingréssus. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

DEus, qui ex ómnium cohabitatióne Sanctórum ætérnum Majestáti tuæ condis habitáculum: da ædificatióni tuæ increménta cœléstia; ut quod te jubénte fundátur, te largiénte perficiátur. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

RITUS

BENEDICENDI NOVAM ECCLESIAM, SEU ORATORIUM PUBLICUM, UT IBI SS. MISSAE SACRIFICIUM CELEBRARI POSSIT.

SAcerdos novam Ecclesiam de licentia Episcopi benedicturus, ut in ea divinum Sacrificium Missæ rite celebretur stola ac pluviali albi coloris indutus, aliquot Sacerdotibus et Clericis adhibitis, prælata Cruce media inter duos Clericos deferentes cereos accensos, mane procedit ad primariam Ecclesiæ, vel Oratorii januam: ubi stans capite aperto, conversus ad eam dicit absolute Orationem:

ACtiónes nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Deinde inchoat Antiphonam: Aspérges me, etc. et Clerus alternatim dicit Psalmum, Miserére, etc. in fine Glória Patri.

Interim circumdant exterius Ecclesiam (quæ intus debet esse vacua et nuda, et pariter Altaria nuda, excluso populo, donec absoluta sit benedictio,) et Sacerdos accepto aspergillo ex herba hyssopi, ad ejus dexteram se convertens, parietes Ecclesiæ in superiori parte, et in fundamentis, cum Aqua benedicta aspergit, dicens:

Aspérges me, Dómine hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Reversi ad locum, unde Processio initium habuit, repetita Antiphona a Clero, Sacerdos stans ut prius versus Ecclesiam, dicit: Orémus.

Ministri: Flectámus génua.

℟. Leváte.

Oratio.

DOmine Deus, qui licet cœlo et terra non capiáris, domum tamen dignáris habére in terris, ubi nomen tuum júgiter invocétur: locum hunc, quæsumus, beátæ Maríæ semper Vírginis, et beáti N. omniúmque Sanctórum intercedéntibus méritis, seréno pietátis tuæ intúitu vísita, et per infusiónem grátiæ

tuæ ab omni inquinaménto purífica, purificatúmque consérva; et qui dilécti tui David devotiónem in filii sui Salomónis ópere complevísti, in hoc ópere desidéria nostra perficere dignéris, effugiántque omnes hinc nequítiæ spirituáles. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Qua finita Oratione, omnes bini in Ecclesiam intrantes, ad Altare majus procedunt Litanias decantantes.

Ubi dictum fuerit :

Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus audi nos, surgit Sacerdos, et intelligibili voce dicit : **Ut hanc Ecclésiam, et Altáre ad honórem tuum, et nomen Sancti tui N. purgáre, et bene ✠ dícere dignéris, te rogámus, audi nos.**

Cum dicit, benedícere, manu dextera benedicit Ecclesiam, et Altare : deinde, ut prius, genuflectit donec perficiantur Litaniæ, et Cantores prosequuntur :

Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.

Fili Dei, te rogámus, audi nos.

Agnus Dei, qui tollis, etc.

Dicto ultimo, **Kyrie eléison,** Sacerdos stans, dicit: **Orémus.**

Ministri: **Flectámus génua. ℟. Leváte.**

Prævéniat nos, quæsumus Dómine, misericórdia tua: et intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, voces nostras cleméntia tuæ propitiatiónis antícipet. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tum distans ab Altari congruenti spatio genuflexus, et se signans dicit:

Deus, in adjutórium meum inténde, et statim surgit, Clero respondente: Dómine, ad adjuvándum me festína; ipse vero stans dicit: Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Chorus respondet: Sicut erat in princípio, et nunc et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Postea Sacerdos dicit: Orémus.

Ministri: Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Omnípotens, et místericors Deus, qui Sacerdótibus tuis tantam præ cæteris grátiam contulísti, ut quidquid in tuo nómine digne, perfectéque ab eis ágitur, a te fieri credátur: quæsumus imménsam cleméntiam tuam, ut quidquid modo visitatúri sumus, vísites; et quidquid benedictúri sumus, bene ✠ dícas: sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga dæmonum, Angeli pacis ingréssus. Per Dóminum, etc.

His dictis, inchoat Antiphonam. Bénedic, Dómine, domum istam nómini tuo ædificátam, cum tribus Psalmis sequentibus, videlicet:

Psalmus 119.

AD Dóminum, cum tribulárer, clamávi: * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis: * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi, * ad linguam dolósam.

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est! Habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui óderunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Glória Patri, etc.

Psalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet, qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet: * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te; * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxi-

tum tuum: * ex hoc nunc et usque in sæculum.
Gloria Patri, etc. Psalmus. 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Domini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício: * sedes super domum David.

Rogáte, quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri: * quæsívi bona tibi. Glória Patri, etc.

Antiphona. Bénedic, Dómine, domum istam nómini tuo ædificátam.

Interim aspergit interius parietes in parte superiori et inferiori, inchoans aspersionem a parte Evangelii dicens: **A spérges me**, etc. tum ad Altare reversus, dicit: **Orémus.**

Ministri: **Flectámus génua** ℟. **Leváte.**

DEus, qui loca nómini tuo dicánda sanctíficas, effúnde super hanc oratiónis domum

grátiam tuam: ut ab ómnibus hic nomen tuum invocántibus auxílium tuæ misericórdiæ sentiátur. Per Dóminum, etc. ℟. Amen.

His peractis, dicitur Missa de tempore occurrenti, vel de Sancto.

Ecclesia vero, quamvis a simplici Sacerdote, ut supra, sit benedicta, ab Episcopo tamen consecranda est.

RITUS

RECONCILIANDI ECCLESIAM VIOLATAM, SI NONDUM ERAT AB EPISCOPO CONSECRATA.

Ecclesiæ violatæ reconciliatio per Sacerdotem ab Episcopo delegatum fiat hoc modo. Altare Ecclesiæ omnino nudetur, provideaturque, ut Ecclesia possit libere circumiri tam exterius, quam interius, si fieri potest. Paretur vasculum cum Aqua benedicta, et aspergillum de herba hyssopo factum. Sacerdos indutus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albo, adhibitis aliquot Sacerdotibus et Clericis, procedit ad primariam Ecclesiæ portam: ubi stans, Antiphonam incipit, dicens, Clero prosequente: Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalmus. Miserére, etc. totus cum Glória

perficiuntur. Quibus finitis, Sacerdos versus ad dictum Altare dicit: Orémus.

Et Ministri : **Flectámus génua. ℟. Leváte.**

PRævéniat nos, quæsumus Dómine, misericórdia tua: et intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, voces nostras clémentia tuæ propitiatiónis antícipet. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Sacerdos genuflectit ante Altare, et se signo Crucis muniens, clara voce dicit : **Deus, in adjutórium meum inténde,** tum surgit, et Chorus, seu adstantes Clerici respondent: **Dómine, ad adjuvándum me festína;** et Sacerdos stans dicit: **Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.**

℟. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Quo dicto, Sacerdos inchoat, Clero prosequente, Antiphonam. **Exúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus.** Psalmus 67.

IN Ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Repetitur Antiphona.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu. Repetitur Antiphona.

Príncipes Juda, duces eórum: * Príncipes Zábulon, Príncipes Néphtali.

Repetitur Antiphona.

Manda, Deus, virtúti tuæ: * confirma hoc,

Deus, quod operátus es in nobis.

Repetitur Antiphona.

A templo sancto tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Repetitur Antiphona.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Repetitur Antiphona.

Díssipa gentes, quæ bella volunt: vénient legáti ex Ægypto: * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Repetitur Antiphona.

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino.

Repetitur Antiphona.

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli * ad Oriéntem.

Repetitur Antiphona.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israel: * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Repetitur Antiphona.

Mirábilis Deus in Sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ: * benedíctus Deus.

Et non dicitur **Glória Patri**, sed Antiphona repetitur. Interim dum Antiphona et Psalmi prædicti dicuntur, Sacerdos circuit Ecclesiam intrinsecus aspergendo: aspergit etiam specialiter loca contaminata. Quo facto stans

in Presbyterio versus ad Altare, dicit:

DEus, qui in omni loco dominatiónis tuæ clemens et benígnus purificátor assístis: exáudi nos, quæsumus, et concéde, ut in pósterum inviolábilis hujus loci permáneat benedíctio: et tui múneris beneficia, univérsitas fidélium, quæ súpplicat, percípere mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde dicitur Missa de die occurrenti.

Simplex Sacerdos tantum ex privilegio Sedis Apostolicæ, potest Ecclesiam ab Episcopo consecratam reconciliare. Et tunc utatur ritu in Pontificali præscripto; procedatque indutus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albi coloris, adhibitis secum aliis Presbyteris, et Clericis superpelliceis indutis cum Aqua ab Episcopo ad hunc usum rite benedicta.

RITUS

BENEDICENDI NOVUM COEMETERIUM PER SACERDOTEM AB EPISCOPO DELEGATUM.

PRidie quam fiat benedictio, ponitur in medio Cœmeterii benedicendi lignea Crux; alta ad staturam hominis, et ante ipsam Crucem in terra figitur paxillus tridens ligneus altus ad cubitum unum, aptus ad affigendum illi tres candelas.

Sequenti die mane Sacerdos in Sacristia paratus amictu, alba, cingulo, stola, ac pluviali albi coloris, adhibitis aliquot Sacerdotibus et Clericis indutis superpelliceis, qui deferant vasculum Aquæ benedictæ, aspergillum, et thuribulum cum incensi navicula, et hoc Rituali libro, et tribus candelis cereis, procedit ad Cœmeterium benedicendum, ante Crucem in medio positam, et affiguntur, et accenduntur tres candelæ super ligneum paxillum: et Sacerdos ante Crucem et candelas stans, discooperto capite, dicit: **Orémus.**

Omnípotens Deus, qui es custos animárum, et tutéla salútis, fides credéntium: réspice propítius ad nostræ servitútis officium, et ad intróitum nostrum purgétur, bene ✠ dicátur, et sancti ✠ ficétur hoc Cœmetérium, ut humána córpora hic post vitæ cursum quiescéntia, in magno judícii die simul cum felícibus animábus mereántur adipísci vitæ perénnis gáudia. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. **Amen.**

Mox ante ipsam Crucem omnes genibus flexis dicunt Litanias ordinarias, incipiente Cantore, cæteris respondentibus; et cum dictum fuerit: **Ut ómnibus fidélibus defúnctis,** etc. **Te rogámus, audi nos.** Sacerdos surgit, et clara voce dicit, producens manu signum Crucis: **Ut hoc Cœmetérium purgáre, et bene ✠ dícere dignéris, te rogámus, audi nos.** Deinde Sacerdos, ut prius, genuflectit, et Litaniæ perficiuntur.

Quibus finitis, surgunt omnes, et Sacerdos Crucem aspergit Aqua benedicta, dicens Antiphonam. **Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.**

Psalm. **Miserére, 89.** dicitur totus ab adstantibus, cum **Glória Patri.** Quo dicto, repetitur Antiphona. Dum dicitur Psalmus, Sacerdos circuit, et perambulat totum Cœmeterium, incipiens ad ejus dexteram, aspergens ubique Aqua benedicta: quo facto, redit ante Crucem, et ad ipsam respiciens, dicit: **Orémus.**

DEus, qui es totíus orbis cónditor, et humáni géneris Redémptor, cunctarúmque creaturárum visibílium et invisibílium perféctus dispósitor: te súpplici voce, ac puro corde expóscimus, ut hoc Cœmetérium, in quo famulórum, famularúmque tuárum córpora quiéscere debent, post currícula hujus vitæ labéntia, pur✠gáre, bene✠dícere, et sancti✠ficáre dignéris : quique remissiónem ómnium peccatórum per tuam magnam misericórdiam in te confidéntibus præstitísti, corpóribus quoque eórum in hoc Cœmetério quiescéntibus, et tubam primi Archángeli expectántibus, consolatiónem perpétuam lárgitor impertíre. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. **Amen.**

Tunc figit in summitate Crucis unam ex tribus candelis ardentibus, et alias duas similiter ardentes in duobus brachiis ejusdem Cru-

cis. Deinde incensat ipsam Crucem, et aspergens Aqua benedicta, redit cum ministris in sacristiam.

ORDO

RECONCILIANDI COEMETERIUM VIOLATUM, SIVE ECCLESIAE CONTIGUUM SIT, SIVE SEPARATUM, UBI ECCLESIA NON EST POLLUTA.

Mane diei, qua facienda est reconciliatio, Sacerdos, si ab Episcopo facultatem habeat, adhibitis aliis Sacerdotibus et Clericis indutis superpelliceis, in sacristia, aut alio decenti loco vestitus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albi coloris, accedit ad medium Cœmeterii, Clerico vasculum Aquæ benedictæ, et aspergillum deferente, et ibi super tapete genuflectit una cum ministris; et cantores, alique omnes genibus flexis, dicunt Litanias. In quibus cum dictum fuerit: **Ut ómnibus fidélibus defúnctis, etc. Te rogámus, audi nos.** Sacerdos surgit, et manu dextera producens signum Crucis super Cœmeterium, clara voce dicit: **Ut hoc Cœmetérium recon ✠ ciliáre, et sancti ✠ ficáre dignéris.**

℟. **Te rogámus, audi nos.**

Quibus dictis, ut prius genuflectit, Cantoribus, Litanias perficientibus. Quibus finitis, surgunt omnes, et Sacerdos, accepto asper-

gillo cum Aqua benedicta, inchoat Antiphonam. **Aspérges me, Dómine, hyssópo,** Clero prosequente, **et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.**

Psalm. **Miserére, 89.** dicitur totus sine **Glória Patri.**

In fine repetitur Antiph. **Aspérges me,** etc.

Dum hæc dicuntur, Sacerdos circuit totum Cœmeterium, incipiens ad ejus dexteram, aspergens ubique Aqua benedicta, præsertim in loco, ubi violatio commissa est. Quo peracto, redit ad locum ubi Litaniæ dictæ fuerunt, et ibi stans dicit: **Orémus.**

Et ministri: **Flectámus génua.** ℟. **Leváte.**

Domine pie, qui agrum figuli prétio Sánguinis tui in sepultúram peregrinórum comparári voluísti, quæsumus dignánter reminíscere clementíssimi hujus mystérii tui. Tu es enim, Dómine, figulus noster: tu quiétis nostræ ager: tu agri hujus prétium. Tu dedísti étiam, et suscepísti. Tu de prétio tui vivífici Sánguinis nos requiéscere donásti. Tu ergo, Dómine, qui es offensiónis nostræ clementíssimus indúltor, expectatíssimus judicátor, judícii tui superabundantíssimus miserátor, judícium tuæ justíssimæ severitátis abscóndens post miseratiónem tuæ piæ redemptiónis, adésto exaudítor, et efféctor nostræ reconciliatiónis: hocque Cœmetérium peregrinórum tuórum cœléstis pátriæ incolátum expectántium, benígnus

purífica et reconcília; et hic tumulatórum et tumulandórum córpora, de poténtia, et pietáte tuæ resurrectiónis ad glóriam incorruptiónis non damnans, sed gloríficans resúscita. Qui ventúrus es judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

DE PROCESSIONIBUS.

Publicæ sacræque Processiones, seu supplicationes, quibus ex antiquissimo SS. Patrum instituto catholica Ecclesia vel ad excitandam Fidelium pietatem, vel ad commemorauda Dei beneficia, eique gratias agendas, vel ad divinum auxilium implorandum uti consuevit, qua par est religione celebrari debent; continent enim magna ac divina mysteria, et salutares christianæ pietatis fructus eas pie exequentes a Deo consequuntur; de quibus Fideles præmonere et erudire, quo tempore magis opportunum fuerit, Parochorum officium est.

Videant in primis Sacerdotes, aliique ecclesiastici Ordinis, ut in his Processionibus ea modestia ac reverentia tum ab ipsis, tum ab aliis adhibeatur, quæ piis et religiosis hujusmodi actionibus maxime debetur.

Omnes decenti habitu, superpelliceis, vel aliis sacris vestibus, sine galeris, nisi pluvia cogente, induti, graviter, modeste, ac devote bini suo loco procedentes, sacris precibus ita sint intenti, ut remoto risu, mutuoque colloquio, et vago oculorum aspectu, populum etiam ad pie, devoteque precandum invitent.

Laici a Clericis, fœminæ a viris separatæ, orantes prosequantur.

Præferatur Crux, et ubi fuerit consuetudo, vexillum sacris Imaginibus insignitum, non tamen factum militari seu triangulari forma.

Edendi ac bibendi abusum, secumve esculenta et pocnlenta deferendi in sacris Processionibus, agrisque lustrandis, et suburbanis Ecclesiis visitandis, tollere Parochi studeant; ac Fideles, præsertim die Dominica, quæ proxime Rogationes antecedit, quam hæc dedeceat corruptela, sæpius admoneant.

Processiones prius fieri debent, deinde Missa solemniter celebrari: nisi aliter ob gravem causam interdum Ordinario, vel Clero videatur.

Processiones autem quædam sunt ordinariæ, quæ fiunt certis

diebus per annum, ut in festo Purificationis B. Mariæ semper Virginis, et in Dominica Palmarum, et in Litaniis Majoribus in festo S. Marci, et in Minoribus Rogationum triduo ante Ascensionem Domini, et in die festo SS. Corporis Christi, vel aliis diebus pro consuetudine Ecclesiarum.

Quædam vero sunt extraordinariæ, ut quæ variis, ac publicis Ecclesiæ de causis in dies indicuntur.

DE PROCESSIONE

IN DIE FESTO

PURIFICATIONIS B. M. V.

COmpleta benedictione, et distributione Candelarum, ut in Missali Romano reformato, fit Processio. Et primo Celebrans imponit incensum in thuribulum; deinde Diaconus vertens se ad populum, dicit:

Procedámus in pace.

Et Chorus respondet:

In nómine Christi. Amen.

Præcedit thuriferarius cum thuribulo fumigante, deinde Subdiaconus paratus deferens Crucem, medius inter duos Acolythos cum candelabris, et candelis accensis: sequitur Clerus, per ordinem, ultimo Celebrans cum Diacono a sinistris: omnes cum candelis accensis in manibus: et cantantur Antiphonæ sequentes:

Antiphona. Adórna thálamum tuum, Sion, et súscipe Regem Christum: ampléctere Ma-

ríam quæ est cœléstis porta: ipsa enim portat Regem glóriæ novi lúminis: Subsístit Virgo, addúcens mánibus Fílium ante lucíferum génitum: quem accípiens Símeon in ulnas suas, prædicávit pópulis Dóminum eum esse vitæ et mortis, et Salvatórem mundi.

Alia Antiphona. Respónsum accépit Símeon a Spíritu Sancto, non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini: et cum indúcerent púerum in templum, accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum, et dixit: Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, in pace.

℣. Cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo, ipse accépit eum in ulnas suas.

Et ingrediendo Ecclesiam cantatur.

℟. Obtulérunt Dómino par túrturum, aut duos pullos columbárum:
Sicut scriptum est in lege Dómini.

℣. Postquam impléti sunt dies purgatiónis Maríæ secúndum legem Moysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino.
Sicut scriptum.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.
Sicut scriptum.

Finita Processione, Celebrans et ministri, depositis violaceis, accipiunt paramenta alba pro Missa. Et candelæ tenentur in manibus accensæ, dum legitur Evangelium, et iterum ad elevationem Sacramenti usque ad Communionem.

DE PROCESSIONE

IN DIE PALMARUM.

IN Dominica Palmarum, facta benedictione, et distributione Palmarum, seu Olivarum, post ultimam Orationem, Omnípotens, etc. fit Processio, ac primum Celebrans imponit incensum in thuribulum, et Diaconus vertens se ad populum dicit:

Procedámus in pace.

Et Chorus respondet:

In nómine Christi. Amen.

Præcedit thuriferarius cum thuribulo fumigante, deinde Subdiaconus paratus, deferens Crucem, medius inter duos Acolythos cum candelabris, et candelis accensis: sequitur Clerus per ordinem, ultimo Celebrans cum Diacono a sinistris, omnes cum ramis in manibus, et cantantur sequentes Antiphonæ, vel omnes, vel aliquæ, quousque durat Processio.

Antiphona. Cum appropinquáret Dóminus Jerosólymam, misit duos ex discípulis suis, dicens: Ite in castéllum, quod contra vos est, et inveniétis pullum ásinæ alligátum, super quem nullus hóminum sedit: sólvite, et addúcite mihi. Si quis vos interrogáverit, dícite: Opus Dómino est. Solvéntes adduxérunt ad Jesum: et imposuérunt illi vestiménta sua, et sedit super eum: álii expandébant vestiménta

sua in via: álii ramos de arbóribus sternébant: et qui sequebántur, clamábant: Hosánna, benedíctus qui venit in nómine Dómini : benedíctum regnum patris nostri David: Hosánna in excélsis: miserére nobis, fili David.

Alia Antiphona. Cum audísset pópulus, quia Jesus venit Jerosólymam , accepérunt ramos palmárum: et exiérunt ei óbviam, et clamábant púeri, dicéntes: Hic est, qui ventúrus est in salútem pópuli. Hic est salus nostra , et redémptio Israel. Quantus est iste, cui Throni et Dominatiónes occúrrunt ? Noli timére, filia Sion: ecce Rex tuus venit tibi, sedens super pullum ásinæ sicut scriptum est. Salve Rex fabricátor mundi, qui venísti redímere nos.

Alia Antiphona. Ante sex dies solémnis Paschæ, quando venit Dóminus in civitátem Jerúsalem, occurrérunt ei púeri: et in mánibus portábant ramos palmárum, et clamábant voce magna, dicéntes: Hosánna in excélsis: benedíctus qui venísti in multitúdine misericórdiæ tuæ: Hosánna in excélsis.

Alia Antiphona. Occúrrant turbæ cum flóribus et psalmis Redemptóri óbviam : et victóri triumphánti digna dant obséquia: Fílium Dei ore gentes prædicant:et in laudem Christi voces tonant per núbila: Hosánna in excélsis.

Alia Antiphona. Cum Angelis et púeris fidéles inveniámur , triumphatóri mortis cla-

mántes: Hosánna in excélsis.

Alia Antiphona. Turba multa, quæ convénerat ad diem festum, clamábat Dómino: Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Hosánna in excélsis.

In reversione Processionis, duo, vel quatuor Cantores intrant in Ecclesiam, et clauso ostio, stantes versa facie ad Processionem, incipiunt ℣. Glória, laus, etc. et decantant duos primos versus. Sacerdos vero cum aliis extra Ecclesiam repetit eosdem. Deinde qui sunt intus, cantant Versus sequentes, vel omnes, vel partem, prout videbitur: et qui sunt extra, ad quoslibet duos Versus respondent, Glória, laus, etc. sicut a principio.

℣. Glória, laus, et honor tibi sit, Rex Christe Redémptor: Cui puerîle decus prompsit Hosánna pium.

Israel es tu Rex, Davídis et ínclyta proles: Nómine qui in Dómini Rex benedícte venis.
Glória, laus.

Cœtus in excélsis te laudat cœlicus omnis, Et mortális homo, et cuncta creáta simul.
Glória, laus.

Plebs Hebræa tibi cum palmis óbvia venit: Cum prece, voto, hymnis ádsumus ecce tibi.
Glória, laus.

Hi tibi passúro solvébant múnia laudis: Nos tibi regnánti pángimus ecce melos.
Glória, laus.

Hi placuére tibi, pláceat devótio nostra, Rex bone, Rex clemens, cui bona cuncta placent. Glória, laus.

Postea Subdiaconus hastili Crucis percutit portam: qua statim aperta, Processio intrat Ecclesiam cantando Responsorium.

Ingrediénte Dómino in sanctam civitátem, Hebræórum púeri resurrectiónem vitæ pronuntiántes.

Cum ramis palmárum, Hosánna clamábant in excélsis.

℣. **Cum audísset pópulus, quod Jesus veníret Jerosólymam, exiérunt óbviam ei.**

Cum ramis.

Et non dicitur **Glória Patri**, etc.

Deinde dicitur Missa, et rami tenentur in manibus, dum cantatur Passio, et Evangelium tantum.

ORDO

SERVANDUS IN LITANIARUM MAJORUM PROCESSIONE, QUAE IN FESTO S. MARCI CELEBRATUR.

Clerus, et populus hora statuta, mane in Ecclesia congregati, omnes contrito et humili corde Deum flexis genibus paulisper precentur. Sacerdos pluviali cum ministris, vel saltem superpelliceo et stola violacei coloris

sit indutus: cujus coloris habitu in reliquis Processionibus semper utatur, præterquam in Processionibus Corporis Christi, et quæ fiunt solemnibus diebus, vel in gratiarum actionem; quibus diebus utitur colore propriæ solemnitati congruenti. Cæteri vero Sacerdotes et Clerici superpelliceis induti, sequentem Antiphonam stantes concinant.

Antiphona. Exúrge, Dómine, ádjuva nos, et líbera nos propter nomen tuum.

Psalm. Deus áuribus nostris audívimus, patres nostri annuntiavérunt nobis. Glória.

Repetitur Antiphona Exúrge, etc

Deinde genuflectant omnes: et duo Clerici ante Altare majus genuflexi, devote Litanias cantare incipiant, cæteris eadem voce respondentibus. Cum autem cantatum erit:

Sancta María, ora pro nobis.

Surgunt omnes, et ordinatim procedunt, egredientes, Litaniasque prosequentes, præcedente Cruce, et sequente Clero, ultimo loco Sacerdos paratus, ut supra dictum est, cum ministris, prout res, vel locus postulat, sacris vestibus indutis.

Si Processio sit longior, vel repetantur Litaniæ, vel Litaniis absolutis usque ad Preces exclusive, dicantur aliqui Psalmi ex Pœnitentialibus, seu Gradualibus. Hymni vero, vel Cantica lætitiæ in iis, vel in Rogationibus, aut aliis pœnitentiæ causa institutis Proces-

sionibus, non dicantur.

Si ad unam, vel plures Ecclesias in via sit divertendum, ingressis Ecclesiam, intermissisque Litaniis, vel Psalmis, cantatur Antiphona cum Versu et Oratione Sancti Patroni illius Ecclesiæ. Deinde egredientes, resumptis Precibus, eodem ordine procedunt usque ad Ecclesiam, ubi cum Precibus et Orationibus omnibus Processio terminatur, ut in fine Breviarii Romani post Psalmos Pœnitentiales.

In Litaniis minoribus Rogationum serventur omnia, ut supra in Litaniis majoribus.

DE PROCESSIONE

IN FESTO

SS. CORPORIS CHRISTI.

Decenter ornentur Ecclesiæ et parietes viarum, per quas est transeundum, tapetibus, et aulæis, et sacris imaginibus, non autem profanis, aut vanis figuris, seu indignis ornamentis.

Sacerdos primum Missam celebret, in qua duas hostias consecret: et sumpta una, alteram in Tabernaculum in Processione deferendam ita reponat, ut per vitrum, seu crystallum, quo ipsum tabernaculum circumseptum esse debet, exterius adorantibus appa-

reat, veloque operiatur, donec auferatur ab altari. Peracto autem sacrificio, et processione jam incboata, ordine, quo jam supra dictum est in Litaniis majoribus, Sacerdos pluviali albo iudutus, ter incenset Sacramentum genuflexus.

Deinde Diaconus oblongum ac decens velum circumponit scapulis Sacerdotis, qui parte veli ante pectus pendente, utraque manu cooperta, Ostensorium, seu Tabernaculum a Diacono sibi porrectum reverenter suscipit in supremo Altaris gradu: mox ad Altare ascendit, et Sacramentum ante faciem tenens, vertit se ad populum, inde descendit sub umbellam comitantibus Ministris, et duo Acolythi vel Clerici cum thuribulis effumantibus praecedunt. Omnes procedunt nudo capite accensos cereos gestantes, et sequentes Hymnos pro longitudine Processionis devote concinentes. Dum vero Sacerdos discedit ab altari, Clerus, vel Sacerdos cantare incipit sequentem Hymnum.

Pange lingua gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinísque pretiósi,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit Géntium.
Nobis datus, nobis natus,
Ex intácta Vírgine,

Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro cláusit órdine.
In suprémæ nocte cœnæ
Récumbens cum frátribus,
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.
Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit:
Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus déficit:
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.
Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui;
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui:
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.
Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio:
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedíctio:
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio. Amen. Hymnus
Sacris solémniis juncta sint gaúdia,
Et ex præcórdiis, sonent præcónia,

Recédant vétera, nova sint ómnia,
Corda, voces, et ópera.
Noctis recólitur cœna novíssima,
Qua Christus créditur agnum et ázyma
Dedísse frátribus, juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.
Post agnum typicum, explétis épulis,
Corpus Domínicum datum discípulis,
Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,
Ejus fatémur mánibus.
Dedit fragílibus córporis férculum,
Dedit et trístibus sánguinis póculum,
Dicens: Accípite quod trado vásculum,
Omnes ex eo bíbite.
Sic sacrifícium istud instítuit,
Cujus offícium commítti vóluit
Solis Presbyteris, quibus sic cóngruit,
Ut sumant, et dent cæteris.
Panis angélicus fit panis hóminum,
Dat panis cœlicus figúris términum:
O res mirábilis! mandúcat Dóminum
Pauper, servus, et húmilis.
Te, Trina Déitas, Unaque, póscimus;
Sic nos tu vísita, sicut te cólimus:
Per tuas sémitas duc nos quo téndimus,
Ad lucem, quam inhábitas. Amen.

Hymnus

Verbum supérnum pródiens,
Nec Patris linquens déxteram,
Ad opus suum éxiens,

Venit ad vitæ vésperam.
In mortem a discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.
Quibus sub bina spécie
Carnem dedit et Sánguinem;
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.
Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium;
Se móriens in prétium;
Se regnans dat in præmium.
O salutáris Hóstia,
Quæ cœli pandis óstium:
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxílium.
Uni, trinóque Dómino
Sit sempitérna glória,
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria. Amen.

Hymnus.

SAlutis humánæ Sator,
Jesu volúptas córdium,
Orbis redémpti Cónditor,
Et casta lux amántium.
Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crímina?
Mortem subíres ínnocens,
A morte nos ut tólleres?

P errúmpis inférnum chaos,
Vinctis caténas détrahis,
Victor triúmpho nóbili
Ad déxteram Patris sedes.
T e cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.
T u dux ad astra, et sémita,
Sis meta nostris córdibus,
Sis lacrymárum gáudium,
Sis dulce vitæ præmium. Amen.

Hymnus.

Æ Terne Bex altíssime,
Redémptor et fidélium,
Cui mors perémpta détulit
Summæ triúmphum glóriæ.
A scéndis orbes síderum,
Quo te vocábat cœlitus
Colláta, non humánitus,
Rerum potéstas ómnium.
U t trina rerum máchina
Cœléstium, terréstrium,
Et inferórum cóndita,
Flectat genu jam súbdita.
T remunt vidéntes Angeli
Versam vicem mortálium:
Peccat caró, mundat caro,
Regnat Deus, Dei caro.
is ipse nostrum gáudium,

Manens Olympo præmium,
Mundi regis qui fábricam
Mundána vincens gáudia.
Hinc te precántes, quæsumus,
Ignósce culpis ómnibus;
Et corda sursum súbleva
Ad te supérna grátia.
Ut cum repénte cœperis
Claróre nube Júdicis,
Pœnas repéllas débitas,
Reddas corónas pérditas.
Jesu tibi sit glória,
Qui victor in cœlum redis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Te Deum laudámus, 290.
Benedíctus Dóminus Deus Israel, 192.
Magníficat, 160.

Peracta Processione, et SS. Sacramento ad Ecclesiam reportato, et super Altare deposito, omnès Ecclesiastici, qui adsunt, hinc inde ordine genuflexi illud reverenter adorantes, dum Sacerdos de more incensat, sequentem Hymni partem concinant.

Tantum ergo Sacraméntum,
Venerémur cérnui:
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui:
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.

Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio:
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedíctio,
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio. Amen.

Postea duo Clerici dicant:

℣. Panem de cœlo præstitísti eis, allelúja.

℟. Omne delectaméntum in se habéntem, allelúja.

Deinde Sacerdos stans dicit:

Orémus.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus: qui vivis, et regnas per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Tunc Sacerdos, facta genuflexione, cum Sacramento semel benedicat populum in modum crucis, nihil dicens: postea illud reverenter reponat.

Hic autem modus benedicendi servatur etiam in aliis Processionibus faciendis cum SS. Sacramento.

DE PROCESSIONE

AD PETENDAM PLUVIAM.

AGuntur omnia, ut supra in Litaniis Majoribus, usque ad **Ut ánimas nostras**, etc. quo versiculo completo, bis dicatur: **Ut congruéntem plúviam fidélibus tuis concédere dignéris, te rogámus, audi nos.**

In fine postea dicitur **Pater noster** secreto.

℣. **Et ne nos indúcas in tentatiónem.**

℟. **Sed líbera nos a malo.** **Psalmus 146.**

LAudáte Dñm, quóniam bonus est psalmus:* Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde : * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum : * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus : * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum : * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum : * et pullis corvórum invocántibus eum.
Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.
Beneplácitum est Dómino super timéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus. Glória Patri, etc.

Quo finito, dicantur Preces.

℣. Operi, Dómine, cœlum núbibus.
℟. Et para terræ plúviam.
℣. Ut prodúcat in móntibus fœnum.
℟. Et herbam servitúti hóminum.
℣. Riga montes de superióribus tuis.
℟. Et de fructu óperum tuórum satiábitur terra.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEus, in quo vívimus, movémur, et sumus, plúviam nobis tríbue congruéntem : ut præséntibus auxíliis sufficiénter adjúti, sempitérna fiduciálius appetámus. Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut qui in afflictióne nostra de tua pietáte confídimus, contra advérsa ómnia tua semper protectióne muniámur. Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, plúviam salutárem ; et áridam terræ fáciem fluéntis

cœléstibus dignánter infúnde. Per Dóminum, etc.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

PROCESSIO

AD

POSTULANDAM SERENITATEM.

Omnia fiant, ut supra in Litaniis Majoribus, usque ad Ut ánimas nostras, etc. quo versiculo completo, bis dicitur sequens : Ut fidélibus tuis áeris serenitátem concédere dignéris, te rogámus, audi nos.

Ad finem obsecrationum dicitur : Pater noster, etc.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo. Psalmus. 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis :* illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in

ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus ; * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur, et exúltent gentes, * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi populi, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ. Glória Patri, etc.

℣. Adduxísti, Dómine, spíritum tuum super terram.

℟. Et prohíbitæ sunt plúviæ de cœlo.

℣. Cum obdúxero núbibus cœlum.

℟. Apparébit arcus meus, et recordábor fœderis mei.

℣. Illústra fáciem tuam, Dómine, super servos tuos.

℟. Et bénedic sperántes in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice : et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Oratio.

AD te nos, Dómine, clamántes exáudi, et áeris serenitátem nobis tríbue supplicántibus: ut qui juste pro peccátis nostris affligimur, misericórdia tua præveniénte, cleméntiam sentiámus.

Oratio.

Quæsumus, omnípotens Deus, cleméntiam tuam ut inundántiam coérceas ímbrium, et hilaritátem vultus tui nobis impertíri dignéris. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

PRECES

AD REPELLENDAM TEMPESTATEM.

Pulsantur campanæ, et qui adesse possunt, in ecclesia convocatis, dicuntur Litaniæ ordinariæ, in quibus bis dicitur. **A fúlgure, et tempestáte,** etc. et post Litanias, Orationemque Dominicam.

Psalmus 147.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum* benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.
Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.
Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit ?
Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias et judícia sua Israel.
Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.
Glória Patri, etc.
℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Adjuva nos, Deus salutáris noster.
℟. Et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos.
℣. Nihil profíciat inimícus in nobis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.
℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.
℟. Quemádmodum sperávimus in te.
℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine.
℟. Et bénedic hæreditáti tuæ.
℣. Non privábis bonis eos, qui ámbulant in innocéntia

℟. Dómine, Deus virtútum: beátus homo, qui sperat in te.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte. Oratio.

A Domo tua, quæsumus Dómine, spirituáles nequítiæ repellántur, et aereárum discédat malígnitas tempestátum. Oratio.

OMnípotens, sempitérne Deus, parce metuéntibus, propitiáre supplícibus: ut post nóxios ignes núbium, et vim procellárum, in matériam tránseat laudis comminátio tempestátum.

Oratio.

DOmine Jesu, qui imperásti ventis et mari; et facta fuit tranquíllitas magna: exáudi preces famíliæ tuæ, et præsta, ut hoc signo sanctæ Cru ✠ cis omnis discédat sævítia tempestátum. Oratio.

OMnípotens, et miséricors Deus, qui nos et castigándo sanas, et ignoscéndo consérvas: præsta supplícibus tuis, ut et tranquillitátibus optátæ consolatiónis lætémur, et dono tuæ pietátis semper utámur. Per Dóminum.

Aspergatur Aqua benedicta.

PRECES

DICENDAE TEMPORE PENURIAE ET FAMIS.

Aguntur omnia, ut supra in Litaniis Majoribus, usque ad finem Litaniarum, in quarum Precibus bis dicitur : **Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, te rogámus audi nos.**

Post Litanias dicitur, **Pater noster.**

Psalm. 22. **Dóminus regit**, etc. **173.**

℣. **Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis.**

℟. **Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.**

℣. **Oculi ómnium in te sperant, Dómine.**

℟. **Et tu das illis escam in témpore opportúno.**

℣. **Meménto congregatiónis tuæ.**

℟. **Quam possedísti ab inítio.**

℣. **Dóminus dabit benignitátem.**

℟. **Et terra nostra dabit fructum suum.**

℣. **Dómine, exáudi oratiónem meam.**

℟. **Et clamor meus ad te véniat.**

℣. **Dóminus vobíscum.**

℟. **Et cum spíritu tuo.**

Orémus. Oratio.

Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Oratio.

D A nobis, quæsumus Dómine, piæ supplicatiónis efféctum, et famem propitiátus avérte: ut mortálium corda cognóscant et te indignánte tália flagélla pródire, et te miseránte cessáre.

Oratio.

P Opulum tibi súbditum pro peccátis suis fame laborántem ad te, Dómine, convérte propítius: qui quæréntibus regnum tuum ómnia adjiciénda esse dixísti: Qui vivis et regnas cum Deo Patre, etc.

PROCESSIO

TEMPORE MORTALITATIS ET PESTIS.

F Iat ut supra in Litaniis Majoribus; et in Litaniarum Precibus dicatur bis: A peste et fame, Líbera nos Dómine, et infra suo loco: Ut a pestiléntiæ flagéllo nos liberáre digneris etc.

In fine Litaniarum dicitur, Pater noster. Et ne nos indúcas, etc.

Psalm. 6 Dómine, ne in furóre tuo árguas me, 85.

℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis.

℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

℣. Adjuva nos, Deus salutáris noster.

℟. Et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos.

℣. Dómine, ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum.

℟. Cito antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis.

℣. Ora pro nobis, sancte Sebastiáne.

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

EXáudi nos, Deus salutáris noster: et intercedénte beáta et gloriósa Dei Genitríce María semper Vírgine, et beáto Sebastiáno Mártyre tuo, et ómnibus Sanctis, pópulum tuum ab iracúndiæ tuæ terróribus líbera, et misericórdiæ tuæ fac largitáte secúrum. Oratio.

PRopitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, et animárum et córporum medére languóribus, ut remissióne percépta, in tua semper benedictióne lætémur. Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, piæ petitiónis efféctum: et pestiléntiam, mortalitatémque propitiátus avérte, ut mortálium corda cognóscant a te indignánte tália flagélla prodíre, et te miseránte cessáre. Per Dominum.

PRECES

DICENDAE IN LITANIIS TEMPORE BELLI.

Peractis omnibus, ut supra in Litaniis Majoribus, ad finem Litaniarum dicitur, **Pater noster,** secreto.

℣. **Et ne nos indúcas in tentatiónem.**

℟. **Sed líbera nos a malo.** Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus,quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus :* exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum:* suscéptor noster Deus Jacob. Glória Patri, etc.

℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine.

℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Fiat pax in virtúte tua.

℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Arcum cóntere, et confrínge arma.

℟. Et scuta combúre igni.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére nos.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

Deus, qui cónteris bella, et impugnatóres in te sperántium poténtia tuæ defensiónis expúgnas: auxiliáre fámulis tuis implorántibus misericórdiam tuam, ut inimicórum suórum feritáte depréssa, incessábili te gratiárum actióne laudémus. Oratio.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla.

Oratio.

Hostium nostrórum, quæsumus Dómine, elíde supérbiam: et eórum contumáciam déxteræ tuæ virtúte prostérne. Per Dóminum.

Si vero bellum est contra Turcas, et alios infideles, vel hæreticos, inter Preces Litaniarum bis dicatur:

Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus audi nos. Et addatur: Ut Turcárum (vel hæreticórum) conátus reprímere, et ad níhilum redígere dignéris, te rogámus audi nos.

Et dicto Pater noster, dicatur. Psalmus 78.

Deus, venérunt gentes in hæreditátem tuam: polluérunt templum sanctum tuum:* posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cœli: * carnes Sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jesúsalem:*et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris: * subsannátio et illúsio his qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem: * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt: * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt.

Quia comedérunt Jacob: * et locum ejus de-

solavérunt,

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito antícipent nos misericórdiæ tuæ:* quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutáris noster, et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos: * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

Ne forte dicant in géntibus: Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est: * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pósside filios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum:* impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.

In generatiónem et generatiónem: * annuntiábimus laudem tuam. Glória Patri, etc.

℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in nobis.
℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Hóstium nóminis tui, Dómine, elíde supérbiam.

℟. Et eórum contumáciam déxteræ tuæ virtúte prostérne.

℣. Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti.

℟. Et Angelus Dómini persequátur eos.

℣. Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt.

℟. Et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére nos.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DA, quæsumus, Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus: ut Sancto Spíritu congregáta, hostíli nullátenus incursióne turbétur. Oratio.

DEus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris, preces pópuli tui supplicántis propítius réspice: et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte. Oratio.

OMnípotens, sempitérne Deus, in cujus manu sunt ómnium potestátes, et ómnium jura regnórum: réspice in auxílium Christianórum: ut gentes Turcárum (seu hæreticórum), quæ in sua feritáte confídunt, déxteræ tuæ poténtia conterántur. Per Dóminum.

℣. Exáudiat nos Dóminus. ℟. Amen.

PROCESSIO

IN QUACUMQUE TRIBULATIONE.

SErvatis omnibus, ut supra, in Litaniis Majoribus, finitisque Litaniis, dicitur : Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Psalm 19. Exáudiat te Dóminus. 110. cum Glória Patri. vel Psalm. 90 Qui hábitat. 115. Quo finito dicitur :

℣. Deus refúgium nostrum et virtus.

℟. Adjútor in tribulatiónibus.

℣. Salvos fac servos tuos, Dómine.

℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális.

℟. Miserére nobis.

℣. Adjuva nos, Deus salutáris noster.

℟. Et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

NE despícias, omnípotens Deus, pópulum tuum in afflictióne clamántem: sed propter glóriam nóminis tui, tribulátis succúrre pla-

cátus.

Oratio.

I Neffábilem misericórdiam tuam, Dómine, nobis cleménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Oratio.

C Oncéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.

Oratio.

T Ribulatiónem nostram, quæsumus Dómine, propítius réspice: et iram tuæ indignatiónis, quam juste merémur, avérte.

Oratio.

D Eus refúgium nostrum et virtus: adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus auctor ipse pietátis, et præsta, ut quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Dóminum.

PRECES

DICENDAE IN PROCESSIONE PRO GRATIARUM ACTIONE.

Initio Processionis cantatur Hymnus.

TE Deum laudámus: te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem: omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, tibi cœli, et univérsæ potestátes.

Tibi Chérubim et Séraphim: incessábili voce proclámant:

Sanctus, Sanctus, Sanctus: Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli et terra : majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus Apostolórum chorus.

Te Prophetárum laudábilis númerus.

Te Mártyrum candidátus laudat exércitus.

Te per orbem terrárum sancta confitétur Ecclésia.

Patrem imménsæ majestátis.

Venerándum tuum verum, et únicum Fílium.

Sanctum quoque Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, Christe.

Tu Patris sempitérnus es Fílius.

Tu ad liberándum susceptúrus hóminem : non horruísti Vírginis úterum.

Tu devícto mortis acúleo : aperuísti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad déxteram Dei sedes : in glória Patris.

Judex créderis esse ventúrus.

Te ergo, quæsumus, tuis fámulis súbveni : quos pretióso Sánguine redemísti.

Ætérna fac cum Sanctis tuis : in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine : et bénedic hæreditáti tuæ.

Et rege eos : et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies, benedícimus te.

Et laudámus nomen tuum in sæculum : et in sæculum sæculi.

Dignáre, Dómine, die isto : sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine : miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos : quemádmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi : non confúndar in ætérnum.

Deinde dici poterunt Psalmi, qui sequuntur, prout tempus feret. Psalmus 65.

Jubiláte Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus : * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo : quam terribília sunt ópera tua, Dómine : * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui,

Omnis terra adóret te, et psallat tibi : * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flumine pertransíbunt pede : * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super gentes respíciunt : * qui exásperant, non exalténtur in semetípsis.

Benedícite gentes Deum nostrum : * et audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam : * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus : * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribula-

tiónes in dorso nostro : * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam, * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis : * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum : * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Glória Patri, etc. Psalmus 80.

Exultáte Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date tympanum : * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israel est, * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægypti : * linguam, quam non nó-

verat, audivit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus :* manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te :* exaudívi te in abscóndito tempestátis : probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te :* Israel, si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti :* diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam ;* et Israel non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum :* ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me :* Israel si in viis meis ambulásset.

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem :* et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei :* et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti :* et de petra, melle saturávit eos.

Glória Patri, etc.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum :* cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus:* annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus :* in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis :* terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia; * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus :* sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem :* afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus :* adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra :* dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur :* judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitudo ejus :* gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit :* quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte :* et pópulos in veritáte sua. Glória Patri etc.

Psalmus 99.

Jubiláte Deo omnis terra :* servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus,* in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessione, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus: * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus. Glória Patri, etc. Psalmus 102.

Benedic ánima mea Dómino: * et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic ánima mea Dómino: * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam; * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus: * et judicíum ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Moysi, * filiis Israel voluntátes suas.

Miserátor, et misericors Dóminus: * longánimis, et multum misericors.

Non in perpétuum irascétur, * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cœli a terra, * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte : * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est, quóniam pulvis sumus: * homo sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno : * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in filios filiórum : * his qui servant testaméntum ejus.

Et mémores sunt mandatórum ipsíus,* ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus:* poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes Virtútes ejus:* minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus : bénedic ánima mea Dómino. Glória Patri, etc.

Psalmus 116.

LAudáte Dóminum omnes gentes : * laudáte eum omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus :*et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri, etc.

Psalm. 148. Laudáte Dóminum de cœlis, etc. cum duobus sequentibus, ut supra 190.

Canticum. Benedícite ómnia ópera Domini, etc. 200.

Canticum. Benedíctus Dóminus Deus Israel, etc. 192.

Hæc autem prædicta, prout longitudo itineris postulaverit, vel omnia, vel ex parte cantari possunt. Deinde in Ecclesia, ubi fit statio, ante altare dicuntur sequentes Versus, et Orationes:

℣. Benedíctus es, Dómine Deus patrum nostrórum.

℟. Et laudábilis, et gloriósus in sæcula.

℣. Benedicámus Patrem, et Fílium cum Sancto Spíritu.

℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.

℣. Benedíctus es, Dómine Deus, in firmaménto cœli.

℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino.

℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEus, cujus misericórdiæ non est númerus, et bonitátis infinítus est thesáurus: piíssimæ majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus, tuam semper cleméntiam exorántes: ut qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens, ad præmia futúra dispónas.

Oratio.

DEus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Oratio.

DEus, qui néminem in te sperántem nímium afflígi permíttis, sed pium précibus præstas audítum: pro postulatiónibus nostris, votísque suscéptis grátias ágimus, te piíssime deprecántes, ut a cunctis semper muniámur advérsis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

DE PROCESSIONE
IN TRANSLATIONE
SACRARUM RELIQ. INSIGNIUM

ECclesia, et viæ, per quas transeundum est, quam fieri potest decentius ornentur. Sacerdotes, et ministri vestibus induti albi, ve rubei coloris, prout Sancti, quorum Reliquiæ transferuntur, exposcunt, et cum luminaribus accensis omnes procedant, decantantes Litanias cum invocatione Sanctorum, quorum Reliquiæ deferuntur, et Hymnum. Te Deum, etc et Psalm. Laudáte Dóminum de cœlis, etc. cum duobus sequentibus, et alios Psalmos, et Hymnos de Proprio, vel de Communi eorum Sanctorum, quorum Reliquiæ transferuntur.

DE EXORCIZANDIS
OBSESSIS A DÆMONIO

SAcerdos, seu quivis alius legitimus Ecclesiæ minister, vexatos a dæmone exorcizaturus, ea qua par est pietate, prudentia, ac vitæ integritate præditus esse debet: qui non sua, sed divina fretus virtute, ab omni rerum humanarum cupiditate alienus, tam pium opus ex charitate constanter et humiliter exequatur. Hunc præterea maturæ ætatis esse decet, et non solum officio, sed etiam morum gravitate reverendum.

Ut igitur suo munere recte fungatur, cum alia multa sibi utilia documenta, quæ brevitatis gratia hoc loco prætermittuntur ex probatis Auctoribus, et ex usu noscere studeat; tum hæc pauca magis necessaria diligenter observabit.

In primis, ne facile credat, aliquem a dæmonio obsessum esse; sed nota habeat ea signa, quibus obsessus dignoscitur ab iis, qui, vel atra bile, vel morbo aliquo laboraut. Signa autem obsideutis dæmonis sunt: Ignota lingua loqui pluribus verbis, vel loquentem intelligere: Distantia, et occulta patefacere: Vires supra ætatis, seu conditionis naturam ostendere: et id genus alia, quæ cum plurima concurrunt, majora sunt indicia.

Hæc autem ut magis cognoscat, post unum, aut alterum exorcismum interroget obsessum, quid senserit in animo, vel in corpore, ut sciat etiam ad quænam verba magis diaboli conturbentur, ut ea deinceps magis inculcet ac repetat.

Advertat, quibus artibus ac deceptionibus utantur dæmones ad Exorcistam decipiendum: solent enim ut plurimum fallaciter respondere, et difficile se manifestare, ut Exorcista diu defatigatus desistat; aut infirmus videatur non esse a dæmonio vexatus. Aliquando postquam sunt manifesti, abscondunt se, et relinquunt corpus quasi liberum ab omni molestia, ut infirmus putet se omnino esse liberatum: sed cessare non debet Exorcista, donec viderit signa liberationis. Aliquando etiam dæmones ponunt quæcumque possunt impedimenta, ne infirmus se subjiciat exorcismis, vel conantur persuadere infirmitatem esse naturalem; interdum in medio exorcismi faciunt dormire infirmum, et ei visiouem aliquam ostendunt, subtrahendo se, ut infirmus liberatus videatur. Aliqui ostendunt factum maleficium, et a quibus sit factum, et modum ad illud dissipandum: sed caveat, ne ob hoc ad magos, vel ad sagas, vel ad alios, quam ad Ecclesiæ ministros confugiat, aut ulla superstitione, aut alio modo illicito utatur. Quandoque diabolus infirmum quiescere, et suscipere sanctissimam Eucharistiam permittit, ut discessisse videatur. Denique innumerabiles sunt artes et fraudes diaboli ad decipiendum hominem, quibus ne fallatur, Exorcista cautus esse debet.

Quare memor Dominum nostrum dixisse, genus esse dæmoniorum, quod non ejicitur nisi per orationem et jejunium *Matt.* 17. hæc duo potissimum remedia ad impetrandum divinum auxilium, dæmonesque pellendos, exemplo SS.Patrum, quoad ejus fieri poterit, tum per se, tum per alios curet adhiberi.

In Ecclesiam, si commode fieri potest, vel in alium religiosum et honestum locum seorsum a multitudine perductus energumenus, exorcizetur; sed si fuerit ægrotus, vel persona nobilis, vel alia honesta de causa, in domo privata exorcizari poterit.

Admoneatur obsessus, si mente et corpore valeat, ut pro se oret Deum, ac jejunet, et sacra Confessione et Communione sæpius ad arbitrium Sacerdotis se communiat; et dum exorcizatur, totum se colligat, et ad Deum convertat, ac firma fide salutem ab eo deposcat cum omni humilitate. Et cum vehementius vexatur, patienter sustineat, nihil diffidens de auxilio Dei. Habeat præ manibus, vel in conspectu Crucifixum. Reliquiæ quoque Sanctorum,

ubi haberi possint, decenter ac tuto colligatæ, et coopertæ, ad pectus, vel ad caput obsessi reverenter admoveantur; sed caveatur, ne res sacræ indigue tractentur, aut illis a dæmone ulla fiat injuria. Sanctissima vero Eucharistia super caput obsessi, aut aliter ejus corpori non admoveatur, ob irreverentiæ periculum.

Exorcista ne vagetur in multiloquio, aut supervacaneis vel curiosis interrogationibus, præsertim de rebus futuris et occultis, ad suum muuus non pertinentibus; sed jubeat immundum spiritum tacere, et ad interrogata tantum respondere; neque ei credatur, si dæmon simularet se esse animam alicujus Sancti, vel defuncti, vel Angelum bouum.

Necessariæ vero interrogationes sunt, ut de numero et nomine spirituum obsidentium, de tempore quo ingressi sunt, de causa, et aliis hùjusmodi. Ceteras autem dæmonis nugas, risus, et ineptias Exorcista cohibeat, aut contemnat, et circumstantes, qui pauci esse debent, admoneat, ne hæc curent, neque Ipsi interrogent obsessum; sed potius humiliter et enixe Deum pro eo precentur.

Exorcismos vero faciat ac legat cum imperio, et auctoritate, magna fide, et humilitate, atque fervore; et cum viderit spiritum valde torqueri, tunc magis instet et urgeat. Et quoties viderit obsessum in aliqua corporis parte commoveri, aut pungi, aut tumorem alicubi apparere, ibi faciat signum Crucis, et Aqua benedicta aspergat, quam exorcizando in promptu habeat.

Observet etiam ad quæ verba dæmones magis contremiscant, et ea sæpius repetat; et quando pervenerit ad comminationem, eam iterum et sæpius proferat, semper pœnam augendo; ac si videat se proficere, in ipsa perseveret, per duas, tres, quatuor horas, et amplius prout poterit, donec victoriam consequatur.

Caveat proinde Exorcista ne ullam medicinam infirmo vel obsesso præbeat, aut suadeat; sed hanc curam medicis relinquat.

Mulierem exorcizans, semper secum habeat honestas personas, quæ obsessam teneant, dum exagitatur a dæmonio; quæ quidem personæ sint patienti, si fieri potest, cognatione proximæ; atque honestatis memor, Exorcista caveat ne quid dicat, vel faciat, quod sibi, aut aliis occasio esse possit pravæ cogitationis.

Dum exorcizat, utatur sacræ Scripturæ verbis potius, quam suis, aut alienis. Jubeatque dæmonem dicere, an detineatur in illo corpore ob aliquam operam magicam, aut malefica signa, vel instrumenta; quæ si obsessus ore sumpserit, evomat; vel si alibi extra corpus fuerint, ea revelet; et inventa comburantur. Moneatur etiam obsessus, ut tentationes suas omnes Exorcistæ patefaciat.

Si vero obsessus liberatus fuerit, moneatur, ut diligenter sibi caveat a peccatis, ne occasionem dæmoni præbeat in ipsum revertendi, ne fiant novissima hominis illius pejora prioribus.

Itaque Sacerdos, sive alius Exorcista, rite confessus, aut saltem corde peccata sua detestans, peracto, si commode fieri potest, SS. Missæ sacrificio, divinoque auxilio, piis precibus implorato, superpelliceo et stola violacea, cujus extrema pars ad obessi collum circumponatur, indutus, et coram se habens obsessum ligatum si fuerit periculum, eum, se, et adstantes communiat signo Crucis, et aspergat Aqua benedicta, et genibus flexis, aliis respondentibus dicat Litanias ordinarias usque ad Preces inclusive.

In fine Antiphona. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Pater noster, etc.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 53.

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * aúribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Glória Patri, etc.

℣. Salvum fac servum tuum.

℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimícus in eo.

℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére ei.

℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatiónem nostram, ut hunc fámulum tuum (vel fámulam tuam), quem (vel quam) delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Oratio.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi: qui illum réfugam tyránnum et apóstatam gehénnæ ígnibus deputásti; quique Unigénitum tuum in hunc mundum misísti, ut illum rugiéntem contéreret: velóciter atténde, accé-

lera, ut erípias hóminem, ad imáginem et similitúdinem tuam creátum, a ruína, et dæmónio meridiáno. Da, Dómine, terrórem tuum super béstiam, quæ extérminat víneam tuam. Da fidúciam servis tuis contra nequíssimum dracónem pugnáre fortíssime, ne contémnat sperántes in te, et ne dicat, sicut in Pharaóne, qui jam dixit: Deum non novi, nec Israel dimítto. Urgeat illum déxtera tua potens discédere a fámulo tuo N. (vel a fámula tua N.) ✠ ne diútius præsúmat captívum tenére, quem tu ad imáginem tuam fácere dignátus es, et in Fílio tuo redemísti: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde præcipiat dæmoni hunc in modum:

Præcípio tibi, quicúmque es, spíritus immúnde, et ómnibus sóciis tuis hunc Dei fámulum obsidéntibus, ut per mystéria Incarnatiónis, Passiónis, Resurrectiónis, et Ascensiónis Dómini nostri Jesu Christi, per missiónem Spíritus Sancti, et per advéntum ejúsdem Dómini nostri ad judícium, dicas mihi nomen tuum, diem, et horam éxitus tui, cum áliquo signo; et ut mihi Dei minístro, licet indígno, prorsus in ómnibus obédias: neque hanc creatúram Dei, vel circumstántes, aut eórum bona ullo modo offéndas.

Deinde legantur super obsessum hæc Evangelia, vel unum aut álterum

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Hæc dicens, signat se et obsessum in fronte, ore, et pectore.

In princípio erat Verbum, etc. 116.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Marc. 16. *c*

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non credíderit, condemnábitur. Signa autem eos, qui credíderint, hæc sequéntur: In nómine meo dæmónia ejícient; linguis loquéntur novis; serpéntes tollent; et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, et bene habébunt.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Luc. 10. *c*

IN illo témpore: Revérsi sunt septuagínta duo cum gáudio, dicéntes ad Jesum: Dómine, étiam dæmónia subjiciúntur nobis in nómine tuo. Et ait illis: Vidébam Sátanam sicut fulgur de cœlo cadéntem. Ecce dedi vobis potestátem calcándi supra serpéntes, et scorpiónes, et super omnem virtútem inimíci: et nihil vobis nocébit. Verúmtamen in hoc nolíte gaudére, quia spíritus vobis subjiciúntur: gaudéte autem, quod nómina vestra scripta sunt in cœlis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Luc. 11. *c*

IN illo témpore : Erat Jesus ejíciens dæmónium, et illud erat mutum. Et cum ejecísset dæmónium, locútus est mutus. Et admirátæ sunt turbæ. Quidam autem ex eis dixérunt: In Beélzebub príncipe dæmoniórum éjicit dæmónia. Et álii tentántes, signum de cœlo quærébant ab eo. Ipse autem ut vidit cogitatiónes eórum, dixit eis : Omne regnum in seípsum divísum desolábitur, et domus supra domum cadet : si autem et Sátanas in seípsum divísus est, quómodo stabit regnum ejus? quia dícitis in Beélzebub me ejícere dæmónia. Si autem ego in Beélzebub ejício dæmónia, filii vestri in quo ejíciunt? Ideo ipsi júdices vestri erunt. Porro si in dígito Dei ejício dæmónia : profécto pervénit in vos regnum Dei. Cum fortis armátus custódit átrium suum, in pace sunt ea, quæ póssidet. Si autem fórtior eo supervéniens vícerit eum, univérsa arma ejus áuferet, in quibus confidébat, et spólia ejus distríbuet.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

OMnípotens Dómine, Verbum Dei Patris, Christe Jesu, Deus et Dóminus univérsæ creatúræ : qui sanctis Apóstolis tuis dedísti potestátem calcándi super serpéntes et scorpiónes : qui inter cétera mirabílium tuórum

præcépta dignátus es dícere : Dæmones effugáte : cujus virtúte motus tamquam fulgur de cœlo Sátanas cécidit : tuum sanctum Nomen cum timóre et tremóre supplíciter déprecor, ut indigníssimo mihi servo tuo, data vénia ómnium delictórum meórum, constántem fidem, et potestátem donáre dignéris, ut hunc crudélem dæmonem, bráchii tui sancti munítus poténtia, fidénter et secúrus aggrédiar; per te, Jesu Christe Dómine Deus noster, qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Deinde muniens se et obsessum signo Crucis, circumposita parte stolæ ad collum ejus, et dextera manu sua capiti ejus imposita, constanter, et magna cum fide dicat ea quæ sequuntur.

℣. Ecce Crucem Dómini, fúgite partes advérsæ.

℟. Vicit leo de tribu Juda, radix David.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, ínvoco nomen sanctum tuum, et cleméntiam tuam supplex expósco, ut advérsus hunc, et omnem immúndum spíritum, qui vexat hoc plasma tuum, mihi auxílium præstáre digné-

ris. Per eúmdem Dóminum.

Exorcismus.

EXorcízo te, immundíssime spíritus, omnis incúrsio adversárii, omne phantásma, omnis légio, in nómine Dómini nostri Jesu ✠ Christi eradicáre, et effugáre ab hoc plásmate Dei ✠. Ipse tibi ímperat, qui te de supérnis cœlórum in inferióra terræ demérgi præcépit. Ipse tibi ímperat, qui mari, ventis, et tempestátibus imperávit. Audi ergo, et time, Sátana, inimíce fidei, hostis géneris humáni, mortis addúctor, vitæ raptor, justítiæ declinátor, malórum radix, fomes vitiórum, sedúctor hóminum, próditor géntium, incitátor invídiæ, orígo avarítiæ, causa discórdiæ, excitátor dolórum: quid stas, et resístis, cum scias Christum Dóminum vias tuas pérdere? Illum métue, qui in Isaac immolátus est, in Joseph venúmdatus, in agno occísus, in hómine crucifixus, deínde inférni triumphátor fuit. (*Sequentes Cruces fiant in fronte obsessi*) Recéde ergo in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ Sancti: da locum Spirítui Sancto, per hoc signum Crucis ✠ Jesu Christi Dómini nostri: qui cum Patre, et eódem Spíritu Sancto vivit, *etc.*

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEus, cónditor et defénsor géneris humáni, qui hóminem ad imáginem tuam formásti: réspice super hunc fámulum tuum N. (vel hanc fámulam tuam N.) qui (vel quæ) dolis immúndi spíritus appétitur, quem vetus adversárius, antíquus hostis terræ, formídinis horróre circúmvolat, et sensum mentis humánæ stupóre defigit, terróre contúrbat, et metu trépidi timóris exágitat. Repélle, Dómine, virtútem diáboli, fallacésque ejus insídias ámove: procul ímpius tentátor aufúgiat: sit nóminis tui signo ✠ (in fronte) fámulus tuus munítus, et in ánimo tutus et córpore. (Tres Cruces sequentes fiant in pectore dæmoniaci) Tu péctoris ✠ hujus intérna custódias. Tu víscera ✠ regas. Tu cor ✠ confirmes. In ánima adversatrícis potestátis tentaménta evanéscant. Da, Dómine, ad hanc invocatiónem sanctíssimi Nóminis tui grátiam, ut qui hucúsque terrébat, térritus aufúgiat, et victus abscédat; tibíque possit hic fámulus tuus et corde firmátus, et mente sincérus débitum præbére famulátum. Per Dóminum.

℟. Amen. Exorcismus.

ADjúro te, serpens antíque, per Júdicem vivórum et mortuórum, per factórem tuum, per factórem mundi: per eum, qui habet potestátem mitténdi te in gehénnam, ut ab hoc fámulo Dei N., qui ad Ecclésiæ sinum recúr-

rit, cum metu, et exércitu furóris tui festínus discédas. Adjúro te íterum ✠ (in fronte) non mea infirmitáte, sed virtúte Spíritus Sancti, ut éxeas ab hoc fámulo Dei N., quem omnípotens Deus ad imáginem suam fecit. Cede ígitur, cede non mihi, sed minístro Christi. Illíus enim te urget potéstas, qui te Cruci suæ subjugávit. Illíus bráchium contremísce, qui devíctis gemítibus inférni, ánimas ad lucem perdúxit. Sit tibi terror corpus hóminis ✠ (in pectore), sit tibi formído imágo Dei ✠ (in fronte). Non resístas, nec moréris discédere ab hómine isto, quóniam complácuit Christo in hómine habitáre. Et ne contemnéndum putes, dum me peccatórem nimis esse cognóscis. Imperat tibi Deus ✠. Imperat tibi majéstas Christi ✠. Imperat tibi Deus Pater ✠, ímperat tibi Deus Fílius ✠, ímperat tibi Deus Spíritus ✠ Sanctus. Imperat tibi Sacraméntum Crucis ✠. Imperat tibi fides sanctórum Apostolórum Petri et Pauli, et ceterórum Sanctórum ✠. Imperat tibi Mártyrum sanguis ✠. Imperat tibi continéntia Confessórum ✠. Imperat tibi pia Sanctórum et Sanctárum ómnium intercéssio ✠. Imperat tibi christiánæ fidei mysteriórum virtus ✠. Exi ergo transgréssor. Exi sedúctor, plene omni dolo et fallácia, virtútis inimíce, innocéntium persecútor. Da locum, diríssime; da locum, impiíssime; da locum Christo, in quo

nihil invenísti de opéribus tuis : qui te spoliávit, qui regnum tuum destrúxit, qui te victum ligávit, et vasa tua dirípuit: qui te projécit in ténebras exterióres, ubi tibi cum minístris tuis erit præparátus intéritus. Sed quid truculénte reníteris ? quid temerárie detréctas? Reus es omnipoténti Deo, cujus statúta transgréssus es. Reus es Jesu Fílio ejus Christo Dómino nostro, quem tentáre ausus es, et crucifigere præsumpsísti. Reus es humáno géneri, cui tuis persuasiónibus mortis venénum propinásti.

Adjúro ergo te, draco nequíssime, in nómine Agni ✠ immaculáti, qui ambulávit super áspidem et basilíscum, qui conculcávit leónem et dracónem, ut discédas ab hoc hómine ✠ (fiat signum Crucis in fronte) discédas ab Ecclésia Dei ✠ (fiat signum Crucis super circumstantes): contremísce, et effúge, invocáto nómine Dómini illíus, quem ínferi tremunt: cui Virtútes cœlórum, et Potestátes, et Dominatiónes subjéctæ sunt: quem Chérubim et Séraphim indeféssis vócibus laudant, dicéntes : Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Imperat tibi Verbum ✠ caro factum. Imperat tibi natus ✠ ex Vírgine. Imperat tibi Jesus ✠ Nazarénus, qui te, cum discípulos ejus contémneres, elísum, atque prostrátum exíre præcépit ab hómine: quo præsénte, cum te ab hómine separásset, nec porcórum gre-

gem íngredi præsumébas. Recéde ergo nunc adjurátus in nómine ✠ ejus ab hómine, quem ipse plasmávit. Durum est tibi velle resístere ✠. Durum est tibi contra stímulum calcitráre ✠. Quia quanto tárdius exis, tanto magis tibi supplícium crescit, quia non hómines contémnis, sed illum, qui dominátur vivórum et mortuórum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

Et cum spíritu tuo. Orémus.

DEus cœli, Deus terræ, Deus Angelórum, Deus Archangelórum, Deus Prophetárum, Deus Apostolórum, Deus Mártyrum, Deus Vírginum, Deus, qui potestátem habes donáre vitam post mortem, réquiem post labórem; quia non est álius Deus præter te, nec esse póterit verus, nisi tu, Creátor cœli et terræ, qui verus Rex es, et cujus regni non erit finis: humíliter majestáti glóriæ tuæ súpplico, ut hunc fámulum tuum de immúndis spirítibus liberáre dignéris. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen. Exorcismus

ADjuro ergo te, omnis immundíssime spíritus, omne phantásma, omnis incúrsio sátanæ, in nómine Jesu Christi ✠ Nazaréni, qui post lavácrum Jordánis in desértum du-

ctus est, et te in tuis sédibus vicit, ut quem ille de limo terræ ad honórem glóriæ suæ formávit, tu désinas impugnáre: et in hómine miserábili non humánam fragilitátem, sed imáginem omnipoténtis Dei contremíscas. Cede ergo Deo ✠, qui te, et malítiam tuam in Pharaóne, et in exércitu ejus per Moysen servum suum in abyssum demérsit. Cede Deo ✠, qui te per fidelíssimum servum suum David, de Rege Sáule spirituálibus cánticis pulsum fugávit. Cede Deo ✠, qui te in Juda Iscarióte proditóre damnávit. Ille enim te divínis ✠ verbéribus tangit, in cujus conspéctu cum tuis legiónibus tremens et clamans dixísti: Quid nobis et tibi, Jesu Fili Dei altíssimi? Venísti huc ante tempus torquére nos? Ille te perpétuis flammis urget, qui in fine témporum dictúrus est ímpiis: Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnam, qui parátus est diábolo, et ángelis ejus. Tibi enim, ímpie, et ángelis tuis vermes erunt, qui numquam moriéntur. Tibi, et ángelis tuis inextinguíbile præparátur incéndium; quia tu es princeps maledícti homicídii, tu auctor incéstus, tu sacrilegórum caput, tu actiónum pessimárum magíster, tu hæreticórum doctor, tu totíus obscœnitátis invéntor. Exi ergo ✠, ímpie, exi ✠, sceleráte, exi cum omni fallácia tua: quia hóminem templum suum esse vóluit Deus. Sed quid diútius moráris hic?

Da honórem Deo Patri ✠ omnipoténti, cui omne genu fléctitur. Da locum Dómino Jesu Christo ✠, qui pro hómine Sánguinem suum sacratíssimum fudit. Da locum Spirítui ✠ Sancto, qui per beátum Apóstolum suum Petrum te maniféste stravit in Simóne mago, qui falláciam tuam in Ananía et Saphíra condemnávit, qui te in Heróde rege, honórem Deo non dante, percússit; qui te in mago Elyma per Apóstolum suum Paulum cæcitátis calígine pérdidit, et per eúmdem de Pythoníssa verbo ímperans exíre præcépit. Discéde ergo nunc ✠, discéde ✠, sedúctor. Tibi erémus sedes est. Tibi habitátio serpens est: humiliáre, et prostérnere. Jam non est differéndi tempus. Ecce enim Dominátor Dóminus próximat cito, et ignis ardébit ante ipsum, et præcédet, et inflammábit in circúitu inimícos ejus. Si enim hóminem fefélleris, Deum non póteris irridére. Ille te éjicit, cujus óculis níhil occúltum est. Ille te expéllit, cujus virtúte univérsa subjécta sunt. Ille te exclúdit, qui tibi, et ángelis tuis præparávit ætérnam gehénnam; de cujus ore exíbit gládius acútus, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Prædicta omnia, quatenus opus fuerit, repeti possunt, donec obsessus sit omnino liberatus.

Juvabit præterea plurimum hæc, quæ infra

notantur, super obsessum devote dicere, sæpeque repetere Pater noster, Ave Maria. Credo.

Canticum. Magníficat, etc. 160

Canticum. Benedíctus, etc. 192.

Symbolum S. Athanasii.

Quicúmque vult salvus esse, * ante ómnia opus est, ut téneat cathólicam fidem.

Quam nisi quisque íntegram, inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem cathólica hæc est, * ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus Sancti.

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti una est divínitas, * æquális glória, coætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus Sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus Sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus Sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres ætérni; * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi; * sed unus increátus, et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes; * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dii; * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dómini; * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri christiána veritáte compéllimur; * ita tres Deos aut Dóminos dícere, cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est, * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus Sanctus a Patre et Fílio, * non factus, nec creátus, nec génitus; sed procédens.

Unus ergo Páter, non tres Patres, unus Fílius, non tres Fílii, * unus Spíritus Sanctus, non tres Spíritus Sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus; * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt, et coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * et únitas in Trinitáte, et Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam sálútem, * ut incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus et confiteámur, * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sæcula génitus ; * et homo est ex substántia matris in sæculo natus.

Perféctus Deus, perféctus homo; * ex ánima rationáli, et humána carne subsístens.

Æquális Patri secúndum divinitátem : * minor Patre secúndum humanitátem.

Qui licet Deus sit, et homo ; * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem ; * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno non confusióne substántiæ ; * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális , et caro unus est homo;*ita Deus, et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra, descéndit ad ínferos, * tértia die resurréxit a mórtuis.

Ascéndit ad cœlos , sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis; * inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos.

Ad cujus advéntum omnes hómines resúrge-

re habent cum corpóribus suis; * et redditúri sunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam; * qui vero mala, in ignem ætérnum.

Hæc est fides cathólica; * quam nisi quisque fidéliter, firmitérque credíderit, salvus esse non póterit. Glória Patri, etc.

Psalmus 90. Qui hábitat, etc. 115.

Psalmus 67.

EXúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus; * et fúgiant, qui odérunt eum a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant; * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei; * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus, * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum : Dóminus nomen illi.

Exultáte in conspéctu ejus; * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo; * Deus, qui inhabitáre facit unius moris in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlchris.

Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui; * cum pertransíres in desérto.

Terra mota est : étenim cœli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis Deus hære-

ditáti tuæ ; * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea ; * parásti in dulcédine tua paúperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti ; * et speciéi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cœléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon ; * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis ; * ut quid suspicámini montes coagulátos ?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo ; * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium ; * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem ; * accepísti dona in homínibus.

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie; * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi, * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum ; * vérticem capílli perambulán-

tium in delíctis suis.

Dixit Dóminus: ex Basan convértam, *convértam in profúndum maris.

Ut intingátur pes tuus in sánguine ; * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos, Deus ; * ingréssus Dei mei, regis mei, qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus: *in médio juvenculárum tympanistriárum.

In Ecclésiis benedícite Deo Dómino, *de fóntibus Israel.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum; *príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda Deus virtúti tuæ : * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, *tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio tauró-rum in vaccis populórum; * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa Gentes, quæ bella volunt ; vénient legáti ex Ægypto; *Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ cantáte Deo, *psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli ; * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israel, *magnificéntia ejus,

et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in Sanctis suis, Deus Israel, ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ:* benedíctus Deus. Glória Patri, etc.

Psalmi. Deus in adjutórium, etc. 99.

Deus in nómine tuo, etc. 303.

Confitémini Dómino, etc. 138. Psalmus 34.

Judica, Dómine, nocéntes me;*expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma et scutum; * et exúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me;*dic ánimæ meæ: salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur; * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et confundántur,* cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti,*et Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum,*et Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui; * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat: et cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum; * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultábit in Dómino; * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent : * Dómine , quis símilis tibi ?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus ; * egénum et paúperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui , * quæ ignorábam , interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis , * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi molésti essent,*induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam , * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam;*quasi lugens et contristátus , sic humiliábar.

Et advérsum me lætáti sunt , et convenérunt ; * congregáta sunt super me flagélla , et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti , tentavérunt me; subsannavérunt me subsannatióne;*frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies? *restítue ánimam meam a malignitáte eórum , a leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in Ecclésia magna , * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníque;*qui odérunt me gratis, et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur;*

et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum; * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne síleas; * Dómine, ne discédas a me.

Exúrge, et inténde judício meo;* Deus meus et Dóminus meus in causam meam.

Júdica me secúndum justítiam tuam, Dómine Deus meus;*et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Euge, euge ánimæ nostræ; * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubéscant et revereántur simul,*qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia, * qui magna loquúntur super me.

Exúltent et læténtur qui volunt justítiam meam: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam. Glória Patri, etc.

Psalmus 30.

IN te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum; * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam; * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu; * et propter nomen tuum dedúces me, et

enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi ;* quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum :* redemísti me, Dómine Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes,* supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi ;* exultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam, *salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci, *statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei, Dómine, quóniam tríbulor,* conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus.

Quóniam defécit in dolóre vita mea, * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea ;* et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium, et vicínis meis valde, *et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me ; *oblivióni datus sum tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum ;* quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsum me,* accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine ;* dixi :

Deus meus es tu, in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tna; * Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum; * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te!

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ, * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo, * a contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus, * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum omnes Sancti ejus; * quóniam veritátem requíret Dóminus, et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Glória Patri, etc.

Psalmus 21.

DEus, Deus meus, réspice in me; quare me dereliquísti?* longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri; * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt; * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo; * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me derisérunt me; * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum; * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxísti me de ventre, * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu: * ne discésseris a me.

Quóniam tribulátio próxima est; * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi, * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum; * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens, * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis; * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi; * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos; * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt, et inspexérunt me; * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me; * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam; * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis; * in médio Ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum; * univérsum semen Jacob glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israel; * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis.

Nec avértit fáciem suam a me; * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in Ecclésia magna; * vota mea reddam in cospéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur, et laudá-

bunt Dóminum, qui requírunt eum, * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur, et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ.

Et adorábunt in conspéctu ejus, * univérsæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum; * et ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt, et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes, qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet; * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra; * et annuntiábunt cœli justítiam ejus, pópulo, qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Glória Patri, etc.

Psalmus. 3.

Domine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glóriam mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi; * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporatus sum; * et exurréxi, quia Dòminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me; * exúrge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa ;* dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus :* et super pópulum tuum benedíctio tua. Glória Patri, etc.

Psalmus 10.

IN Dómino confido : quómodo dícitis ánimæ meæ :* Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum ;* paravérunt sagíttas suas in pháretra, ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti destruxérunt :* justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo :* Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt :* pálpebræ ejus intérrogant filios hóminum.

Dóminus intérrogat justum, et ímpium,* qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos :* ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit :* æquitátem vidit vultus ejus. Glória Patri, etc.

Psalmus 12.

USquequo, Dómine, oblivíscéris me in finem?* úsquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea:* dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super

me?* réspice, et exáudi me, Dómine, Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte;* nequándo dicat inimícus meus: Prævălui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exultábunt si motus fúero:* ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo: cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi:* et psallam nómini Dómini altíssimi. Glória Patri, etc.

Oratio post liberationem.

ORámus te, Deus omnípotens, ut spíritus iniquitátis ámplius non hábeat potestátem in hoc fámulo tuo N. (vel fámula tua N) sed ut fúgiat, et non revertátur: ingrediátur in eum (vel in eam), Dómine, te jubénte, bónitas et pax Dómini nostri Jesu Christi, per quem redémpti sumus, et ab omni malo non timémus, quia Dóminus nobíscum est: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

RITUS

ABSOLVENDI ET BENEDICENDI POPULOS ET AGROS EX APOSTOLICAE SEDIS INDULTO.

ACcepto diplomate pontificio, constituatur dies Dominica Delegato, et populo com-

modior pro ejusdem diplomatis publicatione, et executionis inchoatione.

Die constituta, mane fiat concio, qua doceatur populus de contentis in diplomate pontificio, et de præparatione ad futuram absolutionem, et benedictionem. Deinde Missa celebretur a Delegato pro remissione peccatorum, sine Glória in excélsis, cum unica Oratione, et Credo in paramentis violaceis: qua finita, deposita casula et manipulo, induatur Celebrans pluviali violaceo, et si sit Episcopus, mitram simplicem assumat; et omnibus genuflexis ante Altare, cantentur Litaniæ Sanctorum, omissis Precibus et Orationibus post eas dici solitis.

Sedeat Delegatus, dictis Litaniis, cooperto capite, in sede sibi parata super scabello Altaris, vel in sede Episcopali, si est Episcopus, seu super faldistorio posito super dicto scabello, cum duobus Ministris paratis more diaconali et subdiaconali sine manipulis, adstantibus hinc inde a lateribus omnibus de Clero: et alta voce ab aliquo legatur diploma, audiente populo, quo lecto, dicat Delegatus, Deo grátias.

Tunc nomine populi ille, qui ibi pro Diacono assistit, profunde inclinatus a sinistris Delegati facit Confessionem in cantu.

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo,

beáto Joánni Baptístæ, sanctis apóstolis Petro et Paulo, ómnibus sanctis et tibi, Pater: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et te, Pater, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Qua finita, si est Episcopus, assumpto baculo Pastorali in sinistra manu, et adhuc sedens cooperto capite, incipit Psalmum 50. Miserére etc. 89. Et in fine, Glória Patri, etc. Et prosequitur alium Psalmum 66. Deus misereátur, etc. 188. Et in fine, Glória Patri, etc.

Super universum Clerum et populum genuflexum recitando tales Psalmos sine cantu, alternatim a Delegato, et a Clero.

Quibus finitis; Delegatus stans detecto capite, baculoque deposito, si est Episcopus, versus populum manibus junctis, dicit: Kyrie eléison.

Respondet Clerus: Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster, etc.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Nihil profíciat inimícus in eis.

℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére eis.
℣. Esto eis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inímici.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

DEus, cui próprium est miseréri semper, et párcere, súscipe deprecatiónem nostram: ut nos et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Dóminum.

℟. Amen.

Deinde sedens Delegatus cooperto capite, et si est Episcopus, assumpto baculo, dicit:

MIsereátur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

INdulgéntiam absolutiónem, et remissiónem peccatórum vestrórum tríbuat vobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Manuque dextera super populum genuflexum extensa, addit:

AUctoritáte Dei omnipoténtis, et beatórum Apostolórum Petri et Pauli, a Sanctíssimo Dómino nostro Papa N. mihi concéssa, absólvo vos et omnes hujus loci, ab omni vínculo excommunicatiónis, suspensiónis, interdícti, aliísque ecclesiásticis senténtiis, censúris, et pœnis, étiam in lítteris die Cœnæ Dómini só-

litis legi conténtis, per vos incúrsis, quas modo ignorátis, juxta tenórem pontificii diplómatis próxime lecti. Et restítuo vos omnes communióni, et unitáti Fidélium, et sanctis Sacraméntis Ecclésiæ. In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Si est Episcopus, facit ter signum Crucis.

Tunc Delegatus adhuc sedens, per se ipsum vel alium firmioris vocis, indicet dies tres singillatim pro jejunio, et decernat diem Dominicam sequentem, vel aliam arbitrio suo, pro Communione, Benedictione agrorum, et populi, et Indulgentia Plenaria.

Die constituta, populus universus debebit communicare, et hora competenti Delegatus cantabit Missam, quæ est ad finem Missalis, sub titulo, Pro quacumque necessitate, cum paramentis violaceis, sine Glória, cum unica Oratione, et Credo.

Et in fine Missæ Celebrans benedicit de more, et si est Episcopus, dat Indulgentias.

Finita Missa, Delegatus, et duo Ministri assumunt paramenta alba, et si est Episcopus, mitram pretiosam; et genuflexi ante Altare cum universo Clero et populo, cantantur Litaniæ Sanctorum, repetito ter.

℣. Ut fructus terræ dare, et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Illisque finitis, Delegatus stans detecto capite, manibus junctis, dicit:

Pater noster, etc.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Et additur a Clero in cantu. Psalmus 84.

BEnedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus salutáris noster; * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem.

Deus, tu convérsus vivificábis nos; * et plebes tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam; * et salutáre tuum da nobis.

Aúdiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super Sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est * et justítia de cœlo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem; * et

terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit; * et ponet in via gressus suos. Glória Patri, etc.

Quo finito, Delegatus dicit.

℣. Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ.
℟. Et campi tui replebúntur ubertáte.
℣. Oculi ómnium in te sperant, Dómine.
℟. Et tu das illis escam in témpore opportúno.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

DEus, refúgium nostrum et virtus, adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, auctor ipse pietátis, et præsta; ut quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Dóminum.

DEus, qui in omni loco dominatiónis tuæ clemens et benígnus assístis: exáudi nos, quæsumus, et concéde, ut in pósterum inviolábilis hujus loci permáneat benedíctio ✠, et tui múneris benefícia univérsitas hæc Fidélium, quæ súpplicat, percípere mereátur.

ORámus pietátem tuam, omnípotens Deus, ut fructus terræ, quos áeris et plúviæ temperaménto nutríre dignáris, benedictiónis tuæ imbre perfúndas, et tríbuas huic pópulo tuo de tuis munéribus tibi semper grátias ágere: ut fertilitáte terræ esuriéntium ánimas bonis affluéntibus répleas, et egénus et pauper laudent nomen glóriæ tuæ. Per Christum, etc.

Postea assumpto baculo, si est Episcopus, et cooperto capite dicit Delegatus: Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris ✠ et Fílii, et Spíritus Sancti, super agros, et bona quæcúmque loci hujus plena descéndat, et máneat semper. Amen.

Si est Episcopus, facit ter signum Crucis.

Deinde, accepto de manu dignioris de Clero Aquæ benedictæ aspersorio, aspergit versus quatuor mundi partes, dicens sine cantu, et sine Psalmo Antiphonam: Aspérges me hyssópo et mundábor, lavábis me, et super nivem dealbábor.

Pro benedictione populi, operto capite, manibus junctis, dicit: Pater noster, etc.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Non secúndum peccáta nostra fácias nobis.
℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.
℣. Mitte nobis, Dñe, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére nos.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

Protéctor in te sperántium, Deus, exáudi preces pópuli tui, et præsta: ut véniat su-

per nos sperátæ a te benedictiónis ubértas, et pietátis tuæ munéribus júgiter perfruámur. Per Dóminum.

Tunc Diaconus cantat alta voce: Humiliáte vos ad Apostólicam benedictiónem, et Delegatus stans operto capite, et si est Episcopus, baculum sinistra tenens manu, benedicit semel, et si est Episcopus, ter, dicens:

Auctoritáte Dei omnipoténtis, et beatórum Apostolórum Petri et Pauli, et Sanctíssimi Dómini nostri Papæ benedíco vos, et omnes hujus loci: in nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Demum cantetur Hymn. Te Deum, etc. 290. inchoatus a Delegato; quo finito, Delegatus cantat Orationem pro gratiarum actione. Oratio.

Deus, cujus misericórdiæ non est númerus, et bonitátis infinítus est thesáurus: piíssimæ majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus, tuam semper cleméntiam exorántes: ut qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens, ad præmia futúra dispónas. Per Dóminum.

Cantores addunt Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Retroscriptam *formulam benedicendi populos, et agros, de mandato S. R. Congr. per R. P. D. Julium Rospigliosum ejusdem S. Congregationis olim Secretarium revisam, et emendatam, eadem S. R. Congr. approbavit, et concessit posse imprimi, facto verbo cum Sanctiss. die 21 Aprilis 1635, Sanctiss. annuit die 1, Octobris 1635.*

Loco ✝ Sigilli.

Cæsar Fachenettus Secr.

Methodus indictionis præmittendae Pontificiae Benedictionis statis diebus super populum elargiendae, Ritusque in ea servandus a regularibus, quibus a S. Sede hujusmodi facultas indúlta est, vel indulgebitur.

Dmoneatur populus de indulgentia a Sede Apostolica concessa: de præceptis operibus pro ea lucrifacienda; de die, quo visitanda est designata Ecclesia: de hora denique, qua dabitur Pontificia Benedictio. De quibus, quatenus opus sit, etiam schedis impressit, et consuetis locis palam affixis certior fiat.

Postquam statutis die et hora populus ad Ecclesiam convenerit, alta voce legantur Apostolicæ Litteræ, seu Decreta, quibus Indulgentia conceditur, una cum potestate Benedictionem Apostolicam super populum effundendi, ut de Delegatione audientibus constet: et concessio ex latino sermone in vulgarem accommodatum ad populi intelligentiam conversa pronuntietur: populus ad suorum scelerum detestationem pio, brevique sermone excitetur: post quæ Sacerdos, nullis circumstantibus Ministris, stola et superpelliceo indutus (ut in Rituali hoc præscribitur, quum agitur de Benedictionibus, quæ extra Missam Presbyteris permittuntur), ante altare genuflexus sequentibus verbis Dei opem imploret:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde stans sequentem recitet Orationem:

Orémus.

Omnípotens et miséricors Deus, da nobis auxílium de sancto, et vota pópuli hujus, in humilitáte cordis véniam peccatórum poscéntis, tuámque benedictiónem præstolántis et grátiam, cleménter exáudi: déxteram tuam super eum benígnus exténde, ac plenitúdinem divínæ benedictiónis effúnde, qua bonis ómnibus cumulátus, felicitátem et vitam consequátur ætérnam. Per Christum Dóminum nostrum ℟. Amen.

Post quam ad cornu Epistolæ accedat, ut in Actis Ecclesiæ Mediolanensis *par. 4. Benedicat in Ecclesia ad Altare, stans in cornu Epistolæ:* et stans in cornu Epistolæ, non trina, hoc est, triplici signo Crucis, sed una benedictione, unico videlicet signo Crucis, benedicat, proferens alta voce hæc verba:

Benedícat vos omnípotens Deus ✠ Pater, et Fílius et Spíritus Sanctus. ℟. Amen

Sic præcipitur in Epistola Encyclica Benedicti XIV ad PP. Generales Ordinum Regularium. Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem die 19. Martii 1748. Pontif. sui anno VIII.

BENEDICTIO APOSTOLICA

IN ARTICULO MORTIS

A SACERDOTIBUS AD ID DELEGATIS IMPERTIENDA.

Cum ex Bulla Benedicti XIV. incipiente: Pia Mater, data Nonis Aprilis 1747. facultas impertiendi Benedictionem Indulgentia Plenaria fultam olim solis Episcopis petentibus ad triennium concessa, extendatur Sacerdotibus etiam ab Episcopis delegatis diu, noctuque tali facultate utentibus, ex praescripto ejusdem Summi Pontificis assignatam formulam talis Benedictionis prae manibus habendam hic inseruimus.*

Benedictio in articulo mortis cum soleat impertiri post Sacramenta Pœnitentiæ, Eucharistiæ, et Extremæ Unctionis illis infirmis, qui vel illam petierint, dum sana mente et integris sensibus erant, seu verisimiliter petiissent, vel dederint signa contritionis; impertienda iisdem est, etiam si postea linguæ, cetcrorumque sensuum usu sint destituti, aut in delirium, vel amentiam inciderint. Excommunicatis vero, impœnitentibus, et qui in manifesto peccato mortali moriuntur, est omnino deneganda.

Habens prædictam facultatem, ingrediendo cubiculum, ubi jacet infirmus, dicat: *Pax huic domui*, etc. ac deinde ægrotum, cubiculum, et circumstantes aspergat Aqua benedicta, dicendo Antiphonam: *Asperges me*, etc.

Quod si ægrotus voluerit confiteri, audiat illum, et absolvat. Si confessionem non petat, excitet illum ad eliciendum actum contritionis; de hujus Benedictionis efficacia ac virtute, si tempus ferat, breviter admoneat; tum instruat atque hortetur, ut morbi

incommoda ac dolores in anteactæ vitæ expiationem libenter perferat, Deoque sese paratum offerat ad ultro acceptandum quidquid ei placuerit, et mortem ipsam patienter obeundam in satisfactionem pœnarum, quas peccando promeruit. Tum piis ipsum verbis consoletur, in spem erigens, fore, ut ex divinæ munificentiæ largitate eam pœnarum remissionem, et vitam sit consecuturus æternam.

Sacerdos dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

Antiphona. Ne reminiscáris, Dómine, delícta fámuli tui (vel ancíllæ tuæ), neque vindíctam sumas de peccátis ejus.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, etc.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum fac servum tuum (vel ancíllam tuam, et sic deinceps).

℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

Clementíssime Deus, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui néminem vis períre in te credéntem, atque sperántem: secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice propítius famulum tuum N., quem tibi vera fides, et spes christiána comméndant. Vísita eum in salutári tuo, et per Unigéniti tui passiónem et mortem, ómnium ei delictórum suó-

rum remissiónem, et véniam cleménter indúlge: ut ejus ánima in hora éxitus sui te Júdicem propitiátum invéniat, et in Sánguine ejúsdem Fílii tui ab omni mácula ablúta, transíre ad vitam mereátur perpétuam. Per Christum Dóminum nostrum ℟. Amen.

Tum dicto ab uno ex Clericis adstantibus Confiteor, Sacerdos dicat, Misereátur, etc. Deinde

Dominus noster Jesus Christus Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi, atque solvéndi: per suam píissimam misericórdiam recípiat Confessiónem tuam, et restítuat tibi stolam primam, quam in Baptísmate recepísti: et ego facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, Indulgéntiam Plenáriam, et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo.

In nómine Patris, etc.

Per sacrosánctæ humánæ reparatiónis mystéria, remíttat tibi omnípotens Deus omnes præséntis, et futúræ vitæ pœnas, Paradísi portas apériat, et ad gáudia sempitérna perdúcat. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus, Pater ✠ Fílius, et Spíritus Sanctus. Amen.

Si vero infirmus sit adeo morti proximus, ut neque Confessionis generalis faciendæ, neque præmissarum precum recitandarum tempus suppetat, statim Sacerdos Benedictionem ei impertiatur.

FORMULÆ SCRIBENDÆ

IN LIBRIS HABENDIS APUD PAROCHOS. UT INFRA NOTATUR.

Liber Baptizatorum habeatur in Ecclesiis, in quibus confertur Baptisma.

Liber Confirmatorum habeatur in Ecclesiis in quibus confertur Chrisma.

Liber Matrimoniorum.
Liber Status animarum.
Liber Defunctorum habeatur etiam in omnibus Ecclesiis, in quibus defuncti sepeliuntur.

} Hi tres habeantur a quolibet Parocho.

Advertat in primis Parochus, ut in libris tam Baptizatorum, et Confirmatorum, quam Matrimoniorum et Defunctorum exprimat semper non solum nomen personarum, quæ ibi nominantur, sed etiam familiam.

Forma describendi Baptizatos in primo Libro.

ANno Dómini... die... mensis... ego N. **Parochus hujus Ecclésiæ S.** N. **civitátis**, vel **loci** N. **baptizávi infántem natum die...** vel **natam ex** N. **et** N. **conjúgibus hujus paróchiæ**, vel **S.** N. **et ex tali pátria, et fámilia, cui impósitum est nomen** N. **Patríni fuérunt** N. **fílius** N. **ex paróchia**, seu **loco** N., **et** N. **conjux** N. **filia** N **ex paróchia**, seu **loco** N.

Si infans non fuerit ex legitimo matrimonio natus, nomen saltem alterius parentis, de quo constat, scribatur (omnis tamen infamiæ vitetur occasio): si vero de neutro non constat, ita scribatur: **Baptizávi infántem, cujus paréntes ignorántur, natum die,** etc. ut supra.

Si expositus sit infans, exprimatur quo die, ubi, et a quo repertus, et quot dierum veri-

similiter sit; et baptizetur sub conditione, si ignoratur fuisse baptizatum.

Si infans domi ob imminens mortis periculum baptizatus sit, tunc ita scribatur.

Anno... die... mensis N **natus est** N **filius** N **et** N **cónjugum,** et, ut supra, **quem ob ímminens mortis perículum, in domo rite baptizávit** N **obstétrix probáta,** vel N **filius** N**, ut mihi rétulit** N.

Si supervixerit infans, et ei adhibitæ sint in Ecclesia sacræ ceremoniæ, ita addatur :

Die ejúsdem mensis ad Ecclésiam portátus est infans prædíctus, ipsíque ego Párochus sacras cæremónias et preces adhíbui, et N **nomen impósui.**

Si forte non Parochus, sed alius baptizaverit, id exprimatur.

Si fuerit baptizatus sub conditione. **Si non es baptizátus,** etc. id pariter exprimatur.

Forma describendi Confirmatos in secundo Libro.

Anno... die... mensis... qui fuit dies... N. **filius** N. **et** N. **cónjugum,** vel N. **filia** N. (et si fuerit nupta, addatur uxor N.) **Sacraméntum Confirmatiónis accépit a Reverendiss. D.** N. **Epíscopo** N. **in Ecclésia S.** N. **civitátis** N. vel **loci** N. **Compáter fuit** N. **filius** N. **Paróchiæ S.** N. **civitátis,** vel **loci** N.

Marium descriptio in una pagina, seu prima facie folii: fœminarum vero in altera sejunctim

notetur.

Si confirmatus non constet, an ex legitimo Matrimonio genitus sit, vel parentes ignorentur, servetur quod in libro Baptizatorum præscriptum est.

Forma scribendi Conjugatos in tertio Libro.

Anno... die... mensis N. Denuntiatiónibus præmíssis tribus contínuis diébus festívis, quarum prima die... secúnda die... tértia die... inter Missæ Parochiális solémnia hábita est, nullóque legítimo impediménto detécto, ego N. Rector hujus Ecclésiæ Parochiális N. civitátis, vel loci N. filium N. Paróchiæ S.N. et N. filiam N. seu relictámque N. (si fuerit vidua) hujus, seu Paróchiæ S. N. in Ecclésia N. interrogávi, eorúmque mútuo consénsu hábito, solémniter per verba de præsénti Matrimónio conjúnxi, præséntibus téstibus notis N. filio N. qui hábitat in Paróchia S. N. et N filio N. etc. et N. filio N. póstea eis ex ritu S. Matris Ecclésiæ (si tamen nuptias benedixerit), in Missæ celebratióne benedíxi.

Si unus ex his, qui Matrimonium contrahere voluerint, alterius Parochiæ fuerit, antequam admittatur, Parochus, in cujus Ecclesia Matrimonium celebrari debet, denuntiationum in ejus Parochia rite factarum fidem scriptam habeat, quæ asservetur, et res tota expri-

matur in ipsomet libro Matrimoniorum, hac ratione.

Denuntiatiónes ejus Matrimónii factæ sunt étiam a R. D. N. Párocho Ecclésiæ S. N. sub cujus cura dictus N. vel dicta N. hábitat, ut ex ipsíus Párochi scripto serváto apud me appáret. Denuntiatiónum autem prima facta est die... secúnda die... tértia die... inter Missæ Parochiális solémnia, nullúmque impediméntum canónicum detéctum est.

Si autem alteruter sit diversæ diœcesis, testimonium Parochi affirmantis denuntiationes esse rite præstitas, nullius roboris censeatur, nisi ab Episcopo, vel ab ejus Vicario Generali illius diœcesis subscriptione et sigillo comprobatum, et ab Episcopo, seu ejus Vicario loci, ubi contrahitur Matrimonium, recognitum sit, ab eoque licentia contrahendi fuerit obtenta.

Ubi vero Ordinarii concessu (quod scripto constare debet) denuntiationes aliquæ differendæ, aut omittendæ interdum sint, ita notentur:

Anno Dómini.., die... mensis... Denuntiatiónum una die festo rite facta, réliquis vero dilátis post Matrimónii celebratiónem ex facultáte scripto concéssa a Reverendiss. N. seu Vicário N. sub die... datis, etc. infrascrípti tenóris, quam penes me servo cum áliis hujúsmodi facultátibus, nullóque prorsus

impediménto alláto. Ego, etc. ut supra.

Denuntiationes vero, quæ post contractum Matrimonium fient, ita scribantur.

Anno... die... mensis... qui fuit festus, etc. **et sequénti, qui fuit Domínicus,** etc. **ejúsdem mensis, Ego** N. **Rector hujus Ecclésiæ S.** N. **inter Missárum solémnia, Denuntiatiónes hábui Matrimónii, jam prævia opportúna dispensatióne íniti inter** N. **et** N. **die prima hujus mensis, nullum tamen canónicum impediméntum ab áliquo allátum est, quo minus hujúsmodi Matrimónium ratum, ac firmum esse débeat.**

Si autem denuntiationes omnes omittendæ sint, aut differendæ, ita scribantur.

Denuntiatiónibus ómnibus omíssis, vel dilátis, etc. **ex facultáte,** etc. **Ego rector** N. etc. ut supra.

Ceterum si alteri Presbytero ab Ordinario, vel a Parocho ipso facultas facta sit conjungendi aliquos, id in libro proprii Parochi sic adnotetur ipsius Parochi manu.

N. **Présbyter,** vel **Capellánus Ecclésiæ** N. **de licéntia Reverendíssimi Epíscopi** N. seu N. **ejus Vicárii loci** N. aut **mea, quæ penes me extat,** N. **fílium** N. **et** N. etc. **in Matrimónium conjúnxit,** etc. ut supra. **Et ego** N. **Párochus** N. **subscrípsi, et testor, rem ita se habére.**

Quod si ex denuntiationibus compertum sit,

conjuges aliquo consanguinitatis, aut affinitatis gradu conjunctos esse, et nihilominus ad contrahendum fuerit cum ipsis Apostolica auctoritate dispensatum, adnotetur gradus consanguinitatis, vel affinitatis dispensatæ, et compendium decreti super ea relati, cum die, et anno, ac notarii de illo rogati nomine hoc modo:

Anno Dómini... die... mensis... præmíssis denuntiatiónibus, ac compérto impediménto secúndi, vel **tértii,** aut **quarti gradus consanguinitátis vel affinitátis,** seu alio quovis, etc. **inter** N. **et** N. etc. **obtentóque per eos Apostólicæ Sedis mandáto de dispensándo, et cum eis per Reverendíssimum Epíscopum** N. **auctoritáte dispensáto sub die... anno... ut constat ex Actis Notáriis officii prædícti Epíscopi, eos Matrimónio conjúnxi,** etc. **ut in prædicta formula.**

Denuntiationes autem factæ in diversis Parochiis, sponsi videlicet et sponsæ, ab utroque Parocho in libro notari debent, etiam si Matrimonium non sequatur.

Forma describendi Statum animarum in quarto libro.

Familia quæque distincte in libro notetur, intervallo relicto ab unaquaque ad alteram subsequentem, in quo singillatim scribantur nomen, cognomen, ætas singulorum, qui ex familia sunt, vel tamquam advenæ in ea vi-

vunt. Qui vero ad sacram Communionem admissi sunt, hoc signum C. in margine e contra habeant.

Qui Sacramento Confirmationis sunt muniti hoc signum habeant Chr.

Qui alium locum habitandum accesserint, eorum nomina subducta linea notentur.

Hac igitur ratione fiat, videlicet.

Anno... die... mensis... in via, seu platéa, vel pago, in própriis ædibus Pauli N. vel in ædibus N. a Paulo condúctis hábitant Chr. Paulus N. Petri filius, annórum, etc. Chr. Apollónia ejus uxor, filia Jacóbi N., annórum, etc. C. Domínicus eórum filius, annórum, etc. C. Lúcia eórum filia, annórum, etc. C. Chr. Antónius filius N. fámulus, annórum, etc. C. Catharína N. filia N. ancílla, annórum, etc. C. Martínus filius N. annórum, etc.

Forma describendi Defunctos in quinto Libro.

DEscribatur quis, et quæ, et cui Sacramenta ministraverit, quando quis mortuus fuerit, et ubi sepultus, quod hoc pacto fieri poterit.

Anno... die... mensis... N. filius, vel filia N. ex loco N. ætátis N. (si hæc sciri possunt) in domo N. in communióne S. Matris Ecclésiæ ánimam Deo réddidit, cujus corpus die... sepúltum est in Ecclésia S. N. mihi N., vel N. Confessário probáto conféssus die... san-

ctissimóque Viático refectus die... et sacri Olei unctióne roborátus étiam per me, die.... etc.

DECRETUM

EMANATUM SUB DIE 11. JANUARII 1725. A SACRA INDICIS CONGREGATIONE, QUOAD RITUALE ROMANUM.

Ejusdem Sacræ Congregationis decreto prohibentur omnes additationes factæ, et forsan faciendæ Rituali Romano post reformationem S. P. Pauli V., sine approbatione Sacræ Congregationis Rituum: et maxime Conjurationes potentissimæ et efficaces ad expellendas et fugandas aereas tempestates a dæmonibus per se, sive ad nutum cujusvis diabolici ministri excitatas, ex diversis et probatis auctoribus collectæ a Presbytero Petro Lucatello Tit. S. Cassiani, Bergomi; et Benedictio Aquæ, quæ fit in Vigilia Epiphaniæ.

FINIS.

INDEX

ET ORDO PRÆCIPUARUM RERUM, QUÆ IN HOC RITUALI LIBRO CONTINENTUR.

FINIS INDICIS.